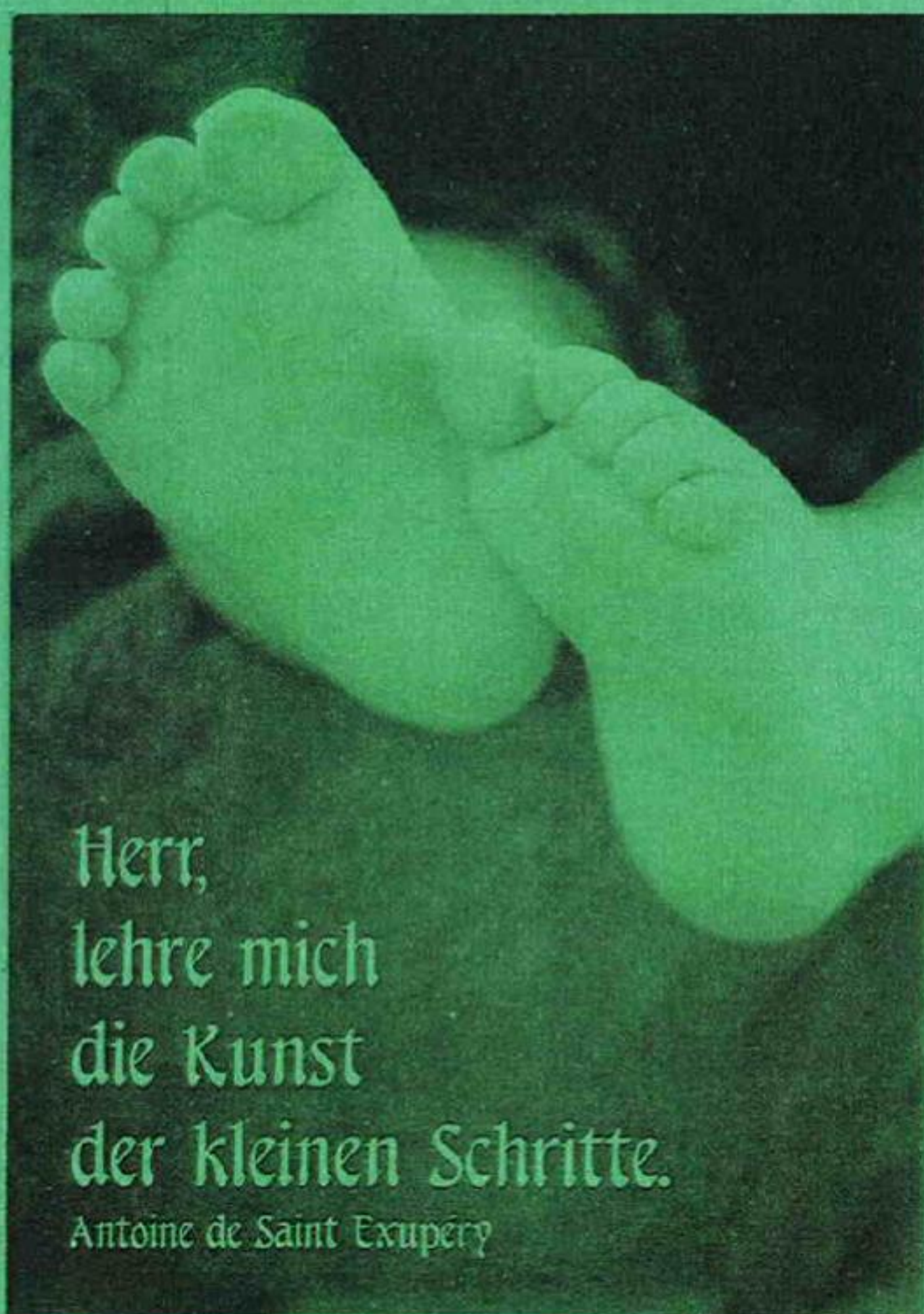

LINH THAO

Năm 2001 Kỷ niệm Đặc San 10 Tuổi

Theo Thầy Vào Thiên Niên Kỷ Thứ Ba

THỦ NGỎ

Kính thưa quý vị và anh chị em tham dự viên linh thao thân mến.

Năm 2001 mở đầu Thiên Niên Kỷ Mới cũng chính là năm Đặc san Linh Thao Việt Nam tại Đức vừa tròn 10 tuổi. Chúng tôi kính dâng lên Thiên Chúa lời cảm tạ thâm sâu, vì chính nhờ sự gìn giữ bảo trợ của Ngài mà tờ Đặc San mỗi năm một nhuận sắc thêm, tươi đẹp như ngày hôm nay đang nằm trên tay quý vị.

Đặc San Linh Thao cũng chân thành cảm ơn quý vị, quý Cha, quý Sơ và toàn thể anh chị em tham dự viên linh thao đã bằng cách này hay cách khác, động viên, cổ động, giúp đỡ, đóng góp bài vở, xây dựng cho Đặc San trong 10 năm qua, để tiếng nói của Đặc San được khởi sắc như ngày nay: chắt chứa những liên lạc, những tin tức, những học hỏi, cảm nghiệm thiêng liêng, cầu nguyện hay những chia sẻ đượm nồng tình Chúa, tình người trong các khóa linh thao, mà quý vị đã trao cho, xin nhận lời cảm ơn chân thành của chúng tôi.

Chính nhờ những ưu ái thân thương đó giúp chúng tôi phấn khởi và mạnh dạn tiến bước.

Anh chị em tham dự viên linh thao thân mến.

Đặc San Linh Thao là một gạch nối thông tin liên lạc giữa những anh em chúng ta. Ao ước tất cả chúng ta hãy tích cực đóng góp ý kiến, bài vở xây dựng hơn lên cho Đặc san, để tờ báo xứng đáng là tiếng nói của các khóa linh thao và là tờ báo bổ ích cho mỗi tâm hồn chúng ta.

Hy vọng qua các khóa linh thao, chúng ta đều chất thêm vào hành trang của mỗi người chúng ta, niềm tin và ân sủng để theo Thầy bước vào Thiên Niên Kỷ thứ ba.

Kính chúc quý vị và anh chị em tràn đầy thần khí Chúa Thánh Thần.

TM. Ban biên tập Đặc San
Trương Xuân

TRONG SỐ NÀY

Thư ngỏ	02
Lời mở	03
Một chút suy tư	06
Chúa Nhật	07
Đường đi rẽ lối	08
Đường hẹp	08
Chia sẻ tâm tình	09
Hãy tỉnh thức	09
Mười năm nhìn lại	10
Xin cho con theo cha	29
Đem xa ơn gọi	32
Đánh thức	33
Nhóm và tôi	34
Thư gửi Cha Thành	41
Trên đường đi tìm niềm tin	42
Người bạn đường	43
Viết trong tâm hồn	43
Hòa giải - Niềm hạnh phúc	44
Câu chuyện của 1 cô giáo	46
Bàn tay	48
Thông báo Tuần lễ xã hội	48
Sơ lược về Nhóm	49
Tìm đích sống	50
Thánh ý Chúa	51
Nghe Cha	52
Giêsu trong từng	53
Xét toán	54
Tôi đi tìm tâm Linh Thao	55
Giọt lệ thống hối	57
Những lời phàn	58
Lời Mẹ ru	59
Nhóm I - Nhã mừng xuân	60
Ngồi nhớ Linh Thao	65
Lễ Tạ Ơn	66
Linh Thao vui cười	67
Lời nguyện của bạn trẻ	68
Chiều Thánh hiến	68
Thư tín	69
Trở về	70
Mục đích các khóa LT	71

Địa chỉ liên lạc Đặc San Linh Thao:
ÔB. Trương Xuân Sao
Gustavsburgerstr. 23
65462 Ginsheim - Germany
Tel. +49 (0) 6144-3950
E-Mail: TruongXuanSao@gmx.net

Ước Mơ

Lm. Nguyễn Tâm Thường S.J

Nơi nào có ước mơ, nơi ấy trở thành kỳ diệu. Không có ước mơ thì không có đi tới, không có nảy sinh. Người ta có thể không thực hiện được điều mình mơ ước. Nhưng bất cứ một điều gì người ta thực hiện được thì trước đó họ đã phải xây dựng trên ước mơ. “Ta ước ao được ăn lễ Vượt Qua này với các ngươi trước khi Ta chịu khổ nạn” (Lc. 22:15). Ước mơ đó đã thôi thúc Chúa lập phép Thánh Thể để ở lại với tôi. Ước mơ, rồi bảo lòng mình bước tới. Bởi đó, nơi nào có ước mơ thì có hy vọng. Nơi nào có hy vọng thì có khơi mầm sáng tạo.

Một ngày không nuôi hoài bão là một ngày ử dột, ngủ dài. Hoài bão là cánh bướm gọi gió, đưa tôi ra khơi. Một ngày không ấp ủ ước mơ là một ngày trống vắng, lặng lẽ. Lý tưởng nào cũng được ôm ấp bằng những mơ ước. Ước mơ định hướng cho tôi đi tới. Sống không ước mơ là một cánh bèo trôi dạt buồn tênh.

Người ta nói tiếc thương quá khứ chứ không nói tiếc thương tương lai. Vì tương lai chưa tới thì làm gì có phàn nàn, hối hận, thương tiếc. Cũng vậy, người ta nói mơ ước tương lai chứ không nói ước mơ quá khứ. Vì quá khứ đã ở sau lưng thì còn gì mà mơ ước. Như thế, lối đi của mơ ước là nẻo hướng tới trước mặt, là nhìn về tương lai. Quá khứ có thể là sứt mẻ, nhưng tương lai thì nguyên vẹn. Lối đi trước mặt của đời non là những chùm lá dâu xanh cho tầm dẹt lựa, nhả tơ. Lối

đi trước mặt của bầy sâu xấu xí là lớn lên thành cánh bướm cho đẹp khóm hoa. Cỏ cây cũng còn cần lối đi trước mặt để hướng tới, để kiên toàn, hướng gì con người. Tôi cần tương lai để thăng hoa. Nẻo đi trước mặt hàm chứa hy vọng, là nối dài những ước mơ. Vì thế, tôi sống là tôi mơ ước.

Làm gì có bắt gặp nếu không có kiếm tìm. Làm gì có kiếm tìm nếu không có mơ ước. Bởi vậy, mơ ước là mở lối đi vào mệnh mạng, là phá ngõ cho sáng tạo đi về. Có sáng tạo, có triển nở thì vì thế mà đời tôi có thể phong phú thêm.

Ước mơ xác định tôi là ai. Tôi mơ ước điều gì là tôi muốn có điều đó. Điều tôi muốn có ấy nói cho tôi biết tôi như thế nào. “Kẻ gian ác thì mơ ước điều dữ” (Cách Ngôn 21:10). Vì thế, tôi có thể hướng dẫn đời tôi bằng cách hỏi xem mình đang mơ ước gì. Nếu dân tộc tôi mơ ước đoàn kết, đấy là dấu hiệu chúng tôi đang chia rẽ. Nếu tôi mơ ước đi về, đấy là lời thầm nói tôi đang ở xa. Khi có đau khổ thì mơ ước yêu thương. Khi thấy người khác mơ ước nụ cười, thì đấy là lời gián tiếp nói cho tôi họ đang buồn. Xem vậy, những điều tôi mơ ước là những điều tôi thiếu vắng, hoặc có mà còn quá ít ỏi. Nhưng chính cái thiếu vắng này nói cho tôi biết tình trạng hiện tại con người của tôi ra sao và tôi muốn trở nên như thế nào.

Mơ ước là đi tìm cái thiếu vắng, nhưng cũng có nghĩa là đang bắt gặp. Mơ ước

nên thánh thiện là tôi đã bắt đầu bán khoản về tội lỗi của mình. Mơ ước thuận hòa là khởi điểm đi đến thứ tha. Vì thế, cái thiếu vắng của mơ ước có gieo mầm gặp gỡ.

Nếu tôi có những ước mơ ngẫu dục thì chắc chắn đời tôi không thể là dòng suối trong. Khô cằn không nảy sinh hoa lá xanh tươi, và chẳng có sự sống nào đến từ tro than. Truyện Kinh Thánh kể: “Một buổi chiều nọ, David dậy khỏi giường và đi tản bộ trên sân thượng đến vua. Từ sân thượng, ông thấy một phụ nữ đang tắm; người phụ nữ đáng vẻ rất xinh đẹp” (2 Samuel 11:2). Rồi David ước mơ chiếm lấy nàng làm vợ. Ước mơ ấy đã đưa David đến chỗ âm mưu giết Uriya, chồng người phụ nữ: “Hãy đặt Uriya ở chỗ mặt trận ác liệt nhất, đoạn bỏ nó mà rút lui, cho nó bị đánh mà chết đi” (2 Samuel 11:15). Mỉa mai thay, Uriya lại là một sĩ quan cương trực, tài ba và trung thành của vua.

Cứ hỏi lòng mình và xem điều mình mơ ước để xác định mình đang đi về đâu, lý tưởng cuộc sống là gì. Không có lý tưởng nào thoát khỏi vòng cưu mang của ước mơ. Tội lỗi nào cũng thường đã được thai nghén từ những ý nghĩ thầm kín. Những xác chết đã được che phủ trong những ngôi mộ bằng đá hoa cương (Mt. 23:28). Những gì người ta ca tụng tôi, chưa hẳn là đúng. Những gì tôi làm bên ngoài, chưa hẳn đã là phản ảnh trung thực cõi lòng bên trong. Cứ hỏi kỹ hồn tôi xem mình đang thầm mơ ước gì để xác định mình là ai. Nếu tôi mơ ước cho đi thì cánh tay tôi sẽ cố gắng giang rộng. Nếu tôi ước mơ thu vào thì bàn tay tôi sẽ nắm chặt. Lúc mà mơ ước của tôi là những hạt nước mưa đầu mùa cho khu vườn thì tôi có hy

vọng đợi chờ những chùm bông sẽ nở. Lúc tôi ước mơ chiếm đoạt tình yêu, của cải của người khác là lúc tôi gieo tang tóc. Tang tóc đến từ hành động. Mà hành động là kết quả của mơ ước. Ước mơ đúng cũng có thể hành động sai. Nhưng đã ước mơ sai thì không bao giờ có hành động đúng.

Tôi chỉ mơ ước những gì tôi không có. Bởi vậy, tự nó, mơ ước là những điều không có trong hiện tại. Chính thế, tự nó, mơ ước không là kết quả. Nếu tôi chỉ mơ ước để sống trong mơ ước thì đời là giấc ngủ buồn vì tôi hoài hoài sống trong điều không có thực. Bây giờ, ước mong chỉ là ảo mộng. Sống trong mộng ảo là lừa dối mình, cho dù lừa dối ấy có đẹp đến đâu thì cũng vẫn là lừa dối mà thôi.

Ước mơ vẽ ra một vùng trời lý tưởng, ước mơ cất tiếng gọi cho tôi đi về vùng trời đẹp đó. Thách đố của ước mơ, vòng bạc lấp lánh của vương miện ước mơ là người ấp ủ mơ ước có lên đường về vùng trời đẹp mà giấc mơ kêu mời. Mơ ước sẽ nở thành chùm hoa sao rực rỡ hay sẽ âm thầm chết lặng lẽ tùy thuộc ở thái độ của người ước mơ. Ước mơ là thấy, là đạo, nếu tôi muốn tìm thấy học đạo thì tôi phải lên đường, chứ đạo không tìm đến tôi.

Tôi lại nhớ đến chuyện người thanh niên giàu có:

- Thưa Thầy, tôi phải làm gì để đạt được ước mơ mà tôi hằng ấp ủ?

- Hãy từ bỏ hết những gì ngươi có, rồi đi cùng Ta.

Nghe xong, người thanh niên buồn bã bỏ đi (Mt. 19:21-22). Và từ đó, ước mơ của chàng héo úa theo dòng đời.

Tội lỗi nào thì cũng thai nghén từ những ước mơ. Cũng thế, chẳng có việc kỳ diệu nào mà không sinh nở từ những giấc mộng được ấp ủ bằng thời gian. Có một người thiếu nữ chết lúc tuổi mới 24 mà nàng đã làm cả bầu trời nở rộ hoa hồng: Têrêsa Hải Đồng Yêsu. Người thiếu nữ đã tự thú trong truyện Một Tâm Hồn: “Một lần cả nhà về quê thăm bà con thân thích. Mẹ bảo chị Marie lấy áo đẹp nhất vận cho em nhưng đừng vận thứ áo hở cánh. Khi ấy con không nói gì và làm ra chuyện dửng dưng như các trẻ nhỏ khác, song trong lòng đã lúng búng: - Giá cho vận áo hở cánh, có xinh hơn không?” Sau này, khi lớn lên, Têrêsa viết tiếp: “Với tính nết ấy, con trộm nghĩ, nếu phải tay cha mẹ không có nhân đức, không biết dạy con, có lẽ con đã là đứa xấu nết dữ tợn lắm, và mất linh hồn cũng chưa biết chừng” (Một Tâm Hồn, trang 25). Cái ngày về thăm bà con thân thích ấy, Têrêsa còn bé lắm, vậy mà nàng đã biết ước mơ được mặc áo hở cánh đó bằng màu áo nữ tu nhà kín ở Lusieux. Cũng như Ignatio, trước khi về trời với cờ Thánh Giá để thu tập môn sinh lập nên dòng Tên, chàng sĩ quan Tây Ban Nha đã si mê một người phụ nữ quý tộc đến nỗi mơ ước được nàng để ý đã làm chàng vào sinh ra tử, coi nhẹ cái chết hầu trở thành anh hùng của mọi mặt trận.

Ước mơ. Nơi nào có ước mơ, nơi ấy trở thành kỳ diệu.

Trong truyện Một Tâm Hồn, hầu như không trang nào mà Têrêsa không viết về mơ ước yêu thương. Trong cái can

đảm chịu đau đớn trên giường bệnh, người ta vẫn đọc thấy ước mơ được nung nấu với Chúa. Có nhiều tước hiệu được xưng tụng cho Têrêsa. Giáo Hội gọi vị thánh trẻ là nhà truyền giáo thời danh. Nhưng tôi thích gọi Têrêsa là cô bé làm dáng, một thiếu nữ đa cảm. Cái làm dáng của Evà nhưng lại đa cảm trong duyên tình thánh của Maria. Tôi muốn gọi Têrêsa là một nữ tu suốt đời dết mộng, và là vị thánh của mơ ước. Têrêsa đâu có đi truyền giáo, chỉ ước mơ thôi, và ước mơ đẹp nhất của Têrêsa có lẽ là ước mơ về trời để làm mưa hoa hồng xuống trần gian.

Giả từ ước mơ mặc áo hở cánh, Têrêsa đã đốt cháy đời mình bằng những ước mơ khác. Nàng ước mơ được làm linh mục để đi truyền giáo. Ước mơ được tới Hà Nội và Sài Gòn (Một Tâm Hồn, trang 215). Têrêsa đã chẳng bao giờ tới Sài Gòn được. Nhưng mỗi lần đi ngang nhà Kín, trên con đường Cường Để rợp lá me, tôi thấy dáng như Têrêsa đang trông những khóm hồng. Têrêsa đã chẳng bao giờ là linh mục, nhưng ước mơ đã đốt cháy tình yêu của nàng thành muôn ngàn thánh lễ trọng thể. Chúa Kitô là linh mục đau khổ, kẻ đã chấp nhận thánh ý của Cha mình. Trong ý nghĩa ấy thì Têrêsa đang dâng thánh lễ trên địa cầu: “Lạy Chúa, con không muốn nên thánh nửa vời, con chẳng sợ như thế thì phải chịu đau khổ nhiều vì Chúa đâu... xin Chúa nhận lấy ý riêng con, bởi vì con chọn tất cả những sự Chúa muốn, con chọn trót ý Chúa” (Một Tâm Hồn, trang 27).

Chẳng chết đâu, Chúa biết ngày nào người ăn trái đó thì mắt người sẽ mở ra và người sẽ biết mọi điều như Chúa.

Evà thấy giấc mơ đẹp như màu hồng của trái táo. Nàng đã ăn. Nàng cũng mơ ước cho chồng mình được thông minh như Thiên Chúa. Từ đó, địa đàng đã đóng ngõ, cài then. Nước lụt dâng về. Có nước mắt. Và màu hồng của trái táo đã thành màu trắng khăn tang.

Lạy Chúa,

Xin soi sáng cho những ước mơ của con, vì có những mơ ước mà khi con cần vào là đời con khổ lụy. Có những mơ ước mà con miệt mài trèo lên, khi đạt được là lúc con rơi xuống vực sâu.

Thánh thiện hay tội lỗi cũng đều đến từ những ước mơ.

Một chút suy tư

Nhiều khi ngồi ngẫm nghĩ cuộc sống của con người hiện nay, chúng ta nhận thấy có nhiều điều phức tạp nghịch lý:

Thời đại chúng ta mua sắm nhiều mà không vui hưởng bao nhiêu.

Thời đại chúng ta được học cách biết làm ra nhiều tiền nhưng không tạo được đời sống có phẩm chất.

Thời đại chúng ta sống lâu dài hơn những đời sống già nua vô nghĩa

Thời đại chúng ta bảo vệ môi sinh nhưng lại làm ô nhiễm linh hồn.

Thời đại chúng ta có nhà cửa rộng rãi nhưng tình yêu gia đình hẹp hòi.

Thời đại chúng ta cố võ làm tình nhưng từ chối sự thiêng liêng của truyền giống.

Thời đại chúng ta có nhiều người cao lớn nhưng đức hạnh thì thấp nhỏ.

Thời đại chúng ta có thật nhiều phương tiện nhưng lại có thật ít thì giờ.

Thời đại chúng ta xem ti vi quá nhiều và cầu nguyện thì hiếm hoi.

Nguyễn

PHÚT TỊNH TÂM

Của mình đang có cộng lại được bao nhiêu so với kho Trời lồng lộng kia nhỉ? Dịp này mình để ý một nghi thức rất gợi cảm trong thánh lễ: đó là lúc linh mục pha một giọt nước vào chén rượu, tức là hòa tan vào nguồn sinh lực vô biên, với câu niệm: "*Nhờ việc hòa giọt nước này vào rượu, xin cho chúng con được thông phần bản tính Chúa, Đấng đã chia sẻ nhân tính của chúng con*".

Đúng rồi, cái tôi nhỏ nhoi của mình đang được tan biến hòa nhập vào chính Thần Lực toàn mãn của Chúa. Cảm nghiệm chìm vào sa mạc đây rồi, phút giây sáng khoái tròn đầy đây rồi: mình đang thả hồn theo được nhịp Chúa. Mọi ứ đọng tự nhiên trôi mất. Một sức sống mới đang bùng mở trong tâm. Đánh giầy hay đi cày, nấu cơm hay đánh máy, rửa chén hay hay hái lá mơ, mỗi công việc, mỗi động tác đều trở thành một tác phẩm, một khúc vũ, khi mình hòa vào được nhịp Hơi Thở Tình Yêu sinh động.

Cho con được hát lên khúc "Hòa Nhịp" phó thác trọn vẹn của Thánh I-Nhã sau những cảm nghiệm hút hồn ghi lại từ trong hang trống Manresa:

Lạy Chúa, xin nhận lấy tất cả tự do, trí khôn và ý chí con. Tất cả những gì con có và làm chủ. Chúa đã cho tất cả, con xin dâng lại cho Chúa. Tất cả là của Chúa. Xin Chúa sử dụng hoàn toàn theo tôn ý. Lạy Chúa, xin ban cho con tình yêu và ân sủng của Chúa. Thế là đủ cho con. Amen.

(LM Trần Cao Tường, ngày 27 tháng 8 năm 1998 tại nhà tĩnh tâm I-Nhã trên Đồi Cao Los Altos vùng Vịnh San Francisco, Cali)

CHÚA NHẬT

ngày ân phước chúa ban.

Từ khi tạo dựng nên vũ trụ và vạn vật, Thiên Chúa đã tạo dựng một tạo vật mà Ngài rất yêu thương, giống hình ảnh của mình, những chúa xon, Ngài còn phải dùng chính hơi thở của mình để thổi vào lỗ mũi truyền hơi, và tạo vật đó đã trở thành hình ảnh sống động là con người. Ngài rất mực thương yêu nên đã cho sống trên mảnh vườn tràn đầy những hoa thơm trái ngọt và nghỉ ngơi bên Chúa mình. Nhưng loài thọ tạo đó đã bẻ gãy cái tương quan với Chúa mình, nên đã ra khỏi mảnh vườn tươi đẹp đó cho đến ngày nay. Người chủ Vũ trụ không vì thế mà chấm dứt tình yêu thương từ đó, mặc dù loài thọ tạo đó đã quá nhiều lần vô ơn bội phản và làm nhiều điều sai trái. Đến nỗi Ngài đã phải đến với con người, loài thọ tạo một lần nữa để dạy dỗ, và cho đi tất cả, cho đi đến hơi thở cuối cùng trên thập tự giá. Chỉ vì yêu thương.....

Cũng chỉ vì thương yêu mà Thiên Chúa không muốn cho con người vất vả ngày chúa nhật. Chúa muốn con người phải có một ngày nghỉ ngơi trong cuối tuần, như Ngài cũng nghỉ ngơi khi tạo dựng nên trời đất, và muôn vật vậy. Thời Maisen, nếu ai làm việc ngày chúa nhật, sẽ bị đem ra ném đá chết ngay.

Thời nay con người lại đưa ra nhiều thuyết để phủ nhận Thiên Chúa trong cuộc sống, nên tha hồ say sưa ngày cuối tuần. Tha hồ cờ bạc ngày cuối tuần. Tha hồ sống buông thả ngày cuối tuần. Tha hồ đi làm ngày cuối tuần. Nhiều chỗ nếu không đi làm ngày chúa nhật có thể bị sa thải, đuổi sở. Nói chung trong xã hội tiêu thụ ngày nay tội lỗi gây ra trong cuối tuần nhiều hơn ngày thường, chỉ vì con người muốn loại bỏ Thiên Chúa ra khỏi cuộc sống thường nhật nên mới như thế.

Nói tôi điều răn thứ nhất của giáo hội nhiều người già cũng chẳng hiểu được chiều rộng và chiều sâu của ý nghĩa nói gì các bạn trẻ. Chính

tôi cũng được dạy dỗ như vậy nên giữ ý chang. "Thứ nhất : **xem lễ ngày chúa nhật cùng những ngày lễ buộc**" Vì điều răn dạy là **xem lễ**, nên tôi cũng chỉ đến nhà thờ **xem lễ**, hôm nào cần gì thì xin thêm dăm ba câu nữa là xong bốn phần của ngày chúa nhật. Tôi nay tôi thấy những sách kinh mới, vẫn để như vậy nên tôi thấy động từ "**xem**" này có vẻ không ổn.

Cách đây vài năm nghe mấy người quen nói đến những cuộc tĩnh tâm "Linh Thao" rất bổ ích cho tâm hồn, hiểu sâu về lẽ đạo, đời, trong cuộc sống thường nhật nên tôi tò mò tìm đến thử một lần xem nó ra sao. Lúc đầu tôi cũng hiểu lầm "Linh Thao" chắc cũng như là một khóa giảng phòng thường, có khác chăng là cha thuyết trình nghiêm khắc hơn, nên không cho nói chuyện hay tán dóc trong ba ngày đó thôi chỗ gì ? Nhưng khi đến nơi được Cha giảng phòng dần nhập vào khóa tôi mới thấy Linh Thao hoàn toàn khác, và khác rất xa như tôi đã tưởng tượng. Ba ngày tôi đây không phải gò mình ép xác, mà là ba ngày rất thanh thoi để nghỉ hè bên Chúa, để tìm lại đúng ý nghĩa của ngày chúa nhật xưa. Thật là một sự tình cờ đã cho tôi nhận biết sự tốt lành của ngày chúa nhật để về nghỉ hè bên Chúa ra sao.

Hồn con cảm nhận những ngọt ngào
Bên Ngài con chẳng phải lao đao.
Trong Ngài vui nghỉ con sung sướng
Mạch sống con nay rất dạt dào.

Từ mấy năm nay tôi đã ý thức được ý nghĩa của ngày chúa nhật ra sao. (không như trước đây bị dạy dỗ, và bị hù dọa, là nếu không đi lễ ngày chúa nhật sẽ bị sa hỏa ngục, tôi sợ quá nên đến dự lễ để khỏi bị Chúa phạt). Ngày nay, đối với tôi, ngày chúa nhật là một ân điển mà Thiên Chúa đã ban tặng cho. Không còn "phải đến nhà thờ" như trước đây, mà là tôi "muốn được đến" bên Chúa để có những phút nghỉ ngơi bên Ngài,

lắng nghe lời Ngài, chứ không chỉ cầu xin lung tung như trước đây. Mỗi lần vào nhà thờ là nói hết mọi thứ, nói liên miên dai dẳng, mà chẳng để cho Chúa nói lời nào với mình cả, rồi ra về mà chẳng cần hiểu Chúa muốn gì nói tôi.

Có những giờ phút để mở cuốn kinh thánh đọc lời Chúa và tìm ý coi Ngài muốn nói gì với tôi. Có giờ sum họp gia đình ngày cuối tuần, sinh hoạt với giáo xứ địa phương và cộng đoàn công giáo Việt Nam nơi mình đang sinh sống, tạo sự đoàn kết với những người xung quanh. Nhờ học hỏi trong những khóa như Linh Thao, vv.. mà tôi ý thức được rằng, những việc này không ai làm thay mình được cả, cũng như việc ăn uống vậy, có ai ăn giùm mình được đâu, chỉ có mình tự ăn mới no được mà thôi. Muốn cho thân xác khỏe mạnh thì mình phải tự tập thể thao, chứ người khác tập thay làm sao ta khỏe được. Tình trạng linh hồn ta cũng thế. Muốn cho linh hồn khỏe thì ta phải tự "Linh Thao" chứ người khác cũng chẳng làm thay ta được. Như vậy để thánh hóa ngày chúa nhật cũng, mình phải tự làm chứ có ai làm thay mình được đâu. Muốn có những ngày chúa nhật đẹp đẽ cho chính mình, hữu ích cho tha nhân, vui vẻ cho cuộc sống, thoải mái cho tâm hồn, nghỉ hè bên Chúa, thì ta phải tự làm, không có ai làm thay ta được cả.

Lạy Chúa! sau khi tạo dựng vũ trụ và vạn vật Chúa cũng đã dành ngày chúa nhật để nghỉ ngơi. Và lời của Chúa cũng đã dạy con như thế, xin cho con ý thức được ngày chúa nhật là ân phúc Chúa ban trao, để con biết sống và thánh hóa ngày chúa nhật, theo đúng như ân phúc Chúa đã trao ban.

Con xin cảm tạ Chúa Muôn vàn
Cuộc sống con Ngài đã thưởng ban
Chúa nhật ngày nghỉ xin thánh hiến
Cảm mến tình Cha cao ngút ngàn.

Thanh sơn

ĐƯỜNG ĐI RẼ LỐI BƯỚC VỀ QUÊ TRỜI

Đường ngay nẻo chính ta theo
Bước đi phấn khởi vui reo câu hò.
Cuối đường rẽ phải chẳng lo
Tin yêu là lối sống cho mọi bề.
Những người nản chí bước lùi
Còn người bền chí tiến về hải hà.
Tối miên nắng ấm dưới quê
Cánh đồng lúc chín hướng về trời.

NH.

Đường hẹp

Đường hẹp, đường đúng con đường thật
Ít người dám bước ngại ngần đi
Ngỡ rằng đường vắng, đường không đúng
Ngỡ đâu chính đó nẻo tương lai
Phước lộc gói ghém trên đường ấy
Tạo nên hạnh phúc đời mai hậu
Ai đã kiên tâm đi đường hẹp
Trở nên thành Thánh tòa hương thơm
Tê Hát

Lạy Chúa Giêsu,
Xin cho con trở nên đơn sơ bé nhỏ, nhờ đó con dễ nghe được tiếng Chúa nói, dễ thấy Chúa hiện diện, và hoạt động trong đời con.
Sống giữa một thế giới đầy lọc lừa và đe dọa, xin cho con đừng trở nên người cứng cõi, khép kín và nghi ngờ.
Xin dạy con sự hiền hậu, để con biết cảm thông và bao dung với tha nhân.
Xin dạy con sự khiêm nhu, để con dám buông đời con cho Chúa.
Cuối cùng, xin cho con sự bình an sâu thẳm, vui tươi đi trên con đường hẹp với Ngài, hạnh phúc vì được cùng Ngài chịu khổ đau, Amen.
(Lời nguyện của bạn trẻ)

CHỌA SẺ TÂM TÌNH THIÊN LIÊNG

. Sáng nay con đi làm nên chẳng tham dự Thánh Lễ được. Thôi thì cho con sống lại những giây phút trong Thánh Lễ ngày thứ Sáu.

. Chắc hẳn ngày đó Thầy không thể quên được. Con không ngờ rằng đến hôm nay mà con cũng chưa quen được những cảm xúc khi con nghe tiếng chuông rung báo hiệu cha bước lên bàn thờ, đồng thời cha cất tiếng đọc kinh Truyền tin. Sau thánh Lễ con cầu xin Chúa cho Thánh Thần Chúa truyền Thánh ý Chúa cho con để con khỏi mất công tìm Thánh ý Chúa nữa. Hơn nữa chắc gì con lại tìm đúng, thôi thì tin thác nơi Thiên Thần bản mệnh cho chắc, con chỉ cầu xin Mẹ dạy con biết thưa với Chúa hai tiếng „Xin vâng " và hai tiếng "cám ơn " trong mọi hoàn cảnh và trong mọi giây phút của cuộc sống. Xin Mẹ giúp con luôn tỉnh thức cầu nguyện và canh tân đời sống . Con dâng về Mẹ đóa hoa và nến mà con kết mỗi ngày một bông.

Trước tiên là con chúc mừng Mẹ, ơn này đối với Mẹ trọng đại cao cả hơn các ơn đặc biệt

khác Mẹ hằng nâng niu giữ gìn và yêu quý, bởi ơn này đã làm cho Mẹ được đẹp lòng Chúa hơn hết ,vì thế Mẹ luôn tỏ lòng biết ơn cùng Chúa . Xin Mẹ dùng đặc ân này che chở con trước những cơn cám dỗ của Satan, con không muốn mất ơn nghĩa với Chúa và Mẹ. xin Mẹ dùng áo choàng của Mẹ ấp ủ và giúp con biết sống làm đẹp lòng Chúa . Xin Mẹ dùng lửa của những ngọn nến con dâng lên Mẹ thiêu đốt những „cọng rác,, ích kỷ, kiêu ngạo và „cọng rác,, to nhất là lòng kiêu hãnh về những việc đạo đức, sốt sắng của con trong mảnh vườn tâm hồn của con. xin Mẹ giúp tất cả các anh chị sống như những ngọn nến đem ánh sáng ,tin mừng ,hy vọng và niềm an ủi đến cho tha nhân như Con Yêu quý của Mẹ, biết yêu thương thông cảm tha thứ cho tha nhân và cho chính bản thân. Biết chuẩn bị tâm hồn với lòng xám hối ăn năn, mở rộng tâm hồn để đón nhận tình yêu thương của Thiên Chúa.

Mẹ Maria ơi, con chào Mẹ,

(Chị Quách thị Quế - Wuppertal)

HÃY TỈNH THỨC

"Hãy tỉnh thức và cầu nguyện!" Câu kinh thánh này đối với tôi thật quan trọng trong cuộc sống hằng ngày, vì có lúc mải mê chuyện đời mà tôi mất cảnh giác và bị vật chất xa hoa lôi cuốn. Ngày nào không cầu nguyện tôi như thấy thiếu thốn một cái gì đó, mà lòng sẽ không an tâm. Tôi luôn ao ước được sống mật thiết với Chúa trong mọi hoàn cảnh, vì xa Ngài ra đời sống của tôi sẽ nhạt và vô nghĩa biết bao. Nơi tôi làm việc mỗi ngày cho tôi thấy rõ điều đó. Những bệnh nhân mang đủ thứ chứng bệnh, những người đang hấp hối, đau đớn và chờ chết. Tôi tự hỏi mình: "Sau cái chết họ sẽ ra sao, khi đứng trước mặt Chúa để Ngài phán xét riêng?"

"Hãy tỉnh thức và cầu nguyện!" Với câu kinh thánh này Chúa cũng luôn nhắc nhở tôi hãy tỉnh thức luôn, vì đời sống này chỉ là tạm bợ, tất cả rồi cũng sẽ qua đi chỉ có tình yêu thương thật sự như hương thơm tồn tại mãi mãi.

Tôi cố gắng rèn luyện con người yếu đuối và mỏng dòn của tôi sao có thể yêu thương như Chúa yêu thương, đặc biệt yêu thương những người mà tôi tiếp xúc hàng ngày nơi làm việc cũng như trong gia đình. Cụ thể chuẩn bị cho những người hấp hối trên giường bệnh có thái độ sẵn sàng ra đi trong an bình, bằng cách cầu nguyện chung với họ, vì ngày giờ ra đi của mỗi người không ai có thể biết trước được. Trong niềm hy vọng chờ Chúa đến với tôi lần thứ hai, tôi mong sao Ngài thấy tôi tỉnh thức chờ đón Ngài.

Trần Thị kim Oanh, Karlsruhe

Mười năm ! nhìn lại . . .

Chúa ơi . . .

Ngày 02.01.2001 Chúa đã gọi cha Chu Huy Châu từ Đan Mạch Bắc Âu ghé thăm và dâng Thánh Lễ Tạ Ơn năm mới trong gia đình. Chúng con sung sướng được Chúa ngự đến giữa gia đình trong những ngày đầu thiên niên kỷ. Được Chúa hiện diện chia sẻ chúc phúc và ban thưởng cho của ăn thiêng liêng. Chúng con biết chúng con chẳng xứng đáng để tiếp đón Chúa, nhưng chúng con biết Chúa quá thương luôn lưu tâm đến chúng con, trong lúc vui tươi cũng như những lúc đau buồn hoạn nạn, Chúa lúc nào cũng đồng hành nâng đỡ và chở che. Chúa cho con niềm vui hân hoan diện là con của Chúa. Xin dâng lên Chúa lời cảm tạ và tri ân. Con hồi tưởng nhớ lại . . .

Hơn mười hai năm trước, qua sự tình cờ quen biết Cha Châu trong những ngày Đại Hội Sinh Viên Công Giáo Âu Châu năm 1989 tại Strasbourg Pháp, rồi cũng trong năm này, nhân chuyến ghé thăm Đức, Chúa lại sắp xếp khiến xui Cha đến thăm chúng con cùng với anh chị Nường người bạn láng giềng ở Wiesbaden. Có phải đây là Ý Thánh Chúa muốn mở đường cho con tìm hiểu biết và làm môn đệ Chúa?. Chúng con nhớ ngày đó, trong lúc hàn huyên tâm sự trời, trăng, mây, gió. Con đã than phiền sang đây chưa được dự khóa cấm phòng nào vừa ý, để giải tỏa những khao khát trong tâm hồn, thậm chí qua các cuộc tĩnh tâm họp mặt mà chúng con từng tham dự, cũng chưa mang lại cho chúng con những lợi ích nào, con phán đoán vu vơ,

trách móc và qui trách nhiệm này kia, tại bởi cái này, bởi cái nọ. . . Qua sự ấu trĩ đó, con như hạt cát nhỏ trong sa mạc mênh mông, con chỉ thấy con mà nào thấy được những gì chung quanh. Vì chung quanh con, thật sự con chỉ nhận thấy được những hạt cát như con, con phải bon chen, kèn cựa để mà sinh tồn qua những cơn gió bão phủ phàng

Cha đã được Chúa đánh động dẫn chúng con qua câu chuyện đạo đức, cha cho con biết Giáo hội có trăm ngàn phương pháp, mỗi phương pháp là một tinh hoa, kết tinh của nhiều khía cạnh tốt đẹp khác nhau, con không nên hồ đồ trong ý nghĩ,... có lẽ cha đoán không lầm con sẽ phù hợp với phương pháp Linh Thao của Thánh Y Nhã Loyola, một phương pháp chiêm niệm của các Cha Dòng Tên. Cha sẽ giới thiệu cho con khóa tĩnh tâm này, tham dự xong chắc con sẽ hài lòng.

Linh Thao là gì ? con thắc mắc tò mò muốn biết ?

Năm 1990 Cha giới thiệu khóa Linh Thao do Nhóm bạn trẻ Tin Yêu ở Bỉ tổ chức, mời Cha Michael Nguyễn Thế Minh SJ từ Pháp sang hướng dẫn.

Đến dự khóa, ban đầu còn ngỡ ngàng, lo ra sau quen dần và thấy yêu thích. Không ngờ kết quả khóa đã thay đổi trong con rất nhiều, từ từ phương pháp của Thánh Y Nhã đi sâu vào tâm khảm và dần đưa tâm hồn con sang một chặng đường mới. Quan niệm về Thầy Chí Thánh cũng được mở rộng trong con. Lời giảng của Cha giảng phòng đã hướng dẫn cho con nhìn thấy tình thương bao la của Chúa đối với loài người. Qua những tâm tình chia sẻ của các bạn cùng tham dự, con cảm nhận được sự hiện diện của Chúa ở giữa chúng con.

Sau ba ngày tĩnh tâm xong ra về con vẫn thấy luyến lưu êm dịu những giờ phút bên

KHÓA LINH THAO NĂM 1992 TẠI BETZDORF

KHÓA LINH THAO NĂM 1993 TẠI BETZDORF

KHÓA BA NGÀY NĂM 1994 TẠI NIEDERVIEHBACH

Chúa. Con còn lằng lằng sung sướng, hồi tưởng lại những giây phút thảnh thơi một mình con với Chúa trong nhà nguyện, trên Cung Thánh, hoặc trên những chặng đường vắng, trong những rừng thông xanh.

Con đã khóc ngất vì cảm động biết Chúa thương yêu con vô vàn. Nghi thức hòa giải tội thứ bảy Chúa đã ban ơn thứ tha cho con, đứa con tội lỗi biết ăn năn trở về, đã bao lần được thứ tha, đã bao lần tái phạm rồi được tha thứ.

Tham dự khóa, mức được nhiều ơn ích bởi Chúa ban, nên sau khóa đó trở về, anh chị Nường và vợ chồng con trong thâm tâm đều ước ao tổ chức linh thao ở Đức để chính mình và các anh chị em tín hữu được hưởng những êm dịu ngọt ngào của linh thao. "Những gì mỗi người trong anh em đã nhận như là ơn Chúa ban, anh em hãy đem ra phục vụ kẻ khác, như những người quản lý tốt ân sủng của Chúa dưới mọi hình thức của nó" (1 Pr 4,10).

Chúng con vẫn còn nôn nao trong ý nghĩ đó, chưa biết làm sao thì năm 1991 gia đình Phan Sinh Tại Thế ở Dusseldorf tổ chức tĩnh tâm linh thao và mời cha Nguyễn Thế Minh hướng dẫn. Anh chị Nường và con đi dự, còn nhà con không tham dự vì phải đi làm. Trong khóa này chúng con mạnh dạn mời Cha Minh giúp hướng dẫn cho chúng con một khóa, Cha nhận lời và chờ đợi chúng con sắp xếp. Thế là chúng con ráo riết vận động bạn bè thân quen tham dự khóa, nhưng công đầu phải nói do tài ngoại giao của anh chị Nường mà nguyên cả ca đoàn Dusseldorf hứa sẽ tham dự khóa linh thao vào mùa chay năm 1992 do chúng con tổ chức tại Betzdorf.

Khi nghe chúng con ngỏ ý sẽ tổ chức khóa linh thao, cha Simon Huỳnh Ngọc

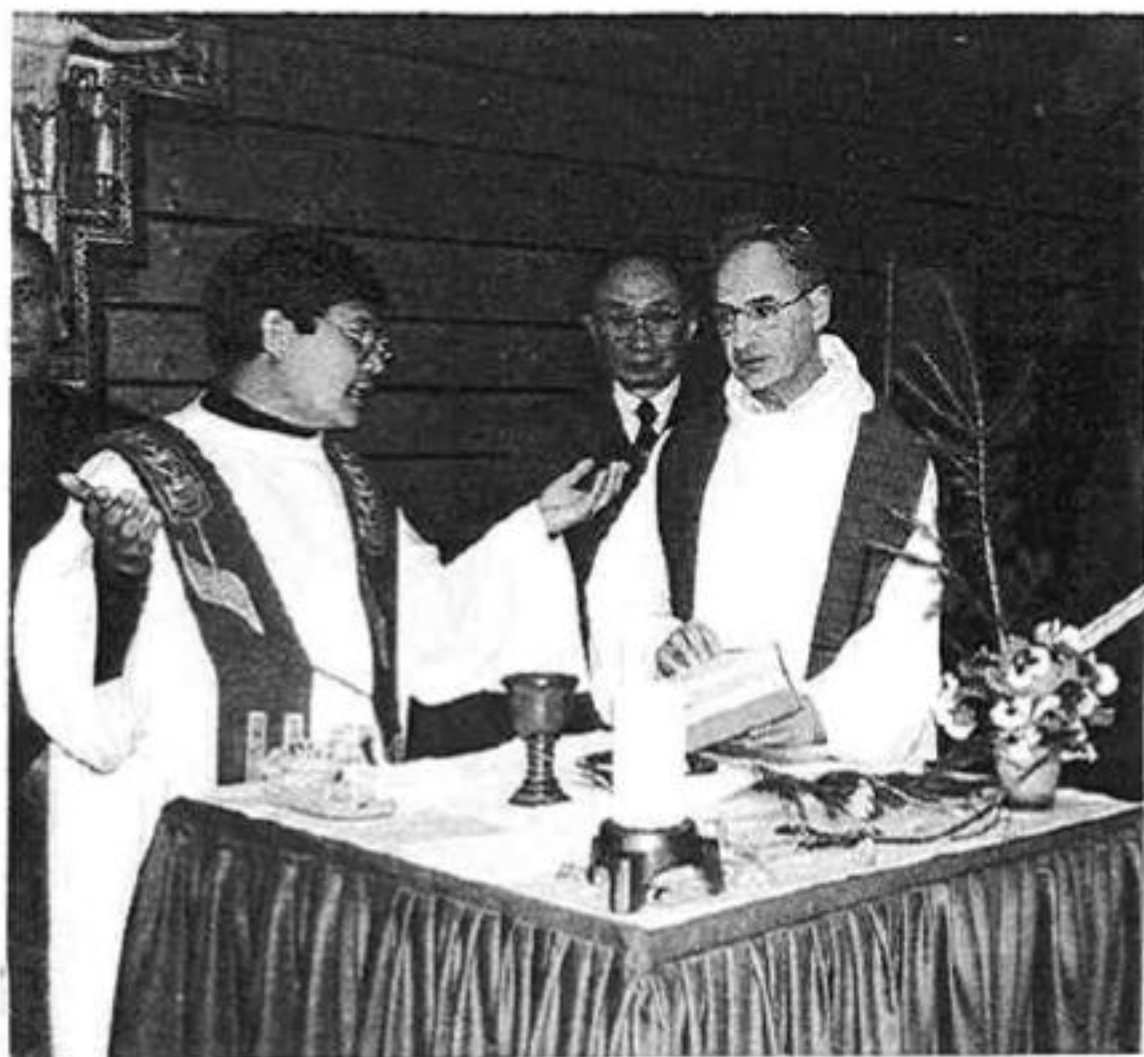
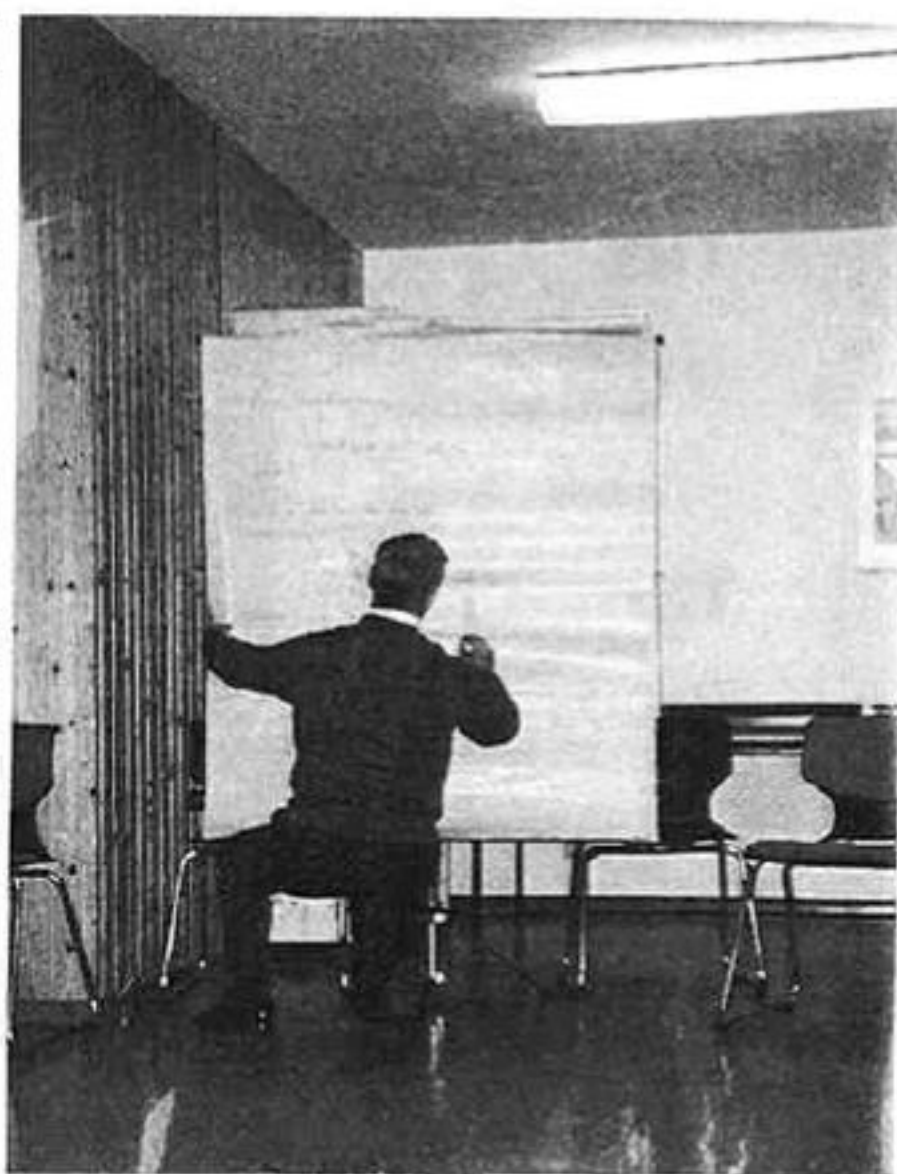
Quý thật sốt sắng giúp đỡ ngay. Cha mượn nhà tĩnh tâm Concordia, thuộc giáo phận Trier cho chúng con. Thế là khóa 1/92 ra đời với sự tham dự hùng hậu của số đông thanh niên và một số bạn bè cùng lứa tuổi chúng con.

Kết quả tốt đẹp, mặc dầu chúng con có nhiều khiếm khuyết trong việc tổ chức. Trong giờ chia sẻ trước lúc chia tay, một điều khuyến khích rất lớn cho chúng con là tất cả mọi người tham dự đều hài lòng và ao ước hàng năm đều có khóa để tham dự, một số anh chị em lớn tuổi đề nghị lập nhóm để hàng tháng có thể gặp nhau chia sẻ cuộc sống đức tin.

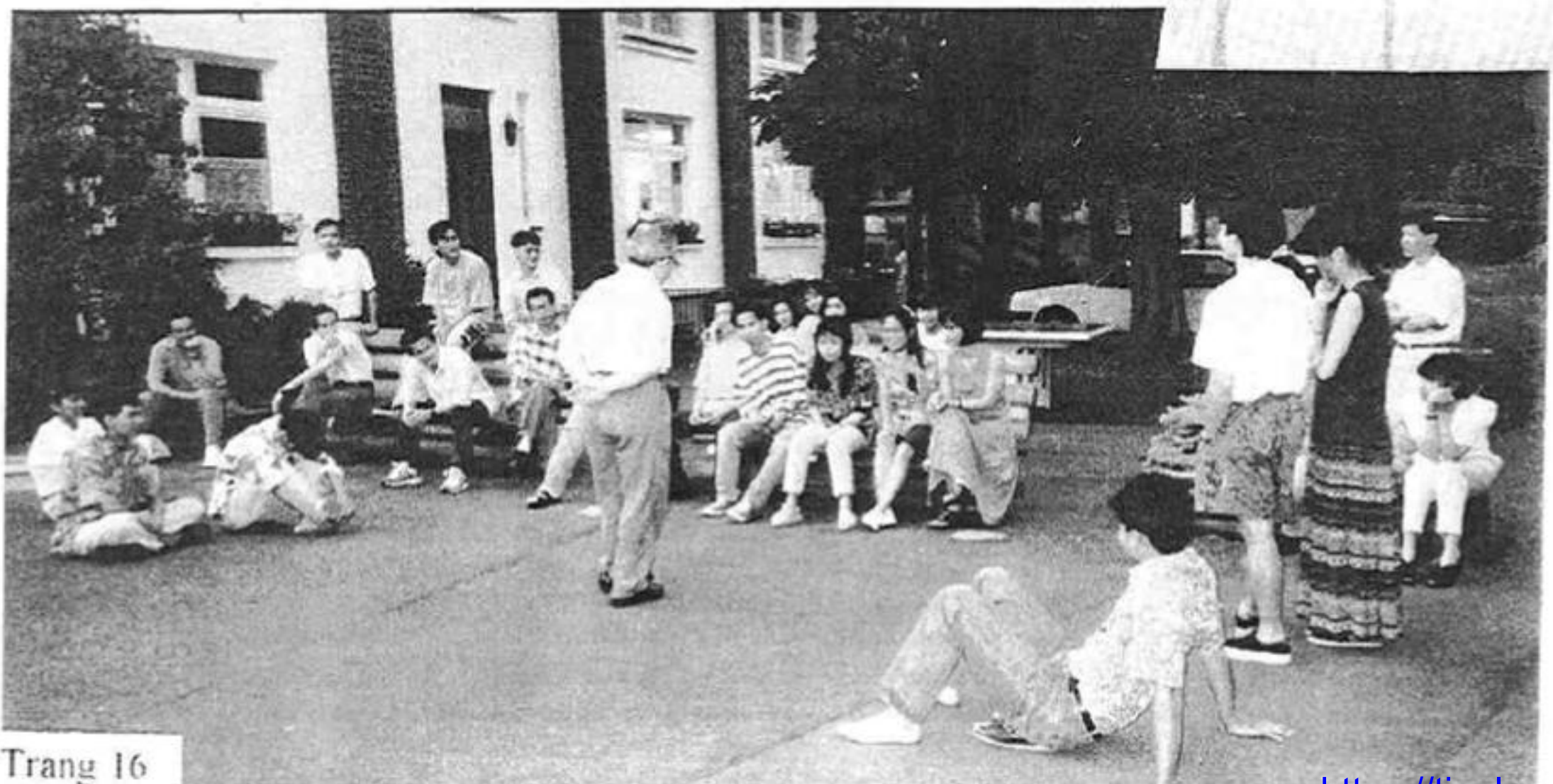
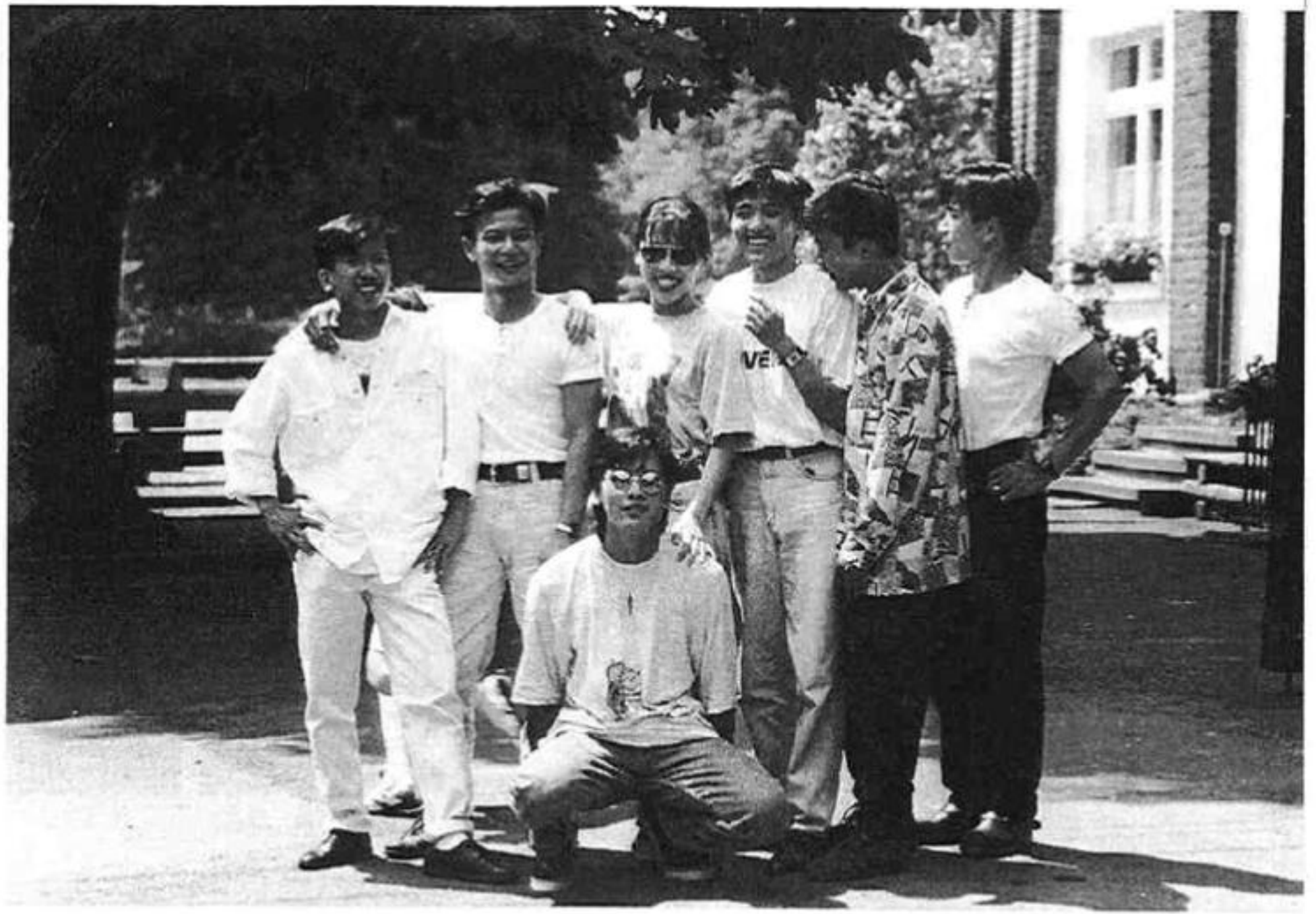
Thừa thắng xông lên, chúng con lại lấy một cái hẹn cho năm sau cũng vào mùa chay tại địa điểm này. Dư hưởng của khóa đầu tiên này kéo dài những ngày sống êm đềm của chúng con bên Chúa, bên sự quan phòng của Thầy.

Chuẩn bị khóa 2/93 đã đến. Chỉ còn khoảng mười ngày nữa là ngày nhập khóa mà mới có bốn người ghi danh. Nhà con bối rối, mất niềm tin, mỗi ngày đi làm về đều cau có nhăn nhó, anh chị Nường điện thoại đề nghị bỏ khóa này đi, rồi khi nào có cơ hội lại tổ chức, còn không thì thôi, làm một khóa thôi cũng được, vì anh đã liên lạc khắp bạn bè mà không ai tham dự được.

Đây là một khó khăn cho con Chúa ơi, vì người liên lạc với cha, với nhà cấm phòng là con. Có lẽ những người hợp tác không thấy được cái khó khăn của con nên họ đề nghị xem ra một cách dễ dàng quá. Chỉ một mình con ngồi trước computer lo lắng cho tờ báo mà nước mắt ngấn nước mắt dài. Con chợt nghĩ đến đoạn Thánh Kinh * Hỡi những ai mệt mỏi hãy đến với ta vì ách ta êm ái, gánh ta nhẹ nhàng*. . . Cảm ơn Chúa đã nhắc nhở con đến với Chúa.

**KHÓA
TRẺ
NĂM
1995
TẠI
BETZDORF**

KHÓN
BR
NGÀY
NĂM
1996
TẠI
BETZDORF

Chính lúc khó khăn thì cần sự an ủi của Chúa nhiều hơn. Con đến với Chúa với thật nhiều câu hỏi và nước mắt. Mặc dầu vậy con vẫn lo âu, con thiếu niềm tin quá phải không Thầy?

Ngày hôm sau tình trạng vẫn còn căng thẳng như hôm trước, Chúa thử thách con sao?. Con yếu đuối lắm, Chúa giúp con. Vâng Chúa đã đến giúp đỡ con, thúc đẩy cho con trai lớn con nhận thấy được nỗi khổ tâm lo lắng của mẹ lên tiếng can thiệp:

- Sao mẹ khóc vậy ?
- Bác Nường và Bố đề nghị hủy bỏ khóa tĩnh tâm này, vì không có đủ người ghi danh tham dự.
- Mẹ cứ tiến hành tổ chức, có gì con sẽ trợ giúp mẹ, con sẽ rủ bạn bè con tham dự. Còn tiền bạc trang trải chi phí phòng ốc và in ấn báo linh thao cũng như các chi phí khác con sẽ ủng hộ lo cho mẹ.

Ôi! Tạ ơn Chúa ! Chúa đã cho con con làm sứ giả thúc đẩy cho con thêm sức mạnh.

Được thế nhưng trong lòng con vẫn lo lắng vì nếu chỉ có vài người ghi danh thì chắc là cha cũng buồn mà người tham dự cũng không mấy phấn khởi, mặc dù cha Minh có nói là khi đã lên chương trình thì khóa có ba người cha cũng vẫn hướng dẫn kia mà.

Nhà concordia gọi điện thoại hỏi thúc con phải xác nhận số người đến tham dự và ghi danh sách đến cho họ. Con hẹn họ xin hoãn lại cho vài ngày nhưng họ không chịu. Con tin tưởng nơi Chúa dành nói đại con số lý tưởng mà các cha giảng tĩnh tâm linh thao rất hài lòng là khoảng 20 người. Còn danh sách thì khi đến dự con sẽ đưa sau. Được cái may mắn là có sự tiên liệu của Chúa sắp xếp để bóng

dáng cha simon Quý đã làm gạch nối giới thiệu trước đó nên họ cũng nhận lời.

May mắn làm sao trước ngày khai giảng một tuần giấy ghi danh tĩnh tâm đến tấp tểp. Có thể gọi đến ghi danh cho bảy người, có thể ghi danh cho hai vợ chồng và hai người em. Gánh lo của con tự nhiên rơi mất. Tạ ơn Chúa Thánh Thần, Ngài vẫn lo lắng cho con thế mà con thiếu đức tin, thiếu phó thác vào Ngài . Đến ngày khai giảng khóa con số tham dự viên lên đến 30 người.

Khóa mùa chay 3/94 . Linh Thao đã được một số người biết đến, một số tham dự viên rất thích. Nhờ ơn Chúa gương mẫu đã bắt đầu chạy đều đặn. Năm này ngoài khóa thường xuyên, chúng con còn tổ chức được một khóa mùa hè cho thanh niên, nhờ con trai lớn chúng con phụ trách, vì với tuổi trẻ ngại rằng tuổi già như con sẽ là kỳ đà cản mũi, làm các em ngại, Khóa do Cha Domici Đỗ Minh Trí hướng dẫn.

Cũng trong thời gian này chúng con gặp nhiều sự đố kỵ, ganh ghét từ bên ngoài. Một vài điện thoại gọi đến đe dọa, nếu còn tiếp tục tổ chức thì sẽ có người phá. .

Song song với sự kiện đó, lúc này còn có những thư nặc danh, nói xấu các linh mục, nói xấu giáo hội. Họ khéo léo đến nỗi thậm chí có linh mục xem thư đó thì có thể nghi ngờ là do chúng con tạo lập. Còn biết bao nhiêu là chuyện, toàn chuyện bực mình...

Gặp những luồng gió độc đó thôi đến làm vợ chồng chúng con xây xẩm mặt mày. Chồng con xao xuyến khá nhiều... Có đôi lúc nghĩ.... Hay là thôi đừng tổ chức gì nữa cả, lui về vui thú gia đình, cách ly mọi người, có vẻ an bình hơn, tránh những ganh tỵ nhỏ nhen, chỉ làm làm gì, vừa tốn kém giờ giấc, tiền bạc, vừa đón

KHÓA LINH THAO NĂM 1997 TẠI CALVARIELBERG

**KHÓA
BA
NGÀY
NĂM
1997**

**KHÓA TRẺ
NĂM 1998
TẠI AHRWEILER**

nhận những hiểu lầm cay đắng. Bao nhiêu đêm nước mắt âm thầm, nhưng rồi vì sức mạnh tin yêu Chúa, thúc đẩy bảo con tiến tới. Và con lại tiếp tục mà trong tâm hồn chưa được bình an mấy. Cha Simon Huỳnh Ngọc Quý và Cha Vincent Trần Văn Bằng là những người nâng đỡ chúng con rất nhiều trong giai đoạn này, các Cha luôn luôn an ủi, chia sẻ và cầu nguyện cho chúng con.

Trong các khóa, con không được linh thao gì cả, con tiếc lắm vì phải lo mọi chuyện trong ngoài, như chuyện liên hệ với nhà tinh tâm, chuyện ăn, chuyện ở .v.v.... Nhà con lo phụ giúp cha về mọi việc trong khóa.

Về tập san Linh Thao thì chúng con mỗ mẫm thực hiện, tài liệu thì rút lấy trong các bài huấn đức của cha, tâm tình chia sẻ thì ghi nhận được của anh chị em, rồi chồng viết vợ sửa, vợ viết chồng sửa, cãi nhau chí choé, không có một sự trợ giúp nào cả, nhưng có Chúa ngự ở giữa chúng con. May sao cha Hoan, lúc bấy giờ còn là thầy đang tu học tại Frankfurt gởi cho chúng con một ít số báo Đồng Hành cũ, Thế là chúng con như cá gặp nước. Dòng sông mình đang lội lồm bồm gặp được nguồn dòng nước lớn đồng hành. Thế là copie, là sao chép. Tờ báo được hình thành mang tính chất lưu niệm, được phân phối đến mọi người như một gạch nối phổ biến và giới thiệu Linh thao.

Từ năm 1995 cho đến bây giờ mọi sự đã chạy đều tốt đẹp, Năm 1996 chúng con được sự hợp tác nồng nhiệt chân tình của Sr. Cecilia Trương Ngọc Chính. Nhưng năm 1999 Chúa đã gọi soeur về bên Chúa, chúng con mất đi một nhóm viên tài hoa lỗi lạc.

Cha Michael Nguyễn Thế Minh đã kiên trì giúp hướng dẫn các khóa của chúng con liên tục từ khóa 92 đến khóa

1994. Sau đó chúng con nhờ Cha Julian Elizalde Thành hướng dẫn tiếp từ năm 1995 cho đến nay.

Năm 1996, được sự khuyến khích của Cha Elizalde, và một số anh chị em tham dự viên khao khát muốn được sống theo linh đạo của Thánh Y Nhã, không phải chỉ một năm một lần khi dự linh thao, mà còn muốn nuôi dưỡng và sống linh đạo Y Nhã trong cuộc sống hằng ngày. Thế là sau khóa tĩnh tâm anh chị em lập được nhóm.

Năm 1996 cha Vũ Thành đã từ Roma đến dự khóa với chúng con, và năm 1997 cha lại sang giúp chúng con mở một khóa giúp cho giới trẻ làm quen với tinh tâm Linh thao.

Từ ngày có nhóm, chúng con thường xuyên hội họp sinh hoạt với nhau, học hỏi lẫn nhau và cùng chung tổ chức các khóa, đã dần dần thực hiện được nhiều khóa cho một năm và tại các địa điểm khác nhau, có được các khóa dài ngày hơn. Nhất là từ khi Chúa gởi Cha Josef Ngô Công Hoan làm tuyên úy, mở các khóa huấn luyện giúp nhóm hoạt động mạnh và có chiều hướng phát triển rộng lớn hơn. Vì vậy từ năm 1998 đến nay đều có khóa năm ngày cho những người đã tham dự ba ngày và muốn sống gần bó hơn với Chúa Giêsu.

Song song với sự vươn lên của Nhóm, và để chia sẻ với Cha Thành và Cha Hoan, từ năm 1998 đến nay Chúa đã gởi thêm Cha Nguyễn Trọng Tước hàng năm đến giảng tĩnh tâm, cùng với sự nâng đỡ của Cha Phêrô Quý và Cha Giuse Hạnh cùng sự hợp tác của các Sơ Phụng, Sơ Chân v.v....

Ngoài ra Chúa Thánh Thần còn tăng viện thêm Thầy Nguyễn Ngọc Thế cho

**KHÓA
CHO
NHÓM
BA
NGÀY
NĂM
1997
TẠI
NIEDER-
VIEHBACH**

KHÓA TRẺ BA NGÀY NĂM 1998 TẠI AHRWEILER

Khóa
Ba ngày
Năm 1998
tại
Kloster
Hoechst

**Khóa năm ngày
năm 1999
tại ahrweiler**

*Khóa
Năm ngày
Năm 2000
Tại
Ahrweiler*

*Khóa
Năm ngàn
Năm 2000
Tại
Ahrweiler*

*Khóa
Ba ngày
Năm 2000
Tại
Siegburg*

**KHÓA
BA NGÀY
NĂM 2000
TẠI
NEUENKIRCHEN**

Trang 28

Nhóm để mỗi khi không có Cha trong các buổi sinh hoạt thì Thầy là người thay thế hướng dẫn.

Nói chung kết quả thành công đến nay có được là do tác động của Chúa Thánh Thần, Ngài sắp xếp và trợ giúp tất cả. Khi gặp sự khó khăn nào tưởng như không giải quyết được, thì Thánh Thần Chúa lại đến, mọi việc đều trôi chảy tốt đẹp. Chúng con nhiều lúc đã ngã lòng thối chí vì những khó khăn giăng đầy, Chúa đã không để chúng con đơn độc thực hiện tổ chức khóa một mình, Chúa chỉ thử thách thao luyện cho chúng con thôi. Nhưng với sức yếu hèn, khả năng hạn hẹp, nếu không có Chúa đồng hành đỡ nâng, giúp đỡ thì con làm nên được trò trống gì đâu.

Chúng con cũng xin dâng lên Chúa những ân nhân, bạn bè, những tham dự viên đã giúp chúng con chu toàn các khóa tốt đẹp. Chúng con cũng xin cảm ơn:

- Cha Lưu, đã thường xuyên giúp đỡ, yểm trợ Nhóm và cho phổ biến không chỉ phi những tin tức linh thao trên mặt báo đến mọi người.

Cha Hà Văn Minh, tuy bận rộn với việc học hành cũng đã không quản ngại giờ giấc đến giúp khóa trong các buổi Thánh Lễ Hòa Giải.

- Cha Hiền tuy đã già yếu, nhưng đã luôn luôn tham dự các khóa để nâng đỡ tinh thần khóa, giúp đỡ cha hướng dẫn trong các Thánh Lễ và Hòa giải. Chúng con xin cảm ơn tất cả.

Hồi tưởng lại mười hai năm trước với những phôi thai lúc ban đầu và kết quả tốt đẹp ngày hôm nay. Chúng con chỉ biết dâng lời cảm tạ, tri ân và phó thác nơi Thầy.

Xin Thầy ở mãi với chúng con.

Con trông cậy ở Thầy.

Tiết ghi để kỷ niệm 10 tuổi

Tập San Linh Thao

XIN CHO CON

THEO CHA

Xin hãy cho con say

Trong tình Cha suốt ngày

Xin hãy cho con tỉnh

Giữa trần thế hôm nay ...

Xin cho hồn con bay

Lên đỉnh núi yêu thương

Xin đỡ con lắng chìm

Dừng bận rộn phôi trương ...

Xin hãy cho con nhỏ

Lời Chúa và câu kinh

Xin hãy cho con quên

Những bội bạc vô tình

Xin hãy giúp con đi

Những con đường trong sáng

Xin dẫn đưa con về

Dừng lạc lối đam mê

Xin lòng con rộng mở

Đón nhận kẻ khổ đau

Như chính con ban đầu

Xin giúp con biết vui

Trong bình an tĩnh lặng

Mà vẫn hằng chấp nhận

Những mùa hội hoa đăng

Xin cho con biết cho

Ngọt ngào và thân ái

Hoa trái của Thiên Dâng

Nhưng cũng biết từ nan

Những cảm dỗ nồng nàn

Xin cho con theo Cha

Con theo mãi chân Cha

Từ mùa xuân tháng hạ

Cho đến hết thu đông

Hai bên dọc bờ sông

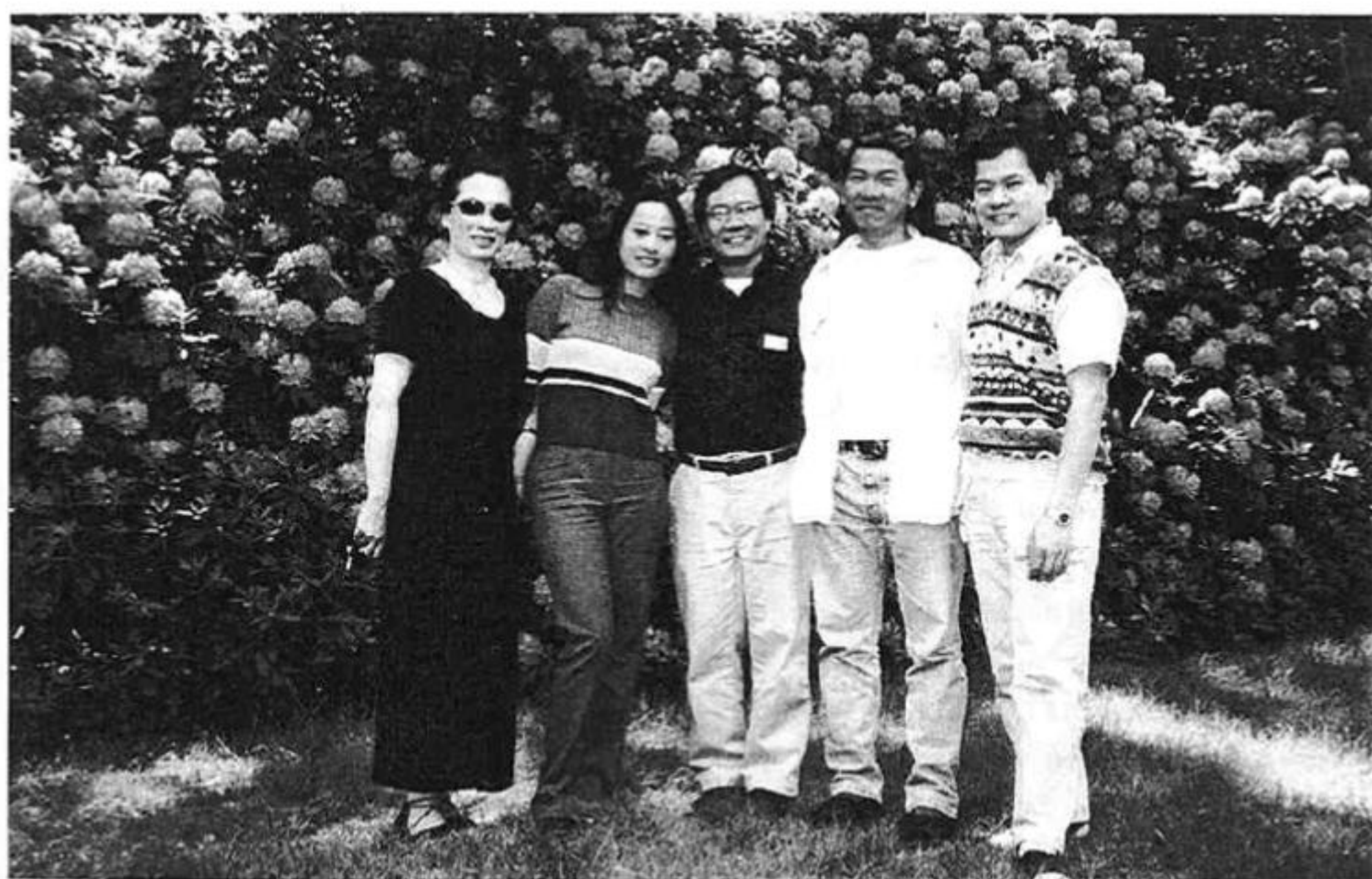
Hàng cây vừa thay lá ...

Xin cho con theo Cha

Xin cho con theo Cha

Đông Khê

KHÓA
BA
NGÀY
NĂM
2000
TẠI
NEUEN-
KIRCHEN

KHÓA BA NGÀY NĂM 2000 TẠI NIEDERVIEHBACH

Đêm Xa Ở Gọi

Nhạc & Lời NGHIÊU MINH

Đêm nay tôi biết về đâu? Về với Chúa hay ngồi lại tỉnh
cầu. Về với người, người không hiểu nhau. Về với đời, đời luôn bế
đầu! Đêm nay tôi biết về đâu? Về địa đàng hay về ngục
sâu. Về với tình, tình đã phai màu. Còn về đâu, tôi biết về
đầu! Chúa có lắng nghe? Mẹ có lắng nghe? Giữa những ngã ba đường
Hãy cho con dấu chỉ. Để con biết về đâu. Đêm nay tôi biết về
đầu. Nơi bờ bến ai, cũng hiểu nhau. Nơi ăn cần có Chúa dẫn
đường. Về một nơi mọi loài thương mến nhau.

ĐÁNH THỨC

Nguyễn ngọc Thế SJ - Frankfurt

Mặt trời đang ló dạng, Chuông đồng hồ đã điểm. Xin đánh thức con dậy, để đón mừng ngày mới!

Xin đánh thức con dậy, khi con đang mê ngủ trong những đam mê của cuộc đời!
Xin đánh thức con, khi con đang chạy theo lòng ích kỷ và tham lam!

Xin đánh thức con, khi con đang mãi mê chạy theo "bóng" của hưởng thụ và danh vọng!

Xin đánh thức con, khi con đang thỏa mãn những nhu cầu xấu xa tội lỗi!

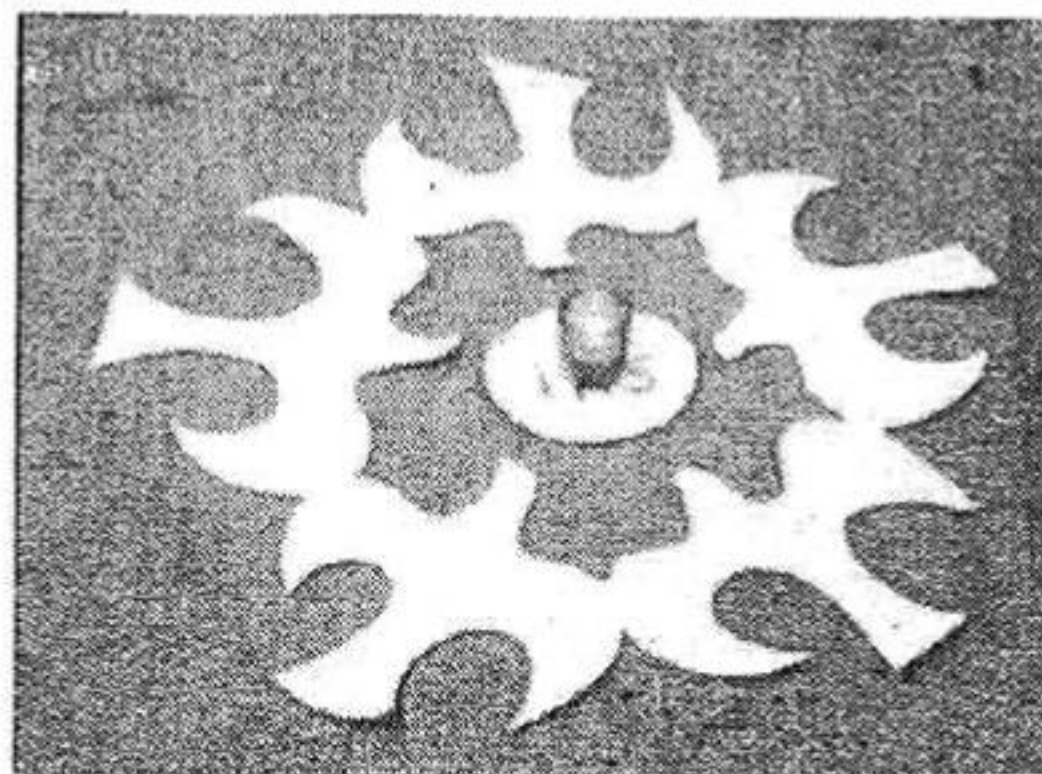
Xin đánh thức con, khi con gân cổ cãi lại chân lý sự thật, để bảo vệ thế giới của bóng đêm!

Xin đánh thức con, khi con cao đầu kiêu ngạo về những gì con làm được!

Xin đánh thức con, khi con đang cố ý chà đạp anh chị em xuống, để con vượt lên trên!

Xin đánh thức con, khi con đang ôm ấp những nỗi hận thù trong lòng,

Xin đánh thức con, khi con đang chạy trốn chính Chúa và chạy trốn anh chị em, chạy trốn tình thương yêu và chối từ niềm hy vọng cùng niềm tin. Xin đánh thức con, khi con đang mãi mê chê người này người nọ, dù mình chẳng tốt lành chi!

Xin đánh thức con, khi con đang nhắm mắt trước những nỗi đau khổ của bao anh chị em!

Xin đánh thức con dậy, khi con đang lười biếng ngồi đó mà chẳng biết sống thế nào, để mỗi ngày sống có ý nghĩa hơn.

Chuông đồng hồ đã điểm, ánh mặt trời đang ló dạng.

Lạy Chúa, xin đánh thức con! vì lúc này đây bóng tối lui vào dĩ vãng, để ánh sáng thay thế và làm bạn với chúng con,

vì lúc này những mảnh đất khô cằn được tưới ươm bằng mưa tình yêu, vì giây phút này, niềm vui đang ngập tràn để xoa dịu bao tâm hồn buồn đau,

Lúc này đây, giây phút này đây, chính Con Chúa là Anh, là Thầy và là Bạn của chúng con sinh ra làm người như chúng con. Vì thế chúng con cần thức dậy, cần tỉnh táo, mặc chiếc áo mới vào, sẵn sàng đứng ngay cửa, để đón tiếp Hải Đồng Giêsu, đón tiếp chính tình yêu của một vị Thiên Chúa lớn lao nhưng cũng thật nhỏ bé.

Vâng, xin cảm tạ Chúa vì Chúa đã đánh thức con và bao anh chị em khác, để chúng con không lỡ cơ hội ngày Chúa đến với chúng con.

NHÓM VÀ TÔI

Để bảo đảm sinh hoạt của một đoàn thể (đoàn, hội, nhóm,...) người ta thường dùng những điều lệ hay nội quy. Trong những điều lệ hay nội quy, chúng ta thường xem thấy có các phần như: mục đích, điều lệ, khen thưởng, chế tài,... Những điều lệ hay nội quy có những cái hay của nó vì nó được ghi trên giấy trắng mực đen chỉ cần đem ra áp dụng mỗi khi có vấn nạn.

Nhóm tôi tuy đã thành hình từ hơn 12 năm nay nhưng chưa bao giờ nhóm nghĩ đến việc lập ra bản điều lệ hay nội quy cho nhóm. Điều đó chứng tỏ rằng: điều lệ hay nội quy không phải là tối cần thiết. Tuy nhiên, tôi không thể tránh nổi đôi lúc tự đặt ra những câu hỏi như:

- Mình có nên tiếp tục đến với nhóm nữa không?
- Nhóm đem lại cho mình những lợi ích gì?
- Tại sao dạo này mình có vẻ lạc lõng trong nhóm?
- Một số người trong nhóm có vẻ hay nhìn ngó và để ý đến đời tư của mình quá vậy? Và họ còn đem ra bàn tán với nhau nữa!

Bốn câu hỏi này đã đặt ra nhiều lần: có lần thì tôi tìm được câu trả lời tạm ổn nên không để ý đến nữa, nhưng cũng có lần mình chẳng tìm được câu trả lời nào cả nhưng vì lý do nào đó mình cảm thấy vui trong lòng nên tạm dẹp nó qua một bên!

Đến nay câu trả lời đến với tôi ngày một rõ ràng nên tôi tạm mượn những hàng chữ này để chia sẻ và riêng tặng cho những người đã và đang đặt câu hỏi giống như tôi.

CÁC HÌNH THỨC CỦA NHÓM NÓI CHUNG

Trước hết, chắc chúng ta đều đồng ý rằng: Nhóm là tập hợp nhiều phần tử có cùng một đặc tính hay cùng một chức năng (Đây là một định nghĩa toán học mà mình còn nhớ được từ trung học).

Từ thuở xa xưa, mục đích đầu tiên của con người khi nhóm họp nhau lại là để tự bảo vệ và kiếm sống, do đó người Việt chúng ta có câu: "Một cây làm chẳng nên non, ba cây chụm lại thành hòn núi cao" hay "Hợp quần gây sức mạnh",

Qua thời gian, chúng ta phải nói rằng: nhóm là cấu trúc căn bản thứ hai của xã hội sau gia đình! Vì qua nhóm, một người có thể được giáo dục và tự rèn luyện để trở nên người hữu ích trong xã hội. Và sự rèn luyện này cần thiết cho mọi lứa tuổi!

Khi còn ở Việt Nam, chúng ta thường nghe các thầy cô giáo dạy: lớp học là gia đình thứ hai của chúng ta và chúng ta phải làm... Ôi bao nhiêu điều phải làm khiến tôi lúc còn nhỏ đôi lúc cảm thấy sao người lớn khó khăn quá đi thôi!

Khi lên đến trung học, ngay trong một lớp chúng ta bắt đầu hình thành các nhóm chuyên biệt như ban học tập, ban thể thao, ban báo chí,... Ở ngoài lớp, chính chúng ta cũng bắt đầu tự lập thành nhóm với nhau. Và ngay cả cha mẹ đôi khi cũng khuyến khích chúng ta tham dự một số sinh hoạt có tính cách nhóm như Hướng đạo, thiếu nhi Thánh Thể,...

Lớn lên chúng ta quen nề nếp ấy nên cứ thấy vui thì hợp thành một nhóm mà đôi khi có lẽ chúng ta không biết được mình đã rút ra được cái gì hữu ích cho mình. Cho nên khi buồn đời thì chúng ta đem đặt câu hỏi: Mình có nên đến với nhóm nữa không?

MÌNH CÓ NÊN ĐẾN VỚI NHÓM NỮA KHÔNG?

Đồng ý rằng khi đến nhóm phải có cái gì vui mới nên đến. Nhưng nếu chỉ để tìm vui không thì e rằng chúng ta sẽ không bao giờ hài lòng, vì không bao giờ có một cuộc vui vô tận được! Đến với nhóm, mình phải chấp nhận có lúc vui và có lúc không thấy vui.

Trong khuôn khổ nhóm tôi, tôi thấy cái vui là chúng tôi thường chia sẻ với nhau nhiều nhất là niềm vui trong tình yêu Thiên Chúa.

Ngay từ những năm tháng đầu tiên của nhóm, mọi người trong nhóm thường chia sẻ với nhau những kinh nghiệm "gặp Chúa" trong linh thao. Mỗi người thường nói lên cái đổi mới của mình qua linh thao. Nếu tôi nhớ không lầm là chúng tôi đã

**NHÓM
VUI
XUÂN**

từng chia sẻ với nhau cái giây phút Đức Mẹ Maria đối thoại với Chúa Giêsu khi Chúa vừa sống lại, hay cái nhìn đón chờ và tin tưởng của ông Phêrô khi gặp Chúa sau khi Ngài sống lại, rồi đến sự vui mừng của ông Matthiêu người thu thuế khi được Chúa Giêsu hứa ghé vào nhà dự tiệc. Còn nhiều nỗi vui mừng nữa mà chúng tôi cũng đã từng cảm nhận và chia sẻ với nhau như gần đây nhất là vui mừng được Thiên Chúa tha thứ của bà Maria Madeleine, vui mừng của các thánh tông đồ khi được ơn Chúa Thánh Thần..

Trong một buổi họp nhóm, có người đã phát biểu rằng: chỉ có với nhóm người ấy mới có thể nói một cách thoải mái từ đáy tim những gì đã cảm nhận được về Đức tin và tình yêu của Thiên Chúa!

Phải nói rằng, nhóm đã sống qua những kỷ niệm thật hạnh phúc vì chúng tôi cảm thấy đức tin của chúng tôi không bị bế tắc và chúng tôi đã cùng nhau tìm ra được một tình yêu cao hơn một tình yêu "tầm thường" để từ đó ít nhiều chúng tôi mang cái tình yêu "tầm thường" đó lên cao hơn.

Khi ôn lại những kỷ niệm vui của nhóm, tôi không khỏi hân hoan trong lòng và không thể tách rời những kỷ niệm ấy với từng thành viên của nhóm.

Chắc các bạn tôi nhìn thấy nơi tôi cũng như tôi nhìn thấy nơi các bạn của một sự trưởng thành qua thời gian. Đó là điều bình thường nhưng nếu đưa vào kỷ niệm thì đó là một niềm vui. Nó là một cuốn album sống của mỗi người trong kỷ ức của tôi. Mỗi lần tôi mở cuốn album đó ra lòng tôi lại thấy vui.

Như đã nói trên, có những lúc vui nhưng sao đôi lúc có những kỷ niệm không thấy vui !. Nói chung những kỷ niệm không thấy vui thường là những bất đồng ý kiến với cá nhân này hoặc cá nhân khác.

Kinh nghiệm cho thấy những bất đồng ý kiến chỉ thường nóng bỏng trong những giây phút đầu tiên hay những ngày tháng đầu. Do đó khi có những xung đột, tôi thường lấy phương pháp giải quyết là thời gian thì sẽ làm cơn bất bình lắng đọng. Đây không phải là trốn né hèn nhát nhưng là nghĩ cho cùng: chưa chắc ai đúng hơn ai! Chỉ có thời gian mới đủ khả năng để trả lời hoặc hành động đó đã đụng chạm đến mình nhưng chưa chắc người ấy đã nghĩ như vậy.... Cha Thế Minh vẫn thường giảng cho chúng ta thái độ bình tâm là biết yêu có trật

tự. Vậy có lẽ mình yêu mình quá nên không chấp nhận thái độ hoặc hành động của người khác chăng?

Nói cho có vẻ văn hoa thì: Còn giận như một cơn gió lốc mùa đông thổi trụi các lá cây cuối cùng trên cành, làm cành vật lúc ấy trở thành tuyệt vọng nhưng có biết chăng trong cái cảnh tuyệt vọng đó Thiên Chúa đã ban cha ân sủng để những cành cây khô héo ấy sẵn sàng đón lộc trở bông. Để thả cho cơn giận phá nát cành vật có phải chăng mình đã không nhận ân sủng của Ngài và không chịu hợp tác với Ngài. Khi cơn giận kéo đến thì xin Chúa cho con biết khép mắt lại và hát lên bài kinh hòa bình :

"... Để con đem yêu thương vào nơi oán thù, đem thứ tha vào nơi lăng nhục, đem an hòa vào nơi tranh chấp, đem chân lý vào chốn lỗi lầm ... chính lúc quên mình là lúc gặp lại bản thân, vì chính khi thứ tha là khi được tha thứ..."

Thật vậy, cái ưu điểm sinh hoạt trong nhóm tôi là không bao giờ tôi cảm thấy cần phải tranh chấp hay dị nghị với ai! Vì theo tôi, mọi người đã cảm nhận tình yêu tuyệt đối của Thiên Chúa, mọi người đã trao đổi kinh nghiệm đó trong câu chuyện và trong chia sẻ thì bước thứ ba là mọi người trong nhóm phải chia sẻ với nhau những kinh nghiệm ấy qua hành động mà tôi xin lợi dụng để chuyển qua câu thứ hai là : **Nhóm đem lại cho mình những lợi ích gì?**

NHÓM ĐEM LẠI CHO MÌNH NHỮNG LỢI ÍCH GÌ

Như đã nói trên, nếu gia đình là nơi căn bản đầu tiên để mỗi cá nhân cấu tạo và trưởng thành thì chúng ta không thể phủ nhận vai trò của lớp học và nhóm nói chung trong việc phát triển cá tính của mỗi người.

Đối với mình, nhóm như là một lớp học ngoài đời mà mỗi người chúng ta có thể thực hiện liền những gì đã "học" trong linh thao. Chúng tôi đã học nơi nhau cái nhìn về tình yêu của Thiên Chúa về đức tin của mỗi người trong nhóm.

Kinh nghiệm riêng của tôi - nếu không có sự ủng hộ tinh thần của nhóm và sự cầu nguyện của mỗi

**SINH HOẠT
VỚI NHÓM BỈ VÀ ANH**

người... có lẽ cuộc đời của tôi đã có nhiều lối rẽ khác rồi! Không biết những lối rẽ đó tốt hay xấu (chắc có vài lần là xấu), nhưng với con đường đời mà tôi đã đi qua hiện nay, trong đó có sự đồng hành của nhóm, tôi cảm thấy luôn luôn hạnh phúc và mãn nguyện.

Chúng ta cần phải gìn giữ nhóm luôn luôn thương yêu và đoàn kết với nhau. Để từ mái ấm gia đình của mỗi người, nhóm phải là cái ngưỡng cửa để chúng ta bước ra ngoài xã hội :

- Nếu vừa bước đến ngưỡng cửa ấy mà chúng ta đã phải ghé tòm cái tình người thì liệu chúng ta còn hăng hái và tin tưởng vào ai nữa trong xã hội này!?
- Nếu ngưỡng cửa ấy làm cho chúng ta bước ra không có được một tư thế dạt dào và đáng điệu hiên ngang, thì liệu lúc ra ngoài xã hội rồi chúng ta có biết sửa lại cho dạt dào không hay chúng ta bận lo tranh giành sống mà quên đi cái tình yêu Thiên Chúa đã dạy và cho chúng ta?

Khi đến họp nhóm tôi cảm thấy đó là niềm vui (Vâng! Chỉ cần nghĩ đến là vui rồi!). Vui vì gặp lại những người thân quen mà nói mỗi người tôi đều có bao kỷ niệm vui buồn. Vui vì sắp góp nhặt thêm những kỷ niệm mới qua những câu chuyện, những lời nói đùa vô tư (vô tư ở chỗ không ai khoe khoang với ai, không ai có ý gièm pha người khác,...). Lúc ra về thì niềm vui lại có một chiều kích khác : vui vì đã chia sẻ về Đức Tin và Tình Yêu của Thiên Chúa vì đã sống phần nào cái tình thần ấy với nhóm và vì đã cầu nguyện với nhau một cách sốt sắng.

Nhóm còn có thể gọi là một môi trường để mỗi người chúng ta tu thân nữa. Người Việt Nam chúng ta có câu : **"Thứ nhất là tu tại gia, thứ hai tu chợ, thứ ba tu chùa"**. Khi xưa tôi thắc mắc hỏi người lớn thì được giải thích : ở chùa nghĩa là ở nơi có khung cảnh yên tĩnh và bầu không khí đạo đức nên dễ tu nhất; ở chợ thì khung cảnh mất yên tĩnh nhưng những người xung quanh xa lạ nên tu cũng còn dễ vì nếu không đồng ý với ai chúng ta còn có thể nhắm mắt làm ngơ; ở nhà thì khung cảnh có yên tĩnh hơn ở chợ nhưng những người xung quanh là những người thân quen nên khi có bất bình gì chúng ta giữ không nổi sự nóng giận hay tự ái... Càng khó mà lại giữ được thì càng

tốt!? Vậy tôi phải làm sao khi cảm thấy : **Sao dạo này mình có vẻ bị lẻ loi và lạc lõng trong nhóm?**

SAO DẠO NÀY MÌNH CÓ VẄ BỊ LẺ LOI VÀ LẠC LÕNG TRONG NHÓM?

Tôi không dám trả lời câu hỏi này một cách chung chung được vì mỗi người có một hoàn cảnh khác nhau khi đặt câu hỏi này. Tôi chỉ xin ghi lại đây kinh nghiệm của tôi :

Trong những năm đầu khi sinh hoạt với nhóm, các bạn thường kêu tôi là người độc tài. Thật ra cái chữ độc tài không có nghĩa gì nặng nề cả vì có thể rằng đó là cá tính của tôi nhưng với thời gian chùng chát với những dữ kiện khác cái tiếng độc tài đó trở thành có nghĩa là bị lẻ loi mặc dù tôi mang hết tâm sức làm cho nhóm. Sự lẻ loi này có bằng chứng rõ rệt vì khi tôi đề nghị việc gì thường bị bác bỏ hay nhờ ai làm cho việc chung của nhóm thì bị từ chối..

Lúc đó tôi nản chí vô cùng : tôi có ý muốn gì sai trái đâu! (muốn nhóm mạnh và muốn vừa ý các cha cùng cộng đoàn) tôi chẳng được lợi lộc gì mà chỉ mệt thôi và hậu quả là chỉ lẻ loi mà lãnh "búa".

Rất may trong một khóa linh thao cách đây mấy năm tôi có dịp được Chúa đánh động qua đoạn Phúc Âm của thánh Gioan : **"... Tề tựu với nhau có Simôn Phêrô và Thôma, có nghĩa là "sinh đôi", Nathanael người Cana xứ Galilê, các người con ông Zêbêdê và hai môn đồ khác nữa. Ông Simôn Phêrô chợt nói với họ : "Tôi đi đánh cá đây". Họ nói với ông : "Chúng tôi cũng đi với ông". Họ ra đi và lên một chiếc đò ; nhưng đêm ấy, họ không bắt được gì cả. Sáng đến, Đức Giêsu đứng nơi bãi biển, nhưng các môn đồ không biết là Ngài. Đức Giêsu hỏi họ : "Này các người có đồ ăn không?". Họ đáp lại Ngài : "Không". Ngài mời bảo họ "Hãy thả lưới bên mạn hữu đò, các người sẽ được cá. Họ thả lưới xuống và không có sức kéo lên được nữa vì quá nhiều cá...".**

Đứng về tâm lý học, ông Phêrô và ông Thôma là hai người có bản tính rất khác nhau; vì một người rất dòn sẻ và chất phác còn người kia rất cụ thể và khó tin, chắc chắn nếu không có Chúa Giêsu thì

hai ông chẳng bao giờ là bạn của nhau. Hơn nữa ông Thôma phải chịu ở lép vế trước ông Phêrô! Phải chăng các ông đã tìm được niềm vui với nhau trong Thiên Chúa như nhóm chúng tôi? Vậy chìa khóa để tồn tại trong nhóm phải chăng là chấp nhận nhau với tất cả những khác biệt và "tạm quên" mình trong một số trường hợp vì lợi ích chung.

Để có thể chấp nhận những khác biệt của nhau có lẽ mình phải :

Đặt những sự khác biệt và hàng thứ yếu : Thật vậy, sự khác biệt như một bức tường ngăn cách. Nếu mình để nó cao thì nó sẽ cao lắm. Chắc hẳn chúng ta đều có kinh nghiệm tiếp xúc với những người bản xứ : nếu ngày nào dưới đôi mắt hay trong lời nói của người bản xứ đó chúng ta còn là "chinois" (mặc dù đó là những lời khen ngợi) thì giữa chúng ta và người đó vẫn còn bức tường ngăn cách. Vậy trước hết, cách tốt nhất là chính chúng ta đừng nghĩ đến bức tường này.

Tìm đọc ý Chúa qua những người xung quanh : Đặt sự khác biệt vào hàng thứ yếu không có nghĩa là phải bằng mọi giá đạt được bằng hay hơn kẻ khác thì mới giống nhau. Coi trọng nhau, đặc biệt là ý kiến của nhau, là dịp dễ nhất để kết tình thân với nhau. Có lẽ Thiên Chúa luôn muốn thực hiện chân lý tình yêu của Ngài qua những hành động nhỏ bé này. Nên nhớ rằng trong đoạn Phúc Âm của thánh Gioan ở trên, Phêrô rủ mọi người đi đánh cá và mọi người hưởng ứng. Mặc dù đó là một ý kiến hay nhưng nếu không được hưởng ứng thì cũng không nên làm dù mọi cách để được hưởng ứng vì có lẽ là ý Chúa cho ta thấy rằng thời gian chưa chín mùi để hành động.

Kiên trì và không nản lòng : Các thánh tông đồ đã đánh cá suốt đêm, chắc hẳn hành động thả lưới xuống và kéo lưới lên, các ông làm ít nhất cũng đến vài chục lần, nếu không nói cả trăm lần. Vậy mình đã làm bao nhiêu lần để xích lại gần với những người trong nhóm!?

Từ đó tôi cảm thấy mình không còn lẻ loi hay lạc lõng trong nhóm nữa. Hy vọng kinh nghiệm này có thể giúp ích ít nhiều cho những ai đang cảm thấy lẻ loi và lạc lõng trong nhóm. Tuy nhiên, tôi cũng nghĩ rằng những người xung quanh cũng nên có

trách nhiệm chút ít trong việc giúp đỡ những người đang cảm thấy cô đơn và lẻ loi trong nhóm như tôi cũng đã từng được vài người trong nhóm giúp đỡ.

Ngược lại với cảm giác lẻ loi và lạc lõng, chắc có người trong nhóm chúng ta lại cảm thấy : **Nhóm có vẻ như tò mò và can thiệp trong đời sống tư của mình.**

TẠI SAO MỘT SỐ NGƯỜI TRONG NHÓM CÓ VỀ HAY NHÌN NGÓ VÀ ĐỂ Ý ĐẾN ĐỜI TU CỦA MÌNH QUÁ VẬY? VÀ HỌ CÒN ĐEM RA BÀN TÁN NỮA ?

Thật sự tôi có rất ít kinh nghiệm bản thân về vấn đề này vì có lẽ đó là bản tính của đàn ông con trai. Nhưng tôi thấy rõ vấn đề này với các bạn phải nữ trong nhóm. Theo tôi, cái gì cũng có cực đoan: thân nhau quá rồi cũng có lúc chúng ta vượt quá những giới hạn của nhau hay vô tình làm mất đi những thăm kín mà người bạn thân của mình đã trao gửi trong những lần tâm sự riêng.

Vì vậy, những người trong nhóm cần có ý tứ trong việc quan hệ tiếp xúc với nhau. Không nên đồng hóa chữ "bạn thân" với chữ "hàm hồ". Nếu có làm lỡ gì thì nên thật lòng nói với nhau, xin lỗi nhau và dùng tình thương tha thứ mà giải quyết. Nếu không thể nói với nhau được, xin bỏ qua và đừng chấp nhất!

Trên đây là những tâm tình mà tôi đã từng nói với nhóm và các bạn tôi đều đồng ý. Hy vọng rằng những lời kể trên không có ý gì khoe khoang hay để đề cao riêng tôi hoặc nhóm tôi. Theo tôi, một nhóm khi còn tồn tại đều có ít nhiều những tình thân giữa các người trong nhóm. Nhóm tôi đạt được đến mức độ đó là vì đã lâu rồi chúng tôi sống với nhau trong tình thân. Cái thân này cần phải nuôi sống nó trong tình yêu của Thiên Chúa thì nó sẽ lớn mạnh và hoa trái của nó sẽ được tất cả những thành viên trong nhóm hưởng lấy. Từ đó, việc đến với nhóm sẽ không còn là một đắn đo do dự mà còn là niềm vui vô tận nữa.

NGƯỜI KHÔNG CÔ ĐƠN - 02/99

HUẤN LUYỆN NHÓM NĂM 2000 TẠI MUNCHEN

Thư gửi cha Thành

Kính thưa Cha,

Sau những ngày nắng nôi bắt sốt, hoa lá ử xài, một trận mưa rào đổ xuống làm cho cảnh vật vui tươi. Điều đó cũng chỉ nói lên được phần nào, nỗi hân hoan của chúng con trong ba ngày dự khóa linh thao tại ngôi Dòng nữ trang nghiêm, thanh vắng này từ 30.8 đến 02.09.2000.

Cái vui mừng đã trở sinh hoa trái, như hoa trái linh ghĩnh đầy chùm, đang phô sắc thắm tươi, khắp cùng đó đây, trong khuôn viên rộng rãi Nhà Dòng.

Ex abundantia cordis, os loquitur = *La bouche parle de l'abondance du coeur* = Bồi lòng đầy miệng mới nói ra. Chúng con nói ra những gì đầy ử bên trong, lòng cảm mến dâng trào, lòng biết ơn đầy ắp, sự kính phục tràn đầy đối với cha. Hữu ử trung, xuất bình ử ngoại !!

Cảm ơn Chúa đã gọi đến cho chúng con một huấn luyện viên dày kinh nghiệm để rèn luyện tu đức cho những anh chị em tham dự viên của chúng con. Trong ba ngày thỉnh lặng trong thâm sâu nhiệm màu, cha đã giúp chúng con biết đường lột xác, để mai này sống tích cực hơn, hăng say hơn, nồng cháy hơn theo kế hoạch của Chúa.

Sự thỉnh lặng trong ba ngày đã giúp chúng con nhận rõ ràng tình yêu thương vô bờ bến của Chúa, huấn luyện cho chúng con một đức tin kiên cường, khôn ngoan và danh thép, có đủ khả năng diệt nội thù khổ đau, ngoại thù gian ác, do chán nản, tội lỗi gây nên, biết mở lòng yêu thương tha thứ và tin tưởng chấp nhận anh em, biết nhận định Thánh Ý Chúa, phân biệt thần loại lành dữ, để canh cải tâm hồn tốt đẹp hơn.

Sau tam nhật nghĩ suy trong thỉnh lặng, tiếp nhận những ơn ích thiêng liêng, chúng con vui sướng biết bao, hành diện đường nào ! không còn thấy một mình lẻ loi trên đồi cao tự ái, tham vọng, hố sâu mùu toan, lọc lừa, xa hoa tội lỗi.

Trong đêm hòa giải thiêng liêng, màn đen chiếm trọn không gian, ánh sáng dịu hiền của mấy cây bạch lập, như những tia sáng dẫn đưa những tâm hồn tội lỗi đêm đen của chúng con về với Chúa. Tiếng nhạc êm dịu như những lời an ủi dịu hiền, chúng con đã nấc lên sụt sùi nước mắt, hân hoan sung sướng đón nhận ơn tha thứ.

Suối nước mắt xối xả - Từ đỉnh núi ăn năn

Đổ xô vào biển cả. Biển cả thật mênh mông.

Tình Giêsu chỉ ải

Trong nguyện cầu, chúng con đã dâng lên Chúa những cái tốt và những cái xấu cũng như hiện tại và tương lai, để xin Ngài dẫn đưa chúng con trên cuộc lữ hành dương thế, biết tìm đến 'bến đợi ga trời', biết lên con tàu 'nhân hậu' về cõi phúc muôn đời.

Thưa cha,

Tục ngữ có câu : Không thầy đổ mảy làm nên - Thánh kinh cũng đã dạy : Không Ta, các con chẳng làm được gì cả.

Kết quả chúng con có được ngày hôm nay đủ sức chống chọi với ba thù là nhờ ơn đánh động sắp xếp của Chúa và sự hướng dẫn khéo léo tài tình của cha, xin cha nhận nơi đây lòng chân thành cảm ơn của chúng con - Một chút quà nhỏ bằng một vài câu thơ tặng cha để chuyển đi về Roma, hành trang của cha thêm kỷ niệm.

Cha là đá nam châm

Nguyện xin Chúa thưởng tâm

La Mã cha về nghỉ

Dâng bánh rượu đĩa tròn

Chúng con loài kim khí

Xuống trên cha thần trí

Xin nhờ đến chúng con

Dắt chúng con hiệp nhất

Kính chào cha trong Chúa Kitô

Tham dự viên Nguyễn Tô Hiền (Đình Túc)

"Trên đường đi tìm niềm tin"

hay

"Những khuôn mặt Thiên Chúa và Đức Mẹ Maria tôi đã gặp trong đời"

Khi bước vào nhà thờ và được cha Lô hỏi : " Anh xin Giáo hội Chúa điều gì? H ngược mắt nhìn Cha quay về phía hai người đồ đầu đông dặc thưa. "Thưa Cha, con xin Đức Tin".

Âm vang của hai tiếng "Đức Tin" trong Thánh Đường St Pius ngày lễ Chúa Ba Ngôi tuy thật đông tin hữu Việt Nam nhưng thật trang nghiêm, thỉnh lặng sau bài hát " Vinh Quang Chúa" do ca đoàn Seraphim mở đầu đã đưa H quay về với những kỷ niệm hơn nửa cuộc đời.

H sinh ra là con út trong một gia đình 5 anh chị em. Vừa được 2 tuổi thì ở miền Bắc Việt Nam có nạn dịch tễ liệt. Trong phố Cát Dài ở Hải Phòng H là một trong hơn 10 thiếu nhi bị sốt. Ít lâu sau cơn sốt Bác D ngay cạnh nhà nói với mẹ của H : Bác Lộc này, tôi thấy cháu H đi đứng khó khăn không được bình thường như khi trước, Bác đưa cháu đi Bác sĩ xem sao! Thế là hết bác sĩ này đến bác sĩ kia từ Hải Phòng ra Hà Nội Mẹ của H cố lo lắng chạy chữa cho H nhưng cuối cùng H đành chịu số phận với căn bệnh oái oăm độc hại này và phải mang tật.

Khi về thăm quê hương năm 1994 H có hỏi thăm hoàn cảnh của các bạn thiếu thời cùng cảnh ngộ thì được biết không còn ai sống sót, Kỳ là em họ của H cũng bị bệnh cùng thời với H sau một thời gian dài ngồi trên xe lăn đã qua đời cách đó ít lâu.

Lúc sinh H , Ba của H đổi đi làm xa ở Bùi Chu Phát Diệm thành ra H không có đủ dịp để nhớ đến hình ảnh của người, vì khi H lên 3 tuổi Ba của H qua đời ở nơi công tác.. Thế là H chỉ được biết đến người cha rất thương yêu gia đình, rất nghiêm nghị qua các câu chuyện Mẹ và các Anh Chị kể . Mẹ H luôn nhắc , trong đám tang của Ba H có cha sở Bùi Chu đưa tiễn, đó là mối duyên liên lạc đầu tiên với các Cha công giáo..

Sau khi Ba H mất, mẹ H lo tảo tần nuôi nấng anh chị em H rồi cả gia đình theo họ nội di cư vào Nam, H còn nhớ lúc mới vào Sài Gòn ở khu Sáu Lèo, sau khi bị hoả hoạn Mẹ H thuê được một căn nhà ở khu Phát Diệm và sinh sống bằng cách nấu cơm tháng cho sinh viên và cho sinh viên ở xa đến trọ học..Thời gian này H bắt đầu cắp sách đến trường, mới đầu là trường mượn Tôn Thọ Tường chỉ học buổi trưa, sau đó được may mắn vào trường mới, trường Trần Quý Cáp, đối với H một trong những trường tiểu học đẹp và nên thơ nhất Saigon với hàng me rủ hai bên đường và công trường Duy Tân đầy bóng mát: Đây cũng là nơi H mài dũa quần suốt 5 năm và tạo cho H nhiều kỷ niệm đẹp và vun sỏi dần đầu óc non nớt của H. Làm sao H quên được tiếng trống của ông Bảy, tiếng hát chào quốc kỳ mỗi thứ hai với ban hợp ca do anh Tông học trò trưởng tràng lớp nhất.- kiêu hãnh đánh nhịp.

Các Thầy, các Cô vẫn sống động trong tâm trí H : này Thầy Huệ hiệu trưởng đầu tiên mảnh khảnh với bà giáo Hoà trinh trọng. Thầy Bình, Thầy Đạo lớp nhất Thầy Huy Cô Nga.

Bà giáo Cẩm, Bà Giáo Hường, bà giáo Quý bà giáo Lộc.. Sau này khi thầy Huệ về hưu thầy Hà Mai Anh với "Tâm hồn cao thượng" là hiệu trưởng mới của trường.H dù yếu chân nhưng giờ ra chơi cũng nô đùa chạy nhảy với chúng bạn. Sang Đức gặp lại Dũng, Châu, Lê , Tuấn ôn lại kỷ niệm xưa thấy nhớ lạ!

Ở đây H đã thấm nhận được tình thương nhân loại khi nhận được những gói quà Care gồm bột, sữa, đường và fromage có mùi sà phòng H rất thích. Thỉnh thoảng lại được một ít vải popeline trắng và kaki xanh.. Mỗi lần được chia quà về khoe Mẹ là Mẹ lại chảy nước mắt: H đoán chừng là nước mắt cảm tạ những tấm lòng hảo tâm hay đó cũng có thể là nước mắt tủi phận goá bụa không lo chu đáo được cho con?

Buổi sáng 11.45 giờ đi học về H giúp Mẹ xách cà men cơm đưa đến cho các người đặt nấu cơm tháng. Một hôm H trượt chân, ngã xuống đường cơm canh đổ tung toé. H không biết xử trí ra sao cậu bé 9 tuổi lồm cồm chống tay thu dọn cà men chung quanh một lũ trẻ bu lại chế nhạo. Vẫn còn đau không đứng dậy được, H bật khóc, H khóc không phải vì ngã đau, không phải vì bị chế nhạo mà vì H nghĩ đến Mẹ H không biết sẽ phải làm gì để giải quyết bữa cơm cho người đặt. Bỗng một bàn tay sẽ nâng H dậy và một giọng nói thật dịu dàng :

À con đấy à, ngã có đau lắm không? Để bà xoa dầu và băng vết thương ở chân cho ! Trước mắt H hiện ra một bà tiên hiền hậu thật quen vì chính là bà giáo Lộc dạy H lớp năm ở Trần Quý Cáp.. Như hiểu được nỗi lo của H vì cà men cơm bị đổ, Bà tiếp lời: : Con mang cơm cho Bà lần này bị đổ không sao vì Bà và gia đình cũng đi ăn cơm khách trưa nay, Bà sẽ nói chuyện với Mẹ của con : Con về nhớ nói Bà giáo gửi lời thăm Mẹ con. Sau khi săn sóc vết thương cho H, Bà Giáo có lẽ còn muốn giúp gia đình H nên Bà còn dúm một tờ giấy trăm thơm phức vào túi H.và nói : Bà cho con mua sách và ăn quà! Bao nhiêu đau đớn và các nỗi lo tan biến H không nói nên được lời nào để cảm ơn Bà giáo thì Bà đã biến mất.

Về nhà H trao tờ giấy trăm cho Mẹ để Mẹ đi chợ vì H biết Bà giáo muốn khéo léo và tế nhị giúp Mẹ H, vì với số tiền trăm to lớn như vậy ăn quà làm sao cho hết.. Một lần nữa H lại thấy trên mắt Mẹ H lặn tẩn vài giọt lệ. Và từ đó H không bao giờ sợ

té ngã. Mỗi lần bị ngã H lại vươn lên vì tin luôn có quý nhân phù trợ.

Niềm tin vào một sức mạnh thiêng liêng và lòng bác ái dần dà nảy nở trong tâm hồn cậu bé tật nguyền.

NTH

NGƯỜI BẠN ĐƯỜNG

Tôi yêu Người bạn đường
 Tên Người là Giêsu
 Sánh vai tôi mọi lúc
 Chẳng bao giờ trách móc
 Luôn luôn đùm bọc tôi
 Chỉ dẫn tôi lúc nguy
 Và về tôi khi khổ
 Vui mừng bởi tôi ngoan
 Người với tôi chia sẻ
 Lòng tôi cảm mến Người
 Yêu chất ngát tâm hồn
 Người bạn đường của tôi

Viết trong tâm hồn

Ngào ngạt hương lòng tôi muốn tỏa
 Tôi liền mở hết cõi lòng ra
 Bao nhiêu ý nghĩ tuôn tràn đến
 Nhắc nhở tôi nên hướng vọng về
 Tin dâng lên Chúa là cõi phúc
 Đoạn khúc tình ca đẹp ý Ngài
 Tình cảm con người hạn hẹp lắm
 Tình Chúa mênh mông tận cõi trời
 Lòng tôi Chúa hiểu hơn ai hết
 'Yêu Ngài' tôi viết đậm trong TTM
 Tê Hát

Hòa giải - Niềm hạnh phúc của chúng ta

Chắc hẳn chúng ta những người đã tham dự các khóa linh thao, không bao giờ quên được những giây phút thiêng liêng, mà chúng ta đã cảm nghiệm được niềm hạnh phúc tuyệt diệu khi đáp trả lời mời gọi trở về cùng Cha qua đêm hòa giải trong khóa. Trong tâm tình đó chúng tôi xin mượn một số tâm tình cảm nhận của một số anh chị em tham dự các khóa linh thao trên khắp thế giới để chúng ta cùng chia sẻ.

Thầy ơi,

Con không biết phải diễn tả thế nào tâm trạng của con lúc này. Con chỉ cảm được con đang được yêu. Và con đã - đang thốn thức đến gần như không chịu thấu. Con chỉ biết tim con đang thốn thức, rạo rức. Và con đã khóc, khóc vì hạnh phúc.

Đêm nay, Thầy biết con ngần ngừ xét những yếu đuối của mình. Con ngần ngừ không biết phải xưng gì, vì những yếu đuối của con như là thói quen, khó sửa - mặc dầu con biết đó là những thói quen đụng chạm đến tình thương của Chúa. Và cuối cùng con cũng đã mạnh dạn bước lên xưng tội, thú nhận những yếu hèn của con. Con cũng thành thực với Thầy là con không biết con có sửa đổi được không, nhưng con tin vào tình thương của Thầy, vì con biết Thầy yêu con. Cha hỏi con tại sao con biết Chúa yêu con? Câu hỏi đặt con phải trả lời và đã làm cho con thốn thức. Con cũng không biết tại sao, vì gì, nhưng con chỉ biết con feel (fühlen), con cảm được lòng con rạo rức, thốn thức và chấp nhận thua thiệt, bỏ ý riêng (đôi lúc) khi theo Thầy mà thôi.

Cha bảo con dâng một lời tạ ơn và một lời tạ lỗi trước khi Cha thay mặt Thầy tha tội cho con. Con lại thốn thức vì con hình

dung Thầy đang chìa tay để nắm tay con và kéo con vào lòng, vì con yếu đuối. Lời tạ lỗi thì dễ, nhưng lời tạ ơn của con lúc này con thốt không nên lời. Cuối cùng con chỉ biết tạ ơn Thầy cho con nhận ra những yếu đuối của con, để con cần đến Thầy.

Nhở lại những cảm nghiệm con có được sáng nay khi suy niệm về bài Phúc Âm Cây Nho Cành Nho, và sự mời mọc hãy ở lại trong sự yếu thương của Thầy ... Rồi nhờ lại những lần đi Linh thao khác, lạ quá, lần nào con cũng nhận được những cảm nghiệm về sự nhẫn nại của Thầy đối với con, đối với sự yếu đuối cũng như cùng lòng của con ... Sáng nay con cũng hình dung ra nỗi khó nhọc của người làm vườn : phải nhổ cỏ, xới đất, cắt xén, tìm từng cái lá xấu, con sâu nào ẩn mình trong bụi lá ... và cắt tỉa đi cho con, dưới trời nắng hay mưa, tiết đông hay thu, cho cành cây của con thêm hoa trái, và vì vậy con chịu thiệt thòi, thua kém dưới con mắt của người đời. Con là gì mà Thầy phải tốn công, nhẫn nại đến thế? Thầy yêu con đến mức đó sao?

Con xin một ơn đêm nay trong niềm hạnh phúc con đang có, là cho con luôn tin nơi tình yêu của Thầy để rồi con sống dễ dàng hơn, dễ dãi chấp nhận người khác hơn. Thầy ơi, con yêu Thầy. (Tâm tình của YL).

Xin cho con biết Chúa luôn yêu thương

Như Chúa vẫn luôn mãi yêu thương con

Tình yêu Chúa hải hà và nhân ái

Luôn rộng tay đón nhận ơn tha thứ

Xin cho con biết Chúa luôn tha thứ

Như Chúa tha thứ khi con vấp ngã

Trái tim Chúa từ bi và bao dung

Cho con rung động trong bàn tay Chúa

Xin cho con nằm trong bàn tay Chúa

Để Chúa luôn nắm tay dẫn con đi

Có Chúa đi bao giờ con lạc lối

Cho con sung sướng tâm hồn con rộng mở

Xin cho con có tâm hồn rộng mở

Như Chúa luôn đón nhận mọi tha nhân

Có tình Chúa ai cũng là anh em

Tình yêu Chúa luôn mãi trong tim con

Lạy Chúa,
 Thân xác con yếu hèn
 Sao Chúa vẫn thương con?
 Trái tim con yếu đuối
 Sao Chúa vẫn chờ con?
 Đã bao lần thống hối
 Đã bao lần ăn năn
 Nhưng cuộc đời lỗi tội
 Con làm Chúa buồn hơn
 Mà Chúa vẫn đứng đó
 Thương con như thuở nào
 Vòng tay hoài rộng mở
 Vết đinh đồng xanh xao
 Con quý đây biết tội
 Con quý đây xin tha
 Thêm một lần rấm hối
 Trước tình Chúa bao la
 Xin Chúa thêm chặt giữ
 Tâm, hồn con trong Ngài
 Để trọn đời con sống
 Trong tình mến không phai

CHA ƠI CON ĐÃ VỀ

(sau khi xưng tội)

Con muốn viết những lời thơ dâng Chúa
 Bởi lòng con đang đắm tiếng ngợi khen
 Bởi tim con đang tràn niềm thương mến
 Và trí con ngời ngời trong bình yên
 Con quý lắm những giây phút như thế
 Được trở về thống hối những lỗi lầm
 Gội lòng sạch bằng nước mắt ăn năn

Cảm tình Ngài qua vòng tay tha thứ
 Dầu đời con vẫn nhiều lần tuần tự
 Quấn trong lỗi tội, ngã bởi yếu hèn
 Ngài vẫn đó với dáng dấp thân quen,
 Tia nhìn độ lượng, vòng tay rộng mở
 Xin được về, Cha ơi, một lần nữa
 Tình yêu Ngài đã cảm hóa lòng con
 Cho tháng năm con chẳng còn cô đơn
 Tình Ngài là ánh yêu thương mãi sáng
 (tâm tình KK)
 (Theo báo Linh Thao Lên Đường)

*Con dâng Chúa linh hồn tội lỗi
 Các tài năng cùng với công ơn
 Xác hèn cùng với ngũ quan
 Hành vi cử chỉ không phân trọng hèn*

Lạy Chúa con biết làm sao để cảm tạ
 tình thương Chúa đối với con cho cân
 xứng, một chuỗi ngày dài con đã đánh
 mất đi hình ảnh làm con Chúa, bao chua
 xót đắng cay mà con đã lỗi phạm, chính
 nhờ ỏn Chúa biến động để gọi con về
 bên Chúa.

Xin Chúa cho những giọt nước mắt của
 con luôn tuôn để tẩy rửa tâm hồn con,
 thắp sáng lên một niềm tin bằng con
 đường "hoán cải". xin Cho ngọn lửa tình
 yêu Chúa thiêu đốt để tim hồng con được
 rực sáng, biết yêu thương anh em và
 phục vụ Chúa trong mọi người.

Xin cho con luôn tuân giữ những gì con
 đã hứa với Chúa trong buổi hòa giải hôm
 nay, để con luôn xứng đáng là con cái
 của Chúa.

*Con lấy gì dâng lại cho Chúa
 Để đáp đền những điều Ngài ban tặng cho con*
 (CV)

*Đời con như một dòng sông
 Khi vui bé lặng khi buồn sóng dâng
 Ớn Ngài nuôi dưỡng vô ngần
 Con xin đáp trả hồng ân của Thầy.*
 (tâm tình của NVD/Dalat)

CÂU CHUYỆN CỦA MỘT CÔ GIÁO

(URSULA BO ONSOM CHAROEN-ENG)

Tác giả là một nhà giáo dục, dạy tại các trường Nữ có tiếng tăm tại Thành phố Bangkok, Thái Lan. Trường học Mater Dei được nói đến trong câu chuyện này là một trường Nữ Trung học Công giáo tại Bangkok được điều hành do các nữ tu Ursuline.

Liên tiếp trong ba năm kể từ ngày rời Học viện, tôi vẫn giữ thói quen đến thăm Bà Hiệu Trưởng cũ tại ngôi trường tôi đã theo học và tốt nghiệp sư phạm trong thành phố Bangkok. Bà cũng chính là người đã giới thiệu tôi với Mẹ Bề trên của nhà Dòng và là nhà trường nơi tôi đang dạy khi Mẹ Bề trên cần tìm một giáo sư giỏi để dạy tại trường Mater Dei.

Trong lần đến thăm này, sau một lúc chuyện trò thân mật, Bà Hiệu trưởng mỉm cười nhắn nhủ tôi : "Đừng để họ xúi bẩy cô trở thành người Công giáo".

Cả hai ba phút sau lời nhắn nhủ này, tôi vẫn còn lặng người đi vì tôi đã vừa được Rửa tội trở thành người Công giáo. Tôi không muốn dấu diếm là tôi là người Công giáo. Tại sao tôi lại xấu hổ khi tôi là con Chúa? Tại sao không hãnh diện vì tôi là người Công giáo?

Cuối cùng, tôi lên tiếng phá tan sự im lặng: Thưa Bà Hiệu Trưởng, em đã rửa tội theo đạo Công giáo.. Khi nói điều này, tôi nhìn thẳng vào Bà không e ngại. Câu trả lời dù ngắn gọn nhưng tạo trong tôi một thoải mái. Tôi không nghĩ rằng Rửa tội, là một việc xấu. Nụ cười đang trên môi Bà bỗng biến mất, với một trạng thái hết sức ngạc nhiên bà bước lui lại và nhìn thẳng vào mắt tôi, mĩa mai : ..Xin lỗi !... em đã Rửa tội theo Công giáo?... Tôi biết em lâu rồi và rất tin em, nhưng chắc em phải có một lý do nào đó ghê gớm lắm khiến em từ bỏ tôn giáo em đang theo?. Và để kết thúc Bà chán nản : 'Đáng buồn.'

Những lời 'tôi biết em lâu rồi và rất tin em, nhưng chắc em phải có một lý do nào đó ghê gớm lắm khiến em từ bỏ tôn giáo em đang theo...' vang lên trong đầu tôi. Tôi nghĩ giá có một dịp nào đó, tôi có thể viết về việc tại sao tôi trở lại đạo có lẽ người đọc sẽ hiểu tôi hơn và nhất là hiểu về Giáo hội Công giáo hơn. Tôi trở lại đạo không phải vì người này hay người kia xúi bẩy nhưng vì hồng ân của Thiên Chúa, Ngài ban cho tôi biết về Ngài, yêu Ngài và theo Ngài. Một nguồn ơn khiến tôi tìm được hạnh phúc thiêng liêng trong đời sống.

Tôi vẫn còn nhớ như in ngày đầu tiên của tôi tại trường Mater Dei.

Đó là một ngày vào tháng năm 1940, trong căn phòng nhỏ, thiếu ánh sáng, âm thanh với nhà nguyện của trường. Ngay trên bức tường đối diện với lối vào, một bức tranh sơn dầu được treo ở đó, bức tranh vẽ một người đàn ông, đầu đội mũ gai với những giọt máu chảy dài xuống khuôn mặt buồn thảm nào. Nhưng từ đôi mắt, những tia nhìn thoát ra sự âu yếm thương yêu... một sự âu yếm thương yêu tôi đang khao khát và tìm kiếm.

Trong căn phòng nhỏ đó, ngồi chờ Mẹ Bề trên đến phòng vấn tôi để nhận việc, nhìn bức tranh, tôi cảm thấy có một cảm giác thật lạ xuất hiện trong tâm hồn. Đó chính là giây phút đầu tiên của tôi trên con đường thiêng liêng.

Là đứa con thứ ba trong gia đình, lúc đó tôi vừa được mười chín tuổi. Tôi đã phải xa cha tôi năm tôi lên mười hai, tôi sống với mẹ tôi, người lo cho tôi mọi thứ từ đời

sống đến sự học hành. Vấn đề gia đình tan vỡ của cha mẹ tôi làm tôi buồn không ít, tôi cảm thấy thiếu tình của một người cha. Tôi có một người chị đã lập gia đình với một người đàn ông rất tốt. Nhưng kể từ khi chị tôi biết rằng tôi Rửa tội, chị đối xử với tôi lạnh nhạt hẳn đi.

Sau độ một năm dạy tại trường Mater Dei, với bầu không khí đạo đức, với những nữ tu khả ái, với những thầy cô giáo đạo hạnh, tôi khám phá ra rằng tôi bắt đầu yêu đạo Công giáo. Nhìn những người chung quanh cầu nguyện và làm việc trong ơn Thánh, tôi nghĩ rằng họ hạnh phúc tràn trề. Dù tôi chưa nghĩ đến việc sẽ Rửa tội, nhưng tôi đã bắt đầu suy tư về chân lý của Đạo Công giáo.

Vào một buổi sáng nọ, cùng với một người bạn Công giáo, chúng tôi dự Thánh lễ tại nhà thờ Calvary, rồi sau đó, gần như tôi đã dự lễ mỗi ngày.

Lúc này chiến tranh đang tràn lan khắp cõi, Giáo Hội Công giáo trên một vài phần đất của Thái Lan đang bị đe dọa bắt bớ. Khi biết rằng tôi mỗi ngày đều đi lễ như thế, mẹ tôi bắt đầu tỏ vẻ lo âu, khi biết được điều này, tôi không đi lễ nữa, từ việc không đi lễ này, tôi cảm thấy như thiếu vắng ‘một cái gì đó’ cho linh hồn tôi.

Tôi đi chùa để trấn an mẹ tôi, nhưng ở đây, tôi không tìm được ‘cái gì đó’ tôi đang thiếu thốn và tôi nhận thấy sự khác biệt trong cách sống giữa hai đức tin.

Tôi thiếu tình yêu của người cha, tôi cảm thấy tôi cần có tình yêu ấy, tôi biết tìm ở đâu bây giờ ?

Lòng nhân từ của Chúa mà tôi đã cảm nhận không ngừng thôi thúc tôi...

Tháng mười năm 1942, Thành phố Bangkok phải gánh chịu một cơn lụt lớn, sự đi lại bị đình trệ, lại có quá nhiều công việc tôi phải hoàn tất, tôi xin Mẹ Bề trên và mẹ tôi cho phép tôi được lưu lại tại nhà trường.

Sau một tháng ở lại tại nhà trường như một giáo sư nội trú, tôi đã hoàn tất mọi công việc. Trong suốt khoảng thời gian một tháng, sáng nào tôi cũng đi lễ và bà nữ tu Hiệu trưởng hướng dẫn tôi tìm hiểu giáo lý mỗi ngày. Qua thời gian này, tôi tìm được nguồn hạnh phúc thật sự trong tâm hồn và tôi quyết định trở thành người Công giáo.

Sau khi cơn lụt chấm dứt, tôi trở về nhà và việc đầu tiên là tôi xin mẹ tôi cho phép tôi được Rửa tội theo đạo Công giáo. Với một thái độ thật buồn, mẹ tôi cho phép, mẹ tôi nghĩ rằng việc tôi rửa tội theo đạo sẽ khiến tình mẹ con trở thành xa cách.

Mẹ Bề trên của trường Mater Dei thu xếp ngày Rửa tội vào mùng sáu tháng giêng năm 1943, nhằm ngày lễ Hiến Linh. Nhưng dường như sự thử thách Chúa gởi đến cho tôi chưa chấm dứt. Một tuần lễ trước ngày Rửa tội, tôi lâm một cơn sốt nặng, sau đó là cái chết của ông tôi và như thế, ngày Rửa tội của tôi phải dời đến thứ bảy Tuần Thánh năm đó.

Theo sự sắp xếp, tôi có ba ngày tĩnh tâm trước khi Rửa tội, tôi xin mẹ tôi cho phép tôi được ở lại trường trong ba ngày này, mẹ tôi không những đã không cho phép mà còn gắt gỏng la mắng tôi. Bà không hiểu rằng muốn trở thành một người Công giáo tôi phải hiểu rõ về giáo lý và sinh hoạt những sinh hoạt đạo đức của Giáo hội. Sau khi thấy tôi khóc lóc suốt cả buổi tối, mẹ tôi đành lòng cho phép tôi ở lại trường để chuẩn bị cho ngày lễ Rửa tội.

Rồi nhờ hồng ân của Chúa, cuối cùng tôi cũng đã được Rửa tội. Tạ ơn Ngài. Tôi có được tình yêu và hạnh phúc trong cuộc sống giữa những đau khổ và phức tạp của cuộc đời. Tôi tha thiết ao ước mẹ tôi cũng nhận được đức tin như tôi để bà chia sẻ tình yêu và hạnh phúc ấy.

Sau tám năm trời cầu nguyện cho niềm ao ước này, mẹ tôi đã Rửa tội theo đạo Công giáo trong một buổi lễ tại nhà

giáo trong một buổi lễ tại nhà nguyện của
 Chứng viện Hun Hin, mẹ con tôi đã cùng
 nhau chia sẻ và cầu nguyện với niềm hân
 hoan vui sướng trong tình yêu của Thiên
 Chúa toàn năng và sự bảo vệ của Đức
 Trinh Nữ Maria, Mẹ Thiên Chúa.

Xin những ai khi đọc câu chuyện này làm
 ơn cầu nguyện cho chị tôi và những người
 trong gia đình của chị để một ngày nào đó
 tất cả chúng tôi cùng được trở thành con
 Chúa, cùng tìm được nguồn hạnh phúc thật
 như tôi và mẹ tôi.

(trích Mảnh xương khô trong sa mạc của Lm.
 Jos. Bùi-Đức-Tiến)

BÀN TAY

Ở thế gian này

Thầy không có tay

Thầy không có chân

Đình dài đóng chặt

Trên Thánh Giá gầy...

Xin thần khí Thầy

Cho con làm tay

Cho con làm chân

Mang tình yêu Thầy

Qua bao dặm mòn

Đến những người con

Của chính máu Thầy...

Xin cho con bay

Theo gió theo mây

Quấn lấy chân Thầy

Thầy ơi! con say

Trong ân nghĩa này!

Thầy ơi con say

Trong ân nghĩa này!

Thầy vẫn có tay

Vì con yêu Thầy!

Trên bàn tay Thầy

Con đặt đời con

Với niềm vui say

Của ngày hôm nay...

Đông Khê

Trung Tâm Nguyễn Trường Tộ

13 G rue de l'ILL

67116 Reichstett, France

Tl 00-33- 3 88205822

Tél 00-33- 3 88205822

Email trucdang@evc.net

Thông Báo

Tuần Lễ Xã Hội Việt-Nam Hải Ngoại Lần thứ 3
Chủ Đề: Văn hóa và Thăng Tiến Gia Đình

Gia đình và sinh hoạt Văn hóa là hai yếu tố thiết
 yếu kết dệt nên nhân cách cá nhân và là nhịp thở
 của cuộc sống cộng đồng. Thế nhưng hơn lúc nào
 hết, các trào lưu tư tưởng tân kỳ và những đổi
 thay trong cơ cấu xã hội ngày nay đang đặt ra
 cho con người, nhất là người Việt Nam, những
 thách đố cam go trong việc đạt đến một nếp sống
 hài hòa dung hợp gia đình và văn hóa. Khi đề
 nghị chủ đề VĂN HÓA VÀ THĂNG TIẾN GIA
 ĐÌNH cho Tuần Lễ xã Hội lần thứ 3 này, Trung
 Tâm Văn Hóa Nguyễn-Trường-Tộ muốn mời gọi
 những nhà lãnh đạo tinh thần và cộng đồng, các
 người làm văn hóa, các bậc phụ huynh và ngay
 các bạn trẻ thiết tha đóng góp những suy tư và
 nghiên cứu của mình tại một diễn đàn cởi mở,
 tương kính trong hai ngày hội luận.

1. **Thời gian** : Từ chiều thứ năm ngày 2.8.2001
 đến sáng chủ nhật ngày 5.8.2001

2. **Địa điểm** : TT Văn Hóa MAISON DE
 L'ASNÉE, 11 rue de Laxou 54600 Villers- Les -
 Nancy, Pháp quốc

3. **Chi phí ăn, ở**: (ngủ ba đêm, điểm tâm, ba bữa
 cơm tối và hai bữa cơm trưa...) 100 EURO

4. **Ghi danh tại**: Văn Phòng Thường Trực của TT
 Văn Hóa Nguyễn-Trường-Tộ, Reichstett, Pháp
 quốc từ 1.3.2001.

5. Các bài thuyết trình hoặc phát biểu xin gửi về
 văn phòng TT Văn Hóa NTT trước 30.6.2001 để
 kịp ấn loát.

Chương trình chi tiết và bản đồ chỉ dẫn đường đi
 về Maison de l'Asnée, Nancy, Pháp quốc sẽ
 được phổ biến vào đầu tháng 5.2001.

Trân trọng kính chào

Nguyễn dâng Trúc

Sở lược về Nhóm Linh Thao Việt Nam tại Đức

Linh Thao (Exercices Spirituels = Spiritual Exercises)

Là một giữa nhiều phương thức cấm phòng trong Giáo Hội, chào đời đã hơn bốn thế kỷ rồi. Là tiếng nói và kinh nghiệm nội tâm của Thánh Inhã Loyola, vị sáng lập Dòng Tên (*Compagnie des Jesuites*), là đường lối tu đức của Dòng nhắm vào việc thao luyện nội tâm trong thinh lặng, xét mình, suy gẫm, chiêm niệm, cầu nguyện, nhằm loại bỏ những quuyến luyến lệch lạc trong tâm hồn, để tâm hồn có điều kiện mở rộng đón nhận ánh sáng và sức mạnh của Thánh Thần Thiên Chúa, thực thi trọn vẹn thánh ý Chúa, sống trong ơn gọi Kitô đối với riêng mình.

Một cách dễ hiểu hơn, linh thao là nói chuyện với Chúa bằng cầu nguyện, mở lòng đón nhận ánh sáng và sức mạnh của Chúa, nhìn kỹ vào tâm hồn hầu thanh luyện để biết nhận định và thực thi ý Chúa trong cuộc sống, biết sống thân mật với Ngài ở giữa đời, nhận ra chỗ đứng và vai trò của chính mình trong cộng đồng Giáo Hội để làm chứng cho Tin Mừng.

Linh thao tại Việt Nam : Do các cha Dòng Tên tại Việt Nam khởi xướng vào thập niên 1960-70, các khóa tĩnh tâm dành cho giới trẻ với phương pháp tâm lý, thiết thực, siêu nhiên, hướng dẫn họ đến với Chúa Giêsu một cách hữu hiệu. Các khóa linh thao đang được phát triển mỗi ngày lớn mạnh, hữu ích với nhiều hứa hẹn thì năm 1975 đất nước rơi vào cảnh chia lỵ tang tóc, mọi sinh hoạt tôn giáo bị ngưng đọng, và linh thao cũng tạm ngưng hoạt động. Đến nay thì đã hoạt động trở lại.

Linh Thao Việt Nam tại hải ngoại : Tại Hoa Kỳ năm 1980 cha Elizalde Thành, SJ (người

Tây Ban Nha) bắt đầu hoạt động trở lại, mở các khóa linh thao đầu tiên tại miền Tây Bắc, rồi các khóa được mở tiếp. Năm 1984 LĐCGVN tại Hoa Kỳ chính thức mời cha Thành phụ trách giới trẻ và linh thao cho Liên Đoàn. Từ đó khắp 8 miền Hoa Kỳ, các khóa linh thao được mở liên tiếp. Cũng từ đó linh thao lan rộng sang các miền khắp trên thế giới.

Linh Thao Việt Nam tại Đức Quốc : Năm 1986 cha Vinzent Trần văn Bằng, O.Cist. đã mời cha Elizalde Thành sang hướng dẫn một khóa cấm phòng cho giới trẻ thuộc vùng cha làm tuyên úy. Trong số tham dự có một vài anh chị em khi còn ở đảo chờ định cư đã được tham dự các khóa chia sẻ với cha Thành. Qua khóa này mọi người hy vọng sẽ là mầm phát triển linh thao tại Đức, nhưng vì nhiều lý do ngoại tại như hội nhập, ăn học, ổn định đời sống, nhất là củ trứ rải rác, không thuận lợi, linh thao tại Đức tưởng đã được phát triển từ đó lại đi và lãng quên.

Năm 1991, do một sự tình cờ hai gia đình các anh chị Sao, Nường sang Bỉ tham dự khóa tĩnh tâm do Nhóm Tin Yêu ở Bỉ tổ chức, cha Michael Nguyễn thế Minh SJ hướng dẫn. Được sự đánh động mạnh bởi Chúa Thánh Thần cũng như sự khuyến khích của Cha Minh, bốn anh chị em này trở về Đức, tìm hiểu, học hỏi thêm, cũng như mượn tài liệu huấn đức về linh thao tại Mỹ qua tờ Đồng Hành (tiếng nói của các khóa linh thao ở Mỹ), chuẩn bị mở khóa. Cùng thời gian này Cha Minh sang Duesseldorf giảng phòng theo phương pháp linh thao, cho các hội viên Dòng Ba Phan Sinh tại vùng này. Các anh chị Nường, Chị Sao đến tham dự khóa này để học hỏi thêm. Sau khóa trở về vận động bạn bè thân hữu, nhất là mời anh chị em ca đoàn Duesseldorf tham dự. Khóa đầu tiên được tổ chức gọi là khóa Linh Thao Betzdorf (địa danh nơi tổ chức). Khóa mời Cha Minh từ Pháp sang hướng dẫn. Song song với khóa một tờ Đặc san mang tên Linh Thao được hình thành dưới hình thức lưu niệm khóa, nhằm mục đích hỗ trợ, giới thiệu linh thao với

mọi người. Tài liệu bài vở sáng tác đăng trong đặc san là những bài huấn đức được học hỏi, chia sẻ hoặc tâm sự, cầu nguyện do mỗi cá nhân cảm nhận được nội khóa. Tờ Đặc San do anh Sao phụ trách.

Mỗi năm số người biết đến linh thao càng nhiều, nhu cầu tổ chức càng nặng, và để chia sẻ gánh nặng này với chị Tiết một mình gánh gồng tổ chức từ năm 1992 đến năm 1997. Với sự đóng góp tích cực của Sr. Chính, anh chị em linh thao, cùng với sự khuyến khích của cha Thành, Năm 1996, 1997 hai Nhóm Y Nhã được thành lập. Cha Jos. Ngô Công Hoan S.I nhận làm tuyên úy nhóm. Linh thao được tổ chức liên tục hàng năm tại các địa điểm Betzdorf, Niederviehbach, Ahrweiler. Đặc biệt trong năm 1999 với sự giúp đỡ của các Cha P. Nguyễn Trọng Quý và Jos. Huỳnh Công Hạnh. Anh Sơn và chị Therese đã tổ chức được thêm các khóa tại Neuenkirchen và Nieheim./

Từ năm 1999 đến nay, ngoài khóa ba ngày, còn có những khóa năm ngày dành cho những tham dự viên muốn tiến xa hơn về tinh tâm linh thao.

Tất cả các khóa đều do các cha Dòng Tên Elizalde Thành, Dominici Đỗ Minh Tri (Rome), Michael Nguyễn Thế Minh (Paris), Nguyễn Trọng Tuộc (Hoa Kỳ), Ngô Công Hoan (Đức) hướng dẫn. Hiện nay chị Hương thay thế chị Sao làm trưởng Nhóm và Thầy Nguyễn Ngọc Thế đang tu học Dòng Tên hướng dẫn và giúp Nhóm.

Trường-Xuân

TÌM

ĐỜI SỐNG ?

(Theo Mc 10, 17-22)

Có chàng trai đáng người thanh lịch
Dung mạo hiền, thích làm công ích
Ham tra khảo, đạo lý trau dồi
Gia tài lớn lại nhiều thành tích.

Một ngày kia gặp Chúa trong đời
Chàng sụp lạy liền tự ngổ lời :
Thầy nhân lành ! Chỉ cho con biết
Làm sao được sự sống đời đời !

Ngài nhắc anh giữ các giới răn,
Anh sẵn sàng thưa dạ rất nhanh :
Con trọng giữ ngay từ thuở nhỏ,
Còn gì nữa, hỡi Đấng nhân lành !

Ngài nhìn anh, rồi động lòng thương,
Cho anh biết với giọng tỏ tường :
Anh làm nhiều, một điều còn thiếu :
Bán gia tài, rồi hãy lên đường :
Theo ta !

Nghe lời này thấy chàng đau khổ
Trời đất quanh anh như sụp đổ
Tâm hồn anh khắc khoải buồn rầu
Vội bước đi, bỏ 'liều thuốc bổ'.

Hỡi chàng trai rất giàu của cải !
Cả đời anh kiếm tìm, tìm mãi
Gặp chân lý anh bỏ quay đi
Khó thực hành hay vì sợ hãi !

Anh gom góp của cải đời này
Là niềm vui sung sướng mê say
Sẽ mất trong kho tàng hạnh phúc
Của đời sống bất diệt tràn đầy.

NH

Thánh Ý Chúa

1) Trong Kinh Thánh :

Trong Cựu ước Thánh Ý Chúa được diễn tả như là một sự giải thoát dân Người khỏi ách thống trị của nô lệ, của bất công. Cụ thể trong đời sống của mỗi cá nhân Thánh Ý Chúa được miêu tả qua tâm tình: Chúa muốn tôi sống tự do với tội lỗi; nghĩa là tôi độc lập và xa lìa tội lỗi, để tôi sống gần Thiên Chúa, chính là nguồn sống và là nguồn tự do của tôi. Vì thế tác giả Thánh Vịnh đã dâng lời cầu nguyện lên Thiên Chúa:

*„Điều đẹp ý Ngài xin dạy con thực hiện,
bởi Ngài là Thiên Chúa của con.
Xin Thần Khí tốt lành của Chúa,
dẫn con đi trên miền đất phẳng phiu.,, (Tv 143, 10)*

Và khi tôi sống Thánh Ý Chúa và gần gũi Ngài, thì tôi cảm thấy tinh thần sống Thánh Ý Chúa chính là tinh thần rất cao quý và vì thế Thánh Ý Chúa không còn xa lạ mà trở nên chính ý muốn của tôi:

*„Con thích làm theo thánh ý,
và ấp ủ luật Chúa trong lòng,
lay Thiên Chúa của con.,, (Tv 40, 9)*

Trong Tân Ước Thánh Ý Chúa được diễn tả qua chính Giêsu. Ngài đến không để làm theo ý mình, mà là thi hành ý muốn của Cha, dù cho với ý muốn đó có là chén đắng đau thương đi nữa: „Xin đừng để con uống chén này, nhưng đừng theo ý con, mà theo ý của Cha.,, (Mc 14, 36). Nhưng tại sao Chúa Giêsu lại phải uống chén đắng này? Thánh Ý của Cha thực sự là gì trong đời sống của Giêsu?

Thánh Phao-lô nói: „Để cứu chúng ta thoát khỏi cõi đời xấu xa hiện tại, Đức Giêsu Kitô đã tự hiến vì tội lỗi chúng ta, theo ý muốn của Thiên Chúa là Cha chúng ta.,, (Gl. 1,4). Và còn hơn thế nữa Cha còn muốn: „Theo ý muốn và lòng nhân ái của Người, Người đã tiền định cho ta làm nghĩa tử nhờ Đức Giêsu Ki-tô.,, (Ep 1,5) Trong tinh thần làm con cái của Thiên Chúa, Thánh Phao-lô đã chỉ cho chúng ta thấy trách nhiệm của mỗi người chúng ta đối với chính bản thân mình mà Cha chúng ta mong ước: „Ý

muốn của Thiên Chúa là anh em hãy nên Thánh, tức là xa lánh gian dâm.,, (Tx 4,3).

2) Qua „lãng kính,, Thần Học:

Đầu tiên, theo nghĩa thường tình, thì Thánh Ý Chúa tương hợp với tâm tình: Làm điều tốt và tránh điều xấu. Ở đây có ý nghĩa luân lý, nhưng thực tế Thánh Ý Chúa vượt lên trên luân lý, vì Thánh Ý Chúa muốn đưa con cái của Chúa vào trong một thế giới mà nơi đó không còn lệ thuộc, không còn gò bó, không còn những dấu giếm, mà hoàn toàn có tự do và bình an. Sự tự do và bình an ở bên Thiên Chúa, nghĩa là thánh Ý Chúa mời gọi tôi sống theo chính tinh thần của Nước Trời, tinh thần của Phúc Âm: Yêu Chúa và yêu Người. Qua đó tôi có thể cùng sống với Thiên Chúa trong một mái nhà, cùng chia sẻ với Ngài một bữa ăn. Nói chung tôi có thể trở nên hiệp nhất với Ngài. Nhờ vậy, mà tôi có thể tìm được chính sự cứu rỗi cho đời mình, sự cứu rỗi phát xuất từ tình yêu Thiên Chúa và từ chính tinh thần đáp trả của tôi với chính tự do mà tôi nhận được. Ngoài ra, khi tôi sống theo Thánh Ý Chúa, thì tôi không chỉ hiệp nhất với Thiên Chúa trong tình yêu, mà còn sống gần gũi và yêu thương anh chị em bên cạnh tôi và những người tôi gặp trên đường. Như vậy, khi tôi sống theo Thánh Ý Chúa, thì tôi mở cửa nhà mình để mời gọi và dọn cho Chúa một chỗ trong ngôi nhà của tôi, để nhờ đó mà tôi được chính Ngài đổi thay theo tinh thần của Ngài.

3) Thánh Ý Chúa qua nhãn quan của I-Nhã :

Trong sách Linh Thao, Thánh I-Nhã đã chỉ ra rõ ràng mục đích của Linh Thao là chuẩn bị linh hồn, để xa bỏ những quyến luyến lệch lạc và sau đó tìm kiếm Thánh Ý Chúa trong cách xếp đặt cuộc đời để mưu ích cho linh hồn mình. (LT. 1) Mục đích này hợp với nền tảng của Linh Thao mà I-Nhã luôn nhấn mạnh: „là tôi được dựng nên để ngợi khen, tôn vinh và phụng sự Thiên Chúa, và nhờ đó cứu rỗi linh hồn mình.,, (LT 23)

Thực sự nhìn lại cuộc đời của I-Nhã, thì chúng ta thấy được mỗi quá trình thật dài và không thiếu bóng đêm và chán chường, để rồi cuối cùng I-Nhã đã tìm được Thánh Ý của Chúa muốn Ngài làm gì. Ngài đã dùng hết cả khả năng của mình, cả lý trí cả tinh thần và cả niềm

hy vọng phó thác vào Thiên Chúa từ nhân, để tìm được Thánh Ý Chúa.

Vì thế, trong phần „lựa chọn,, của Linh Thao (169 - 189) I-Nhã đã chia sẻ và đưa ra những phương cách lựa chọn Thánh Ý Chúa.

Có tất cả ba cách thế. Ở đây có thể tóm tắt như sau:

Cách 1: Là khi Thiên Chúa tỏ lộ cách rõ ràng ý Ngài muốn, và Ngài lôi kéo tôi theo Ý Ngài, mà bên cạnh đó không có gì phải nghi ngờ cả.

Cách 2: Tôi quyết định một điều gì, sau khi tôi đã nhận được đủ ánh sáng và sự hiểu biết bởi kinh nghiệm những an ủi và sầu khổ, cũng như bởi kinh nghiệm phân biệt thần tốt và thần xấu. Ở đây phân biệt thần loại (LT 313-336) đóng vai trò rất quan trọng.

Cách 3: Có hai hình thức:

Hình thức 1: Tôi đặt điều hay vật tôi muốn lựa chọn trước mặt. Nếu tôi chọn vật hay điều này thì sẽ như thế nào? Tôi cần suy nghĩ cân nhắc thật kỹ, bằng cách:

- Kê khai ra những điều lợi và hại,
- Sắp xếp những điều lợi và hại đó theo thứ tự.
- Sau đó tôi đem những điều lợi và hại đó lên bàn cân, xem điều lợi và hại nào nặng cân hơn, nếu tôi chọn điều hay vật tôi vừa đặt ra trước mặt.

Tôi cũng làm ba bước như vậy, khi tôi suy nghĩ xem nếu tôi từ chối vật hay điều đó.

Cuối cùng, khi tôi đã cân nhắc đủ, thì tôi quyết định theo lý trí của tôi đã xác định. Đó là cách thức của lý trí.

Hình thức 2: Tôi đặt mình trước một hoàn cảnh éo le, và tôi thử xem tôi nên quyết định như thế nào về một điều hay một vật, nếu

- Tôi đứng trước cái chết.
- Tôi đứng trước tòa Chúa.

Đây là cách thức của con tim, của cảm giác liên quan đến tâm lý con người nhiều hơn.

Điều thú vị nơi I-Nhã là lúc đầu tiên và lúc kết thúc của mỗi lần lựa chọn I-Nhã khuyên, tôi luôn đặt mình trước mặt Chúa. Giây phút đầu tiên của mỗi cuộc lựa chọn, tôi xin Chúa giúp tôi biết nhận định và hướng theo điều hay vật nào, mà qua đó tôi ca ngợi tôn vinh Thiên Chúa và cứu rỗi chính linh hồn tôi. Giây phút cuối

cùng của việc chọn lựa, tôi dâng quyết định của tôi lên Chúa, để Ngài sẽ chuẩn nhận quyết định của tôi, và ban thêm sức cho tôi sống trọn vẹn với quyết định đó là chính Thánh Ý của Ngài và ý muốn của riêng tôi.

Ngoài ra, có một những điều kiện cần thiết cho việc chọn lựa như: Mở lòng (quảng đại) cho Chúa, sống gần gũi với Chúa Giêsu qua tình thần cầu nguyện và chiêm niệm về cuộc đời của Ngài, xa lánh những đam mê, bình tâm, tiếng Chúa kêu mời.

Như vậy, khi tôi sống trọn vẹn với Thánh Ý Chúa, là tôi đồng ý đi với Ngài trên một con đường, cùng khó nhọc với Ngài và chia sẻ với Ngài con đường thưởng khó. Nhưng sau đó, thì tôi cũng được theo chân Ngài vào trong chính vinh quang của Ngài (LT 95).

Câu hỏi gợi ý:

1. Thánh Ý Chúa là gì qua bài này đối với bạn ?
2. Tìm Thánh Ý Chúa theo phương pháp của I-Nhã, bạn cảm thấy như thế nào ?
3. Sống theo Thánh Ý Chúa bạn sẽ đánh mất chính mình hay bạn tìm được gì cho đời mình ?
4. Bạn có kinh nghiệm gì về Thánh Ý thể hiện trong đời bạn. Cũng như bạn đã sống Thánh Ý Chúa như thế nào

NGHE CHA

*Cha không nói, thường yên lặng
Con học nghe, từ trong im vắng
Từ tưởng nào vắng vắng thâm sâu
Học nghe Cha nào có dễ đâu
Những bài học về lòng thương mến
Con phải nghe khi Cha không nói
Hiếu nhau từ không thấy đời đời
Nghệ thuật nào diễn tả không lời
Không thấy cả bóng người hình dáng
Ngoài không gian, mây trời lặng đàng
Trong tâm hồn, tiếng vọng con tìm
Một nghệ thuật con đang kiếm tìm
Chỉ thấy Cha trong nhiều tâm tưởng*

Độc Khê

Giêsu trong từng khoảng khắc

Thân mời Bạn cùng tập với tôi bài tập meditation về tên Chúa Giêsu.

Trước hết chúng ta cùng tìm cho mình một thế ngồi tốt giúp dễ tập trung. Giờ đây ý thức Chúa đang hiện diện trước mặt chúng ta và chúng ta được phép ở trước mặt Ngài. Với tâm tình con thảo chúng ta cùng kính cẩn cúi đầu chào Chúa chúng ta.

Chúng ta cũng xin Chúa Thánh Thần giúp biết kêu tên Giêsu thế nào cho phải lẽ.

Chúng ta hãy thở đều đặn, từ từ chú ý kết hợp và nêu tên Giêsu vào trong mỗi nhịp thở ra. Khi bạn làm như vậy, bạn đều ý thức xem bạn kêu tên Giêsu với tâm tình nào. Bây giờ xin mời Bạn cùng đi vào trong bài tập với tên Giêsu được kêu lên cùng với nhịp thở ra. Bài tập sẽ kéo dài 30 phút.

Thời gian đã gần hết, xin mời Bạn từ từ kết thúc bài tập. Bạn hãy hướng lòng lên Chúa Giêsu và tâm sự với Ngài về những tâm tình Bạn có trong giờ Meditation. Ngoài ra, xin Bạn chia sẻ những cảm nhận về những khoảng khắc Bạn ở lại trong Chúa Giêsu.

Lúc đầu tôi cảm thấy hơi kỳ cục, nhưng từ từ tôi đi vào trong nhịp thở và nêu tên Giêsu trong mỗi lần thở ra cách nhẹ nhàng. Khi làm như vậy, tôi thấy Giêsu ở lại và có mặt với tôi trong mỗi nhịp thở và trong mỗi khoảng khắc của thời gian. Trong những nhịp thở ra đầu tiên tôi thấy Giêsu và tôi đang kết hợp với nhau rất thân tình. Những khoảng khắc kế tiếp tôi thấy Ngài đang ở trong tôi và cùng đi với tôi trên đường. Nhịp thở cứ đều đặn, lòng tôi vẫn bật lên tên Giêsu, nhưng lúc này tôi chẳng cảm thấy gì cả. Đó chính là lúc tâm hồn tôi trống rỗng, nhưng Giêsu đâu có biến mất, Ngài vẫn ở lại

trong khoảng khắc thời gian của khô khan và rỗng tuếch. Rồi nhịp thở vẫn ngoan ngoãn theo tôi, tên Giêsu cũng kiên trì chạy theo và vẫn bật lên trong hơi thở ra cách đều đặn, dù lúc đó lòng trí tôi đang lẩn quẩn chỗ khác, đang bận bịu với những lo toan của tương lai, đang mảy mò với vết thương của quá khứ và đang mẩn mê với những tưởng tượng không có gốc rễ gì cả. Sự tỉnh tôi nhận ra rằng Giêsu đang ở đó trong từng khoảng khắc tôi xa Ngài, để chạy theo những cái bóng lẩn quẩn quanh tôi. Cũng có lúc tôi ngồi đó thở mà thấy sao thời gian chạy chậm quá, tôi chán và chỉ mong sao cho kim đồng hồ „tăng tốc độ „. Chính lúc đó tên Giêsu vẫn như nhịp sóng đều đặn vỗ vào bờ, Ngài vẫn kiên nhẫn ở lại trong từng khoảng khắc khi tôi đang nóng nảy muốn „co giò„ đập Gas đốt thời gian và lao mình về phía trước.

Ngoài ra, khi nhìn lại quá khứ xa hơn, tôi cũng cảm thấy Giêsu luôn ở lại trong từng khoảng khắc của đời tôi. Ngài ở đó với tôi, khi tôi đang lao mình vào công việc với danh nghĩa là để danh Ngài được rạng sáng, nhưng thực tế tên tôi phải được nổi hơn. Ngài ngồi đó khi tôi đang oai vệ kê hai chân lên bộ ghế Sa-lon, ngồi hãnh diện với những gì mình đạt được. Ngài cũng chẳng chê bai và xa lánh, khi tôi „lẩn theo cửa sau„ để chạy theo những đam mê để thỏa mãn những dục vọng xấu xa. Ngài cũng không khinh khi và bỏ rơi, khi tôi đang há hốc miệng chê bai, chửi rủa người khác, khi tôi đang ra tay làm những việc, để hạ nhục người khác.

Giêsu cũng vẫn có mặt ở đây, trong những khoảng khắc tôi giật mình, thấy mình sao mà tội tệ quá. Giêsu cũng mỉm cười, khi tôi ý thức quay trở về và xin Ngài thứ tha và dẫn về đường ngay. Giêsu cũng sung sướng, khi Ngài thấy tôi đang cố gắng cắt bỏ và xa tránh những đam mê, làm cho đời tôi và con người tôi lụn bại trong đêm đen.

Giờ đây, khi ngồi viết những dòng chữ này trên xe lửa, Giêsu vẫn đang ở trong tôi. Ngài

Trải dài trên hiện tại đời tôi, có mặt trong suy tưởng, lời nói và hành động của tôi.

Những toa xe lửa vẫn lao về phía trước, trải dài trên hiện tại đời tôi, có mặt trong đường tương lai của tôi đang ở trước mặt. Giêsu vẫn không rời tôi, khi nhịp thở tôi vẫn và sẽ đều đặn hoạt động. Chặng đường kế tiếp của tôi sẽ như thế nào? Công việc của ngày mai là gì? Tôi sẽ gặp ai khi chuyển xe lửa vào bến đậu? Tối nay tôi sẽ ăn gì và mặc gì? Trong từng khoảng khắc của tương lai, trong mỗi nỗi lo âu cho ngày mai, tôi biết rằng luôn có mặt của Giêsu. Ngài ở đó bên tôi, với tôi và trong tôi.

Vì thế, với Ngài tôi sống từng khoảng khắc thời gian, với Ngài tôi nắm bắt những hàng chữ này. Cuối cùng, với Ngài, bên Ngài và trong Ngài tôi sống, để cho Danh Chúa được rạng sáng hơn, để phục vụ Chúa nhiều hơn, để thánh ý Chúa thể hiện hơn nữa. Nhờ đó, tình yêu Chúa sẽ sống động và nở rộ hơn trong từng khoảng khắc của thời gian.

Vài tâm tình từ những ngày Linh Thao năm 2000

Nguyễn Ngọc Thế

Hân Hoan Chúc Mừng

Kỷ niệm 10 năm linh mục

Của Lm. Stefan Taeubner

Lê-Đức-Phan SJ

Từ buổi đó cha dâng lời nguyện ước

Là được thông thắp sáng ngọn yêu thương

Là muốn đem mang hạnh phúc Thiên đường

Ở lý tưởng cha dâng đời tận hiến.

Được tin báo ngày Chúa Nhật Phục Sinh 15.04.2001 cha sẽ dâng thánh lễ tạ ơn 10 năm linh mục tại nhà thờ St. Josef, Berlin.

Chúng con vui mừng cảm tạ hồng ân Chúa đã kén chọn cha vào chức linh mục phụng vụ Ngài, và Ngài đã ban cho cha tràn đầy ân Thánh, sức khoẻ để cha phục vụ anh em trong tình yêu Thiên Chúa

Xin chúc mừng cha

Nhóm Y Nhã

XÉ TOANG

Nguyễn Ngọc Thế

Lạy Chúa, xin hãy đến và hãy xé toang
bầu trời khô cằn, ảm đạm,
những nòng súng của chiến tranh,
những gọng cùm của tội ác
những song sắt của nhà tù,

Lạy Chúa, xin hãy đến và hãy xé toang
những cạm bẫy ác nhân đang
ném những bào thai vào thùng rác mà lương tâm
vẫn tro như "đá"
đẩy đưa bao em gái vào đầm lầy tội lỗi,
dụ dỗ những tâm hồn non dại vào trong cơn mê
ma túy,
lừa dối những người hiền lành đơn sơ và bóc lột
chính tinh thần, thân xác và sức lực của họ,
dùng tiền bạc để làm hoa mắt bao người và phá
tan mái nhà của họ.

Lạy Chúa, xin hãy đến và hãy xé toang,
những mầm mống ác độc đã được cấy sâu trong
tâm hồn của mỗi con người, những màng nhầy
che mắt bao người, để họ không còn nhận ra
được sự thật là gì,
những mặt nạ mà con người thường sử dụng để
biện hộ cho
hành động xấu xa, những vỏ ốc nhốt kỹ bao tâm
hồn lạc lối và không mở cho họ một con đường
hoán cải,
Lạy Chúa, khi Chúa đến Chúa hãy xé toang
những gì
Chúa cần phải xé toang,
vì chúng con tin rằng hành động xé toang của
Chúa
chất chứa mục đích cứu rỗi và yêu thương.
Điều cuối cùng xin Chúa xé toang là:
Xin xé toang bầu trời đẹp đẽ
để mưa tình yêu, khí niềm tin và gió hy vọng
tràn ngập trên trái đất của chúng con,
Vì chúng con rất cần những hồng ân và các món
quà tình yêu đó,
vì chúng con xác tín rằng, cuộc sống và thế giới của
chúng con sẽ được mặc chiếc áo mới, chiếc áo mà
Chúa đã nhận từ chính chúng con, khi Ngài đồng ý
trở nên giống chúng con. Amen

TÔI ĐI TĨNH TÂM

LJNS

75AO

Hai vợ chồng chúng tôi quyết định ghi tên tham dự tĩnh tâm linh thao khóa này, nên đã chuẩn bị sẵn sàng mọi việc, từ việc nhà cửa, vườn tược (nói cho oai chủ chúng tôi không có vườn tược gì cả, chỉ có một vài ba chậu bông trồng trong nhà cho vui) đến việc làm ở sở, mọi giao tiếp với bạn bè, hội họp đình đám trong thời gian dự định được xếp qua một bên.

Nói như thế có nghĩa là chúng tôi quyết tâm 100% tham dự không điều gì có thể cản bước nổi khi hai chúng tôi đã là một đồng hạ quyết tâm, nhất là nhà tôi đã quyết định thì ai dám lay chuyển nổi ???

Sở dĩ tôi mạnh dạn đi khóa này là muốn chiều vợ tôi, nên mạnh dạn ồm ồm đó thôi, chủ lần trước cũng đã một lần đi, nhưng đã có nhận thấy gì đâu? Đồng ý là có hiểu thêm về Chúa chút ít, thương Chúa thêm hơn xưa. Nhưng tôi vẫn còn nguội lạnh.

Tôi phone cho đứa con lớn đã có gia đình ở riêng nhờ ngày đó về coi nhà, chăm sóc cây kiểng, giữ em và trông coi giùm con chó nhỏ, con chó mà tôi phải mua vé máy bay mang nó từ xứ Hiệp Chúng Quốc Hoa Kỳ về Đức, vì bà xã tôi muốn cho đứa con gái nhỏ nhất của bà vui, còn tôi thì bà nói rằng ngày một vài lần dẫn nó đi chơi tiêu khiển và để tôi tiêu bớt chất cholesterin trong máu. Thật là thương yêu, thật là hợp lý quý vị ạ. Trước sau bà sắp xếp khéo léo đến nỗi không còn chỗ để chê.

Qua hôn tuần lễ thu xếp mọi sự đâu vào đó, coi như đã ổn định, chỉ chờ ngày lên đường.

Hai ngày trước đó những cơn mưa tuyết đầu mùa thật là đẹp, những bông hoa tuyết từ trời thi nhau rơi xuống trần gian, không gian bao tỏa bằng một màu tuyết trắng. Tuyết chế ngự không gian, tràn ngập đường sá, nhà cửa, cây cối.

Qua thời tiết tôi biết ba ngày tĩnh tâm sẽ lạnh, tôi buộc miệng đùa đùa thật thốt : Phải chi đừng đi tĩnh tâm ở nhà ngủ thì sướng biết bao?

Lại cái anh này lộn xộn nữa rồi, người gì dẫu mà nay trắng mai đen, làm việc không có lập trường, nên cả đời làm gì cũng thất bại, chả giúp đỡ được gì cho vợ con, chỉ làm nặng gánh vợ con thêm thôi, tôi chán anh quá lắm rồi...

Tiếng bà xã tôi làm tôi bực mình cụt hứng, đây không phải là lần đầu, mà đã bao lần chúng tôi bất đồng ý kiến nhau trên cái nhìn, cái nhận xét. Về nhận xét thì tôi luôn luôn tôn trọng, nhưng bà xã tôi có tật một sự kiện bà cấu tạo nói thành nhiều sự kiện (điều này chỉ riêng với tôi thôi, còn ngoài xã hội, giao tiếp bạn bè bà rất tế nhị và tôn trọng bạn bè, được nhiều người thưởng mến) như sự đùa vui chột phát vừa rồi của tôi. Có gì đâu, mà trắng với đen, mà.....

Tôi trả lời cho yên lòng bà xã :

Thì nhất định đi chứ anh có muốn thay đổi gì đâu?

Chiều nay ngày khai giảng khóa, chúng tôi chuẩn bị lên đường thì cơn mưa tuyết lại ào ạt rơi xuống. Đài thông báo cho biết, vì thời tiết quá lạnh, đường sá bị đông đá, lưu ý các tài xế lái xe cẩn thận, nếu không có việc gì quan trọng thì v.v..... Đã có những tai nạn xảy ra trên những lộ trình.....

Dịa điểm tổ chức khóa cách nhà chúng tôi trên 200 cây số, trên một khu rừng rất lý tưởng ở một làng nhỏ thuộc vùng Trung Đức, nhà có đầy đủ tiện nghi như phòng ngủ, phòng ăn, phòng học tập, nhà nguyện khang trang sạch sẽ và riêng biệt, nhà ở một nơi vắng vẻ cách xa thị tứ và những nhà chung quanh rất xa.

Nhìn trời và qua thời tiết với sự thông báo nhắc nhở làm tôi ngần ngại, giờ thì chính tôi muốn thay đổi lập trường. Tôi muốn ở nhà, vì sợ và không tin vào khả năng của mình trước những diễn biến của thiên nhiên, của thời tiết.

Biết được ý định của tôi, bà xã tôi thông cảm nhưng không vì vậy lay động ý nghĩ, bà mạnh dạn động viên tôi :

- Minh tin tưởng ở Chúa đi anh ạ ! Mọi việc mình phó thác cho Ngài. Một thử thách nhỏ đó thôi anh. Thôi đến trước tượng Chúa đọc với em vài kinh cầu nguyện xin đi đường bình an. Chúng tôi đã cầu nguyện trước khi lên đường và phó thác để Ngài dắt dìu dẫn đưa chúng tôi đến khóa linh thao.

Thế là chúng tôi lên đường, đường sá ngập tuyết trơn ướt, riêng tôi vẫn bồn chồn lo lắng chạy xe loạng quạng, nhiều lần tưởng ra đã gây nên tai nạn nhưng rồi mọi sự đều được sự chở che của Thiên Chúa không có gì xảy ra. Chúng tôi đến cũng vừa kịp trước lúc khai giảng khóa đôi ba phút, biết được nhiều người cũng trường hợp lo lắng phân vân như chúng tôi, nhưng mọi người mỗi người một cách nhận được những gìn giữ chở che của Chúa khác nhau. Chúng tôi đã bình an đến đầy đủ và khóa đã khai mạc đúng giờ bằng một Thánh Lễ.

Cảm nghiệm được sự đỡ nâng của Thiên Chúa, lần này suốt trong ba ngày tĩnh tâm

tôi cố gắng giữ tỉnh lặng mà những khóa trước đây tôi chưa bao giờ giữ được, và chính nhờ sự tỉnh lặng này mà Thầy Chí Thánh đã ngự trị trong tôi suốt những ngày êm ả.

Qua khóa, qua những bài huấn đức, những giờ cầu nguyện riêng, biết nói chuyện một cách thân mật với Chúa đã giúp cho tôi ý thức được tình thương bao la của Thiên Chúa đối với loài người, tôi không còn ích kỷ cho riêng tôi và tôi còn biết cho đi, biết yêu tha nhân, biết mở lòng ra, biết trình lên Chúa những tâm tình thầm kín, những vết thương do tội lỗi gây nên. Những vết thương đau thầm kín của tôi được Thiên Chúa nhẹ nhàng êm ái chữa lành, những tội lỗi được thứ tha, tôi không còn mặc cảm tự ti chán nản của loài người, không còn xa lánh anh em mà chỉ muốn xích lại gần hơn nữa. Chúa đã mang lại cho tôi niềm vui và bình an thiết thực.

Qua sự hướng dẫn của cha linh hướng tôi cũng đã tiếp nhận được Thánh Ý Chúa thể hiện qua Phúc Âm. Tôi cũng đã phân biệt được đâu là Thần Lành, Thần Dữ để quyết định ý hướng của mình qua các phương thức phục vụ hoạt động ở tương lai, phục vụ cộng đồng tha nhân.

Dù trời tuyết giá bên ngoài mỗi ngày một gia tăng, mỗi lần đi dạo nguyện ngắm riêng ngoài trời, tôi cảm thấy dường như lúc nào Chúa cũng ở bên tôi, đồng hành cùng với tôi. Những bước chân tôi in trên tuyết, dù chỉ là dấu chân của tôi nhưng biết đâu đó chính là dấu chân của Chúa khi Ngài âm thầm tôi đi trên tuyết.

Lần này tôi cảm nghiệm được nhiều quá. Tôi tiếc cho lần trước vì ham vui, tham dự nhưng không hiểu linh thao là gì cả, tham dự mà không có chiều sâu và không biết quý trọng sự tỉnh lặng cầu nguyện, chỉ biết vui và có đông bạn bè là đủ.

Không ngờ khóa linh thao lần thứ hai này đã làm thay đổi trong tôi rất nhiều. Tôi hy vọng Chúa đã lái đưa tôi vào chặng đường mới cho tôi nhìn thấy được vị ngọt của linh thao và Chúa đã múc đầy ân sủng ban trao cho tôi.

Qua các bạn cùng tham dự, tôi cũng nhận Thấy mọi người đều nhận được ân sủng của Ngài. Trong giờ tâm sự thiêng liêng, trong căn phòng ấm cúng dưới ánh sáng của ngọn nến được luân lưu đến từng người chúng tôi đã cho nhau những chia sẻ đậm đà trong tình yêu Chúa bao la.

Thấm thoát thế mà ba ngày trong Thầy, cùng Thầy và Anh em trôi qua nhanh. Chúng tôi sắp chia tay, giờ đây giọt ngấn giọt dài, anh chị em bắt tay nhau ban chia bình an cho nhau, chúc nhau thượng lộ bình an trong Thánh Lễ bế mạc.

Thánh Lễ bế mạc xong sự ồn ào lại về với mọi người. Niềm vui qua ba ngày trong Chúa còn âm hưởng ngáy ngất trong tâm hồn, chúng tôi hẹn nhau khóa sau, nguyện xin đừng thiếu vắng ai.

Khóa tình tâm linh thao mùa đông này giúp tôi hiểu sâu xa hơn về Chúa. Tôi ao ước hàng năm tham dự linh thao.

Thật ra nhận được những ân sủng ngày hôm nay của Chúa, là do sự đánh động, khuyến khích thúc dục của vợ tôi. Cảm ơn Chúa đã ban cho con được người vợ như nàng- Cảm ơn bà xã.

(Ghi lại những cảm nghĩ của khóa mùa đông năm nào)

Tiết Đông

Thơ

GIỌT LỆ THỐNG HỐI

Màn đêm tối dần dần buông trầm lắng
Tiếng côn trùng nức nở giữa đêm khuya
Tiếng lòng ai thốn thức chẳng xa lìa
Mong Thượng Đế đón nghe lời kêu khẩn.

Ngài ở đâu? Xin mau mau hướng dẫn
Đắt đưa về con đường chính nẻo ngay
Cuộc sống này bao lần nếm đắng cay
Lần bước đi dò dẫm trong đêm tối.

Tiếng lòng thành thúc giục lời thống hối
Mắt tuôn tràn ứa lệ thấm lời kinh
Môi lắp bắp cầu xin được an bình
Mong giọt lệ xóa nhòa trên đồng tội.

Thượng Đế ơi! Con ước mong biến đổi
Thành người mới trong thể xác linh hồn
Phân tâm linh mỗi ngày một lớn khôn
Được gặp Ngài từng phút giây hơi thở.

Ngài nghe chăng? Xin hãy thương nâng đỡ
Ban sức mạnh, can đảm để trở về
Vui lên đường, tránh đời sống đam mê
Nối kết lại quan hệ xưa nghĩa cũ.

Tâm hồn con đã bao năm như ngủ
Trong u tối ủ rũ của ngày dài
Thức tỉnh con bằng ánh sáng ban mai
Xua bóng tối chiếu tỏa nguồn hạnh phúc

Ngọc Hân

NHỮNG LỖI NHÌN

1. Phút Hồi Tâm.

- *Mang thái độ thành thời, mở rộng tâm hồn đón nhận tình yêu Chúa.*
- *Hồi tưởng lại những lời nói, hành động, cử chỉ và tư tưởng trong thời gian qua. Tôi đã cảm nghiệm, đã thực hiện, đã sống Tin Mừng của Chúa trong thời gian qua như thế nào?*
- *Tôi đã cảm nhận sự hiện diện và tình yêu thương quan phòng của Chúa trong đời sống gia đình, học đường, cộng đoàn và công sở như thế nào?*
- *Cảm tạ, chúc tụng, thống hối và trao dâng.*

2. Ý Chỉ Cầu Nguyện

Lạy Chúa Thánh Thần, Đấng hằng luôn ở bên con, xin soi sáng cho con biết nhận ra trong từng giây phút của cuộc sống Chúa đang mời gọi con nên trọn lành. Xin giúp con biết nhận ra những gì Chúa gọi đến trong cuộc sống con dù lớn, dù bé,... tất cả đều có ý nghĩa và có bàn tay Chúa quan phòng.

3. Kinh Thánh. (Luca 13: 1-9)

Khi ấy, có những kẻ thuật lại cho Chúa Giêsu về việc quan Philatô giết mấy người Galilê, làm cho máu họ hoà lẫn với máu các vật họ tế sinh. Ngài lên tiếng bảo: "Các người tưởng rằng mấy người xứ Galilê bị ngược đãi như vậy là những người tội lỗi hơn tất cả những người khác ở xứ Galilê ư? Ta bảo các người: không phải thế. Nhưng nếu các người không ăn năn hối cải, thì tất cả các người cũng sẽ bị hủy diệt như vậy. Cũng như 18 người bị tháp Silôe đổ xuống đè chết, các người tưởng họ tội lỗi hơn những người khác ở

Giêrusalem sao? Ta bảo các người: không phải thế. Nếu các người không ăn năn hối cải, thì tất cả các người cũng sẽ bị hủy diệt như vậy." Ngài còn nói với họ dụ ngôn này: "Có người trồng một cây vả trong vườn nho mình. Ông đến tìm quả ở cây đó mà không thấy, ông liền bảo người làm vườn rằng: kìa, đã ba năm nay ta đến tìm quả cây vả này mà không thấy có. Anh hãy chặt nó đi, còn để nó choán đất làm gì!" Nhưng anh ta đáp rằng: "Thưa ông, xin để cho nó một năm nay nữa, tôi sẽ đào đất chung quanh và bón phân, may ra nó có quả chẳng, bằng không năm tới ông sẽ chặt nó đi."

4. Gợi Ý.

Vào đầu tháng 1 vừa rồi, đài CNN, CBS, và một số các báo địa phương đăng tải loạt tin về vụ báo động trái đất (Global Warning) rằng: vì ảnh hưởng của chất phóng xạ và ô nhiễm, tầng khí quyển đã bị mỏng dần và thủng nhiều lỗ nhỏ khiến nhiệt độ trái đất mỗi lúc một thay đổi dị thường và ảnh hưởng của nó liên quan đến bão táp, lụt lội, và động đất. Có người nghe tin xong vẫn tỉnh bơ. Nhiều quốc gia biết tin vẫn cứ tiếp tục thải ra những chất ô nhiễm và xem bản tin báo động kia như pha rề. Ngược lại phần đông biết được tin này đã hội họp liên li để chuẩn bị bảo vệ cho mặt đất.

Người bạn tôi có 3 đứa con. Cứ mỗi đứa con anh đến tuổi 16, anh lại gửi chúng đi khóa Linh Thao để sửa soạn gói hành trang vào đời cho từng đứa. Đứa con gái lớn khi đi về thích thú ra mặt. Thành thử nhì và cậu út xem ra cứng đầu. Đi khóa về còn cho LT như một hình phạt mà bị bố bắt buộc, chả học hỏi được tí gì.

Tất cả những câu chuyện vừa rồi chỉ là những dấu hiệu. Những cái chết do Philatô giết, 18 người bị tháp đè chết, và

điểm báo về cái chết của cây vả,... cũng chỉ là những dấu hiệu. Có thể chẳng ai nhìn vượt qua những "dấu hiệu" trên là thánh ý Chúa làm. Nghe rồi đấy, biết rồi đấy nhưng vẫn cứ phây phây ra chẳng có dấu chỉ nào là thay đổi. Trong cuộc sống hàng ngày của mỗi người cũng không mấy khác với Kinh Thánh. Chúa gọi đến nhiều bài học lắm: lành có, dữ có, hạnh phúc có, và bất hủ cũng có. Nhiều người chỉ thấy cái bề mặt không chấp nhận nổi rồi trách Chúa rằng Chúa không có mắt. Ba năm phục vụ của Chúa xem ra bị vất vào sọt rác. Mỗi ngày trong 3 năm liền Ngài đến để xem cây vả có trái không nhưng vẫn vô vọng. Chúa mình kiên nhẫn và nhân từ thật! Phải là loài người thì cây vả đã bị đốn từ năm đầu chứ chẳng chờ tới lúc này. Từ lời Kinh Thánh hôm nay con người mới nhận ra tình thương của Chúa bao la tới cỡ nào, và Ngài nuông chiều mỗi người đến cỡ nào!

Lời mời gọi "ăn năn hối cải" của Chúa vẫn vang vọng trong từng giây phút của cuộc sống ta nhưng rất có thể mình không nghe thấy, không muốn nghe, hoặc chối từ tiếng Ngài.

Những dấu chỉ Chúa muốn tỏ ra cho con người mỗi ngày, và những món quà Chúa muốn gửi tới cho từng người mỗi giây phút đã được nằm trong chương trình quan phòng của Chúa. Nhận ra được hay không còn tùy thuộc vào lối nhìn của mỗi người. Từ một chuyện rất nhỏ xảy đến trong cuộc sống, ta có thể cho đó là một hình phạt, nhưng cũng có người thấy đó là những ơn lành.

5. Câu Hỏi Chia Sẻ.

1) Sống lại những phút giây trong tuần qua, lúc nào và dấu hiệu gì Chúa đang muốn tôi nhận ra đó là lời mời gọi của Ngài?

2) Nhìn sâu vào trong con người của mình, tôi đang nhạy cảm hay tôi đang ù lì khi nghe được lời mời gọi của Chúa?

3) Tôi đang sinh hoa kết trái cho Chúa hay tôi đang giống như cây vả phải chặt phứt đi cho rộng chỗ?

Nếu có giờ, xin mở CNLT trang 48 và "viết lại" thánh vịnh 139 của chính mình.

LỜI MẸ RU

Thơ Lê Ngọc Hồ

*Giêsu con ngủ êm mơ,
 Cha nuôi đi kiếm củi khô chưa về.
 Bên ngoài tuyết trắng lối về,
 Chiên lửa sưởi ấm lười se hơi nồng.
 Reo vui tí tách lửa hồng,
 Thiên Thần hát nhẹ tăng không nhạc trời.
 Ngất ngây Mẹ những chơi vui.
 Ràng đây hạnh phúc tuyệt vời nào hơn.
 Ngắm con mắt Mẹ chẳng mòn.
 Xin vâng ngày đó tâm son thử nào.
 Từ đây đã thỏa ước ao,
 Bài ca "cảm tạ" xôn xao giòng tình.
 A! con đã hé nụ xinh,
 Ngắm con Mẹ thấy bóng hình Chúa Cha.
 Chúa Thánh Thần đã nở hoa,
 Từ vầng nhiệm lạ tràn ca ngọt ngào.
 Tình êm điểm lệ ra vào,
 Cõi tim mở rộng độ cao sống lòng.
 Con ơi! Cả một trời hồng!
 Máu về tìm Mẹ mệnh mong biến tình.*

5 ĐIỀU MẸ THƯƠNG

Một thương dự lễ mỗi ngày
 Hai thương lần chuỗi sự VUI, THƯỜNG,
 MỪNG (mỗi ngày)
 Ba thương Kinh Thánh đọc siêng (mỗi ngày)
 Bốn thương mỗi tháng một lần tới xưng
 Năm thương ép xác chay lòng
 Thứ Tư, thứ sáu giữ luôn hàng tuần...

NHÓM

INHÃ

MỪNG XUÂN THIÊN NIÊN KỶ MỚI.

Thiên niên kỷ mới, xuân mới, và địa điểm mới. Đa số chúng tôi mới tới đây lần đầu nên cũng lạ mắt lắm. Không như ở miền nam hay vùng trung Đức Quốc lên dốc xuống đèo mệt bở hơi tai, mà là toàn đồng bằng thôi. Không phải đồng bằng sông Cửu Long đâu, mà là đồng bằng tây bắc Đức.

Vì phải chờ đợi nhau nên đến 18 giờ chúng tôi mới tập trung đầy đủ và bắt đầu khởi hành, thấy đã trễ nên rất lo lắng sợ anh chị em đến trước chờ "tội nghiệp". Một trong số chúng tôi đã handy cho chủ nhà báo tin đến trễ đồng thời nhận hồi báo chưa ai đến cả,... mừng ghê!!! Thế là yên trí lên đường.

Ông tài xế xe chúng tôi mất mờ đường xa ngại ngừng, sợ đêm đen mang lại nhiều "rủi may" không dám chạy đường làng, nên phóng lên xa lộ số 3 với hy vọng đường rộng thênh thang, lái xe an nhàn hơn.. già rồi chỉ muốn có bấy nhiêu thôi... Nhưng tránh vỏ dưa gặp vỏ dừa các bạn ạ. Bắt đầu vào xa lộ là bắt đầu kẹt xe, ban đầu còn lăn bánh nhẹ nhàng, sau gần như kẹt cứng, nhờ vậy bác tài của bọn tôi mặc dù hãng rất cũng ngoạm được nguyên khúc bánh mì đệm chả, khoái tỹ.

Kẹt hơn hai tiếng đồng hồ, xe chỉ lăn bánh được 70 cây số, may mà trong xe có 5 người, nên cũng thấy như pha, không bức bối, không cáu kỉnh, với lại đi họp nhóm nên ai cũng xuề xòa vui vẻ trong Chúa,... ham vui quên cả đọc kinh

cầu nguyện.

Chúng tôi tới nơi vào khoảng 10 giờ tối, chạy quanh co vài ba ngã đường xử dụng cho hết số xăng còn lại trong bình để ngày mai đổ xăng mới, xài tiền mới chào đón xuân mới. Gặp chủ nhà tay bắt mặt mừng, tưởng sau đó sẽ gặp mọi người, hàn huyên trút niềm tâm sự, giải bày tại sao tới trễ, không ngờ chưa ai đến cả. Giờ phút này mới cảm thấy hờn hờn trách trách, nhưng trách ai bây giờ? Sau khi được chị Phượng chủ nhà cho thưởng thức món bún riêu dân tộc với những thăm hỏi thân tình. Chúng tôi cùng nhau làm phút hồi tâm. Suy gẫm một đoạn Thánh Kinh và cầu nguyện cho những người hôm sau trên đường tới nơi được bình yên và tất cả những anh chị em trong nhóm vì bao nhiêu những lý do khó khăn không thể tới được.....

Sau một đêm an bình sang ngày thứ bảy, thêm hai chị Hương, Quế từ Wuppertal đến, chúng tôi tổng cộng mười người, được thầy Thế hướng dẫn vào đề tài chia vui. Mỗi người được coi những câu danh ngôn, những lời hay ý đẹp, và chọn những câu thích hợp nhất, đánh động mình nhất, sau chia sẻ những cảm nghĩ về tấm ảnh và câu ghi chú trong đó mà mình đã chọn.

Ví dụ: *Niềm vui không ẩn trong vật chất, mà là trong sâu thẳm của tâm hồn.vv..*

Kế đến mỗi người tự kiểm điểm lại trong năm Thánh, chúng ta đã sống vui vẻ ra sao, và chia sẻ chuyện gì vui và ý nghĩa nhất trong năm Thánh cho mọi người cùng chung niềm vui đó. Rất nhiều đề tài vui và hấp dẫn chúng tôi được nghe

Y
Nhã
Vui
Xuân

Tại
Schuettorf

các bạn ạ!. Thật tiếc cho những ai không tham dự được kỳ này. Lần tới ráng thu xếp tham dự các bạn nhé.

Buổi chiều thầy Thế đổi ngược đề tài hướng dẫn mọi người nhìn lại trong năm thánh coi chuyện gì đã làm cho mình buồn, áy náy, mất vui, hoặc mình làm cho ai buồn, chia sẻ để mọi người nghe và góp ý coi lần sau nếu mình gặp phải trường hợp như vậy sẽ nên xử trí ra sao. Buổi tối dành một giờ trước khi mừng xuân để cầu nguyện cho những anh chị em vắng mặt, cho cha Linh Hướng bây giờ đang đi học thêm ở xa, cho các Cha giảng phòng. Sr. Chính người đã đóng góp nhiều cho Linh Thao Đức Quốc đã về nghỉ bên Chúa. vv.. Mỗi người lại được chọn một tấm hình thật ý nghĩa do thầy Thế tặng để dán lên trang giấy 3 đề tài mà mỗi người đã tự ghi lên.

1. Cảm ơn Ngài đã ban niềm vui.
2. Xin hướng dẫn con biết sửa đổi những gì không tốt.
3. Lòng ước muốn sau khi trở về nhà.

Vui Xuân năm nay thật là đặc sắc, có bánh chưng, hạt dưa, canh đào làm tăng thêm hương vị của ngày Tết. Có ngọc hoàng và táo quân, đặc biệt táo quân năm nay của Nhóm không phải là ông mà là táo bà, cũng áo rộng xanh, nón đuôi cá, và tân tiến hơn, táo còn mặc quần, bỏ thông lệ xưa cũ để khỏi vi phạm thuần phong mỹ tục. Táo bà đã diễn tả một cách đặc sắc vai trò của mình không chệ vào đâu được đã tường trình đầy đủ lên Ngọc Hoàng những diễn biến xảy ra cũng như tính tình, tình hình của từng cá nhân nhóm, nhóm trong hai năm vừa qua. Mọi người đã cười vỡ bụng qua sự đối đáp của Ngọc Hoàng

Châu và Táo bà Hương. Phần văn nghệ có đủ ca vũ nhạc kịch. Quà Tết và những lời chúc tốt đẹp tới nhau, những trận cười ra nước mắt, chắc là suốt năm con rầu vẫn còn may mắn và vui vẻ đấy các bạn ạ! Năm nay đặc biệt còn có thêm mục xổ số tombola lấy tiền giúp quỹ nhóm. Một nhóm viên có lòng hảo tâm đem theo ba món quà cho ba số may mắn nhất. Kết quả cuộc xổ số éo le thay lại tập trung tất cả về nhà trời. Ngọc Hoàng vì nhìn thấu suốt nên đã tóm gọn hai giải, còn một nhường lại cho Táo bà gọi là lịch sự của đàn ông, anh chị em trần thế chỉ biết ngẩn ngơ cười ...

Sáng chúa nhật chúng tôi cùng nhau thảo luận về nhóm, bàn thảo cho những cuộc họp và linh thao trong năm nay rồi sửa soạn lên đường thăm nhà dòng Ngôi Lời, chia sẻ với khóa dự tông đang học đạo nơi đây, do cha Giuse Huỳnh Công Hạnh và bác Vũ Đình Lung hướng dẫn. Trên quãng đường từ nhà anh chị Sơn tới nhà dòng phong cảnh rất đẹp mắt nên mặc dù hơi trễ hẹn rồi nhưng vẫn chạy chậm chậm để nhìn ngắm hai bên đường và khen ngợi Thiên Chúa khéo tạo dựng. Tới nơi nhóm được tiếp đón rất niềm nở. Thật là ý Chúa đã sắp đặt hết mọi sự. Ở nhà nhóm sửa soạn lộc Thánh sẵn sàng để mọi người nhận một cái thì tới nơi đã thấy cha Hạnh, bác Lung và anh em dự Tông đã treo sẵn sàng trên cây thông những bao lì xì màu đỏ chói. Chúng tôi đã cùng hiệp dâng thánh lễ với anh chị em Dự Tông thật trang nghiêm sốt sắng. Trong thánh lễ mỗi người được mừng tuổi một bao thơ của Chúa, trong đó có chứa

Với
Anh
Chị
Em
Tân
Tòng

Tại
Missions
Haus
St.
Arnold

đựng những lời của Ngài. Cha Hạnh đã cất
nghĩa vấn tất để các bạn dự Tông cùng hiểu
nhưng rất hay về ý nghĩa. Sau thánh lễ
chúng tôi được dùng một bữa trưa thịnh
s soạn. Thấy cha Hạnh cũng như các Cha,
Thầy trong nhà dòng đều mặc đẹp, ăn ngon
chúng tôi có người khen nhà dòng này
sướng thật ai cũng mặc đẹp, ăn ngon. Sau
mối được biết là chỉ có ngày Chúa Nhật
mới đặc biệt như thế thôi.

Sau cơm trưa chúng tôi được cha Hạnh
hướng dẫn thăm khu vực nhà dòng khá đẹp
rộng rãi nhiều thảm cỏ, với những con
đường quanh co hai bên cây cao bóng mát
để đi dạo. Thật là lý tưởng để tổ chức Linh
Thao, chẳng trách nào mà mỗi khóa cứ đầy
người xin tham dự.

Sau khi tham quan và chụp hình lưu niệm
mọi người chia tay trở về không quên hẹn
gặp lại những khóa Linh Thao kỳ tới vào
tháng ba do cha Huỳnh Công Thành hướng
dẫn.

Một TDV. ghi vọi.

Tết đến Châu Âu đào chưa nở
Xuân sang Châu Á mai vàng
rộ

Tết đến Châu Âu đào chưa nở
Đến chùng đào nở đã qua xuân
Châu Âu giá lạnh chìm trong tuyết
Âu sầu nhớ mãi tết quê ta
Đào huồn nên cũng chẳng nở hoa
Chưa lần nào đó ta vui tết
Nở rộ lòng ta nơi xứ người

Xuân qua thiên kỷ một màu xanh
Sang hèn xin Chúa xuống ơn lành
Châu Âu ta vọng về quê mẹ
Á Châu hoa nở rộn lòng người
Mai kia ta về xây dựng lại
Vàng son tô sáng khắp quê cha
Rộ thắm điểm tươi cùng đất mẹ

HÂN HOAN CHÚC MỪNG

Hiệp thông với niềm vui chung của Giáo Hội Công Giáo Thế giới
và Giáo Hội Công Giáo Việt Nam.

Chúng con toàn thể anh chị em linh thao Việt Nam tại Đức Quốc :

Hân hoan vui mừng

ĐTGM. Phanxicô Xaviê **Nguyễn Văn Thuận**

Được Đức Thánh Cha Gioan Phaolô đệ nhị

phong chức Hồng Y ngày 21.02.2001

tại quảng trường Thánh Phêrô Vatican.

Với tất cả tâm tình con thảo,

chúng con thành kính nguyện chúc Đức Hồng Y

đạt dào Thánh Ân, dồi đầy phúc đức và sự khôn ngoan dồi dào

bởi Đức Chúa Thánh Thần, cũng như tràn đầy sức khỏe,

hăng say phục vụ Chúa và Hội Thánh.

Hân hoan chúc mừng

Nhóm Linh Thao Việt Nam tại Đức

NGỒI NHỚ LINH THAO

Linh Thao hai chữ Linh Thao
Thuyền tình êm dịu xiết bao ngọt ngào
Ngày xưa em ở nơi nào
Một mình khí phách tìm vào lầu son
Bao năm tuổi trẻ lon ton
Quyết rằng nắm được ngòi ngon ghế vàng
Vô tình quên Chúa mơ màng
Hóa rằng gai góc hàng hàng thói hư
Nhờ tình bằng hữu tâm tư
Dịu em hội ngộ thế sư Tâm Thường
Trầm mình ngắm cảnh tình trường
Mới hay rằng có dẫn đường Linh Thao
Cảm ơn tình khúc Trương Sao
Giang tay chỉ lối Linh Thao đầu ngàn
Cảm ơn hết thấy muôn vàn
Mỗi thành viên nhỏ góp làn khói hương
Ánh sáng các bạn như gương
Em thương, em nhớ mãi vương tơ tình
Ốn lành Chúa tặng thành hình
Mỉm cười nói nhỏ tình mình . . . Linh Thao

A ha !!!

Viết sao cho nghe được ???

Mỗi khi nhớ tới báo Linh Thao, cứ thấy mình như đang bị thiếu nợ. Vì lòng đã tự hứa là viết mà vẫn chưa viết, nay đã tám tháng rồi. Sợ văn dờ quá bà con cười, lần này thì rán cố gắng nguyên một buổi tối đầu năm 2001 làm việc trị cái lười này. Thử viết coi ra sao thì ra. Ha ha ha . . .

A! Bắt đầu nha, còn run run . . .

Thực sự trước khi đi linh thao khoảng hai tháng, mình được Hòa người bạn mới quen rủ đi. Lúc đó chỉ ham vui đi chơi, chứ chưa hiểu, chưa biết, cũng không cảm nhận tí gì cả. Hoàn toàn hai chữ linh thao không cảm giác và rất xa lạ. Có lẽ tâm trạng của mình đã lâu lắm rồi rất buồn bã. Nên O.K ! đi thì đi. Nghĩ rằng cha sẽ thuyết trình một điều gì đó về Chúa, mình ngồi nghe

cũng tốt chứ.. Hòa cứ dặn phải không được nói trong ba ngày, im lặng, lúc nào cũng im lặng. Mình cảm thấy nói hơi tức cười, nên tò mò. Vì đối với mình im lặng là chuyện nhỏ, không ăn thua...

Sau đó được chị Hương linh thao khóa năm ngày về tâm sự đôi điều nhỏ, mình cảm thấy hay hay. Còn anh Chương cho mượn cho mượn mấy cuốn sách của cha Nguyễn Tâm Thường, đọc thấy rất thích. Ồ! Mình còn lạnh lẽo, xa lạ, hờ hững, yếu kém, .. , với Chúa quá. Đặc biệt được Quang đưa một cuốn sách nhỏ về linh thao. A! thì lúc đó mới biết linh thao là như.. "đi". Dần dần đọc thấy ngấm, ngấm đến nỗi trong ba tuần trước linh thao, cuốn sách làm mình say mê, đọc tới, đọc lui. Nhiều lúc ngấm từng chữ, hết giờ nghỉ chuông reo mà mình vẫn mấy chữ chưa xong. Trong ba tuần này mình cảm giác rằng : như có người bạn thực sự đang đồng hành trong tâm hồn mình rất nhiệt thành, tạo cho mình nguồn năng lượng hết sức mãnh liệt, càng làm thao thức chờ mong từng ngày đi linh thao.

Trên đường ra đi mình hớn hờ, vui tươi, mừng lắm, mừng vì mình sẽ được gặp người cha tài ba NTT. Mừng vì Chúa sẽ dẫn đường chỉ lối cho. Chỉ có Chúa duy nhất nữa mà thôi, chứ bao năm rồi mình đi mãi mà vẫn không đến đích, thấy mình gần như bị lạc lõng. May thay, chuyến đi khá xa nhưng có đến bốn người bạn bên cạnh, mọi người ai nấy rất tươi, nụ cười trên gương mặt. Tự nghĩ : Ấu đó là Chúa cho các thiên thần hòa nhịp sự rộn ràng đến, đi về tìm lại Chúa ta. Dọc đường xa lại được chị Hương gọi handy thăm hỏi, thật ấm cúng làm sao ??..

Tới nơi, được thầy trẻ tiếp đón rất niềm nở, nhưng hết sức lắng nhẹ. Cảm thấy mến phong cách của người mới tu hành. Mãi đến buổi chia tay, cuối cùng được nghe lời anh tâm sự về sinh nhật của đứa con trai.

mới biết ra không phải thầy mà là anh Sơn.
... Hi hi hi !!!

Trong ba ngày gần gũi bên nhau trên ba mươi người đủ trang lứa, mọi người đều chứa đựng trái tim yêu Chúa, yêu thiết tha, trở về, trở về, tìm Cha yêu quý của ta. . . Người này cùng muốn người kia cùng về, người kia cùng muốn người nọ cùng về, . . . về nhà Cha. Thật là một bầu không khí không nơi nào có được, không nơi nào bằng được, rất tuyệt vời :

. . . . Từ trong thăm thẳm xa vời vợi,
áp yêu gìn giữ đứa con thơ,
thiết tha ánh mắt ôi trù mến
ngọc ngà mãi mãi vỗ về con
con yêu con quý ta thương lắm
con là hình ảnh của ta trao

Thích không các bạn, dễ thương lắm, có phải nơi đó là "thiên đường trần gian" ... đến nỗi chỉ muốn ở lại mãi thôi. Nên khi biết rằng phải trở lại chốn cũ của người đời, thì rất xót xa. Trái tim cứ nói, cứ nuối tiếc một cách tuyệt vọng. Đôi khi tôi tự nghĩ, sinh ra trong đời sống đã bao năm, nhưng thực sự lần đầu tiên tôi được khoảng khác hạnh phúc đó. Tôi chỉ được khoảng khác đó mà thôi. Tại sao ? Tại sao ??? vậy mình sống mãi để làm gì ? thật vô ý nghĩa. Nhớ lời Chúa thương yêu, tôi đành phá tan đi câu hỏi và liền cất lên bản nhạc : . . . Chúa không làm khi Ngài dựng nên con, dù rằng con không đáp tình . . .

Dễ thương không các bạn . . .

Và từ đó tôi cố gắng tập cho mình yêu Chúa, yêu Chúa vào lòng đời. Thật khó đó các bạn ạ, nhưng vì tôi quá yêu, tôi đi linh thao, nên tôi tập được chút xíu, có thành công đó bạn. Tôi vui vô cùng. Mà mới có tí tí à . . . Hi hi hi !!!

KIM HƯỜNG

LỄ TẠ ƠN

*Bao nhiêu ân tử trong tư tưởng
Trong khối tâm niệm, trong nhớ thương
Lễ Tạ Ơn về, con nhớ Cha
Nhớ ngày tháng cũ : cảm ơn Cha
Làm sao con giữ trong tâm khảm
Mà chẳng u hoài nỗi xót xa ?*

*Con sinh ra, mà không ánh sáng
Có một ngày thấy bóng dáng Cha
Đó là ngày đời sống nở hoa
Vì thương yêu đổ về lại lòng...*

*Từ đó biết Cha đã muốn nâng
Con về chấp cánh muốn bay sang
Con biết Cha thương mà không nói
Âm thầm mở lối thoát gian nan ...*

*Cha của con ơi, Cha của con !
Đường đời ngàn dặm, trăm lối mòn
Cha đưa tay dắt người con nhỏ
Kiến lãng, mây ngừng, gió níu non ...*

*Có khi con nghĩ mà run sợ
Nếu ngày Núi Sọ có mặt con
Biết đâu con chẳng loài phàm bụi
Bỏ mặt Cha buồn, Cha héo hon ...*

*Nếu nỗi niềm xưa còn chảy mãi
Cho con băng bó vết thương đau
Xin lấy tóc con mà rịt lại
Cha ơi ! đừng để vết thương bầm*

Đông Khê

Linh thao vui cười

Trong tâm tình hài hước vui đùa giữa Cha Con, có điểm tô thêm những lời huấn đức thiêng liêng bài vắn kể sau đây của anh Ngũ Hành Sơn, gợi lại cho chúng ta những kỷ niệm thân thương đó. .

NHS : Hôm nay vắn kể cha Thành
Xin cha cho một kế lành sửa thân
Tâm Linh con chẳng được cân
Thân dữ đề nặng nhiều lần ngã theo.
Không ưa sống kiếp đơn nghèo
Luôn luôn tìm cách để trèo lên cao
Đạp cho kẻ khác té nhào!
Mặc cho người đói mẫn sao mình giàu.
Ai ngờ chẳng thấy giàu đâu!
Chỉ thấy cuộc sống âu sầu tang thương.
Hôm nay đầu đã nhum sương
Hồi tâm nhớ lại đoạn đường đã đi.
Bây giờ con chẳng biết chi
Xin cha mở cửa từ bi dẫn đường

Cha Thành :!!!! . . . à .. à!
Nhân tâm lạc lối là thường
Té đau rồi mới biết thương đến mình.
Tưởng mình cao kiển, cao minh

Trèo cao té nặng thường tình xưa nay.
Cha bày cho một kế hay
Ấn nấn hòa giải hằng ngày cầu kinh
Xưng tội rước lễ thật tình
Luôn luôn có Chúa hồn mình tươi xinh
Hằng ngày nên đọc thánh kinh
Để cho Lời Chúa dẫn mình bước đi.
Linh Thao phải biết là gì
Mỗi năm ít nhất một kỳ Linh Thao.
Bây giờ con biết làm sao
Con về thu xếp, khoá nào tiện hơn.

NHS : Con đây đa tạ cảm ơn
Lời Cha giảng giải khuyên lơn tuyệt vời
Từ nay con sẽ đổi đời
Đổi thay cuộc sống như lời Cha khuyên
Tông đồ việc Chúa truân chuyên
Tâm hồn từ đó tỉnh tuyền hơn lên.

Cũng trong tâm tình trên giữa bạn bè cùng Nhóm vui đùa với nhau như chuyện THẦY THẾ, trong ngày họp mặt đầu xuân của Nhóm mà bạn bè đùa là THẾ GIAN không NGAY, đề nghị Thầy làm sao sửa đổi lại để tránh sự ngộ nhận trong cái tên của Thầy. Thầy đã vui vẻ đáp :

THẾ GIAN . . . với lại THẾ NGAY
Ta đi tu quách THẾ NÀY vẫn hơn!!!

Do đó bạn Ngũ Hành Sơn lại buộc miệng thêm thất như sau, xin chia sẻ để mọi người cùng cười đùa với nhau cho vui

THẾ GIAN - THẾ NGAY

Cu Tý mà hỏi cu Tèo
Tại sao thế giới kẻ nghèo nhiều ghê ?
Cu Tèo cười lớn hề hề !!!
Trả lời chuyện đó thuộc về THẾ GIAN
Tại sao lại gọi THẾ GIAN ?
Cu Tèo mới bảo có ngàn lý do
Lòng người như cái lò xo
Thâm sâu hiểm ác biết dò sao ra

Miệng người dối trá điêu ngoa
Nên mình mới gọi đây là THẾ GIAN
Cu Tý lắm bảm phản nản
Tưởng mình sống ở địa đàng THẾ NGAY
Bây giờ mới hiểu chữ này
Hèn chi Giáo hội dạy bày tu thân
Hôm nay ta quyết một lần
Quay về bên Chúa ăn căn linh thao

Cu Tèo hỏi ngược thế sao ?
 Nếu hay ta cũng theo đi
 Tinh tâm tham dự một kỳ Linh Thao.
 Cu Tí ra bộ xôn xao,
 Gãi đầu giải thích cách nào cho khôn.
 Chúa sinh ta có Xác, Hồn.
 Bắp thịt nỏ cuộn như cơn cát cao.
 Đó là người biết thế thao.
 Siêng năng tập luyện hồng hào xác thân.
 Còn người lười biếng bất cần
 Xanh xao thể xác, bản thân tứ chi.
 Hồn ta cũng chẳng khác gì
 Hồn mà thao luyện lương tri vững vàng.
 Luôn luôn cảm thấy an nhàn
 Dù cho đang sống giữa ngàn THẾ GIAN
 Linh hồn ta rất cao sang.
 Linh hồn vô giá Chúa ban cho người.
 Linh hồn ta nếu cứ lười.
 Mai này về với Chúa Trời được không?

Lời nguyện của bạn trẻ

Lạy Chúa Giêsu, xin biến đổi con,
 xin biến đổi con từ từ qua cầu nguyện.
 Mỗi lần con thấy Chúa,
 xin biến đổi ánh mắt con.
 Mỗi lần con rước Chúa,
 xin biến đổi môi miệng con.
 Mỗi lần con nghe lời Chúa,
 xin biến đổi tai con.
 Xin làm cho khuôn mặt con ngời sáng
 hơn sau mỗi lần gặp Chúa.
 Ước chi mọi người thấy nét tươi tắn
 của Chúa trong nụ cười của con,
 thấy sự dịu dàng của Chúa
 trong lời nói của con.
 Thế giới hôm nay không cần
 những kitô hữu có bộ mặt chán nản
 và thất vọng.
 Xin cho con biết nhẫn nại và can đảm
 cùng đi với Chúa và với tha nhân trên
 những nẻo đường gặp gỡ - Amen.

CHIỀU THÁNH HIẾN

Lời kinh trong tiếng chim hót
 vang nhẹ quanh khu rừng
 còn thơm mùi lá ẩm
 khi cơn mưa chiều vừa dứt
 em và màu áo xanh
 như đôi cánh thiên thần
 đứng trước sự huyền nhiệm
 đang chia sẻ lời yêu thương
 cùng những cursillistas tụ về
 từ bốn cõi đường thế tục
 em đang cố gắng vượt qua
 trong trái-tim-của-ngày-thứ-tư

Em lên núi lần này
 cũng khu rừng và nhà nguyện năm xưa
 Nhưng lần này
 em thấy khu rừng màu lá thắm hơn
 những buổi lễ misa chiều ấm áp bao la hơn
 và bài hát "Chào Mừng Anh Em De Colores"
 gần bó đậm đà rung động hơn
 "Chào mừng anh em về đây
 chung một mái nhà
 Chào mừng anh em về đây
 chung một niềm tin
 Trong tình anh em
 Dâng đời ta lên cùng đấng Quan Thầy ..."

Rồi em về ngọn đồi riêng
 đây ấp những hành trang mới
 như những lời nguyện ngẫm
 trong từng bài rollo
 Em bước lên thềm ngôi nhà cũ
 Nắng đã đầy sân
 tiếng chim cardinal vang rộn quanh vườn
 hồn em cũng rộn vang
 dừng lại - lắng nghe
 Và em hát hòa theo
 Như những lời kinh trong tiếng chim hót
 Ultreya ! Ultreya !

NGHIÊU MINH

Soeur Thérèse Quy, Nazareth : Cảm ơn chị thật nhiều về những yêu thương chị dành cho gia đình chúng em, mong gặp chị ngày gần đây... Xin hiệp thông cầu cho Giáo hội quê hương được tự do tôn giáo, Đất Thánh được hòa bình trong tình thương của Thiên Chúa. Thương Chị nhiều.

Anh Chị Nghiêu Minh & Hiền, Bethesda Wa.DC : Cảm ơn anh về bài thơ và bản nhạc rất dễ thương... Hẹn gặp chị và hai bác ở China vào tháng tư. Ao ước được gặp anh để trao đổi, học hỏi thêm. Kính.

Anh Lê Ngọc Hồ, WA USA : Sau lần gặp thăm anh ở Mỹ, thấm thoát đã nhiều năm qua không liên lạc, tuy vậy vẫn theo dõi tin anh trên các báo công giáo, nhận thấy anh vẫn hăng say sinh hoạt mạnh, dần thân nhiều trong công việc tông đồ...không liên lạc với Anh nên lấy tập thơ cũ anh tặng cho đi đỡ một hai bài gọi rằng kỷ niệm 10 năm tuổi. Xin anh cho địa chỉ mail để dễ liên lạc. Kính nhớ Anh, Chị Hai và vườn hoa nhà anh thật nhiều.

Chị Đông Khê, Houston USA : Mãi đến 14.02 mới nhận thư chị, . . . hờn hờn, tủi tủi. Mở ra mới biết máy chị bị con Virus ác ôn phá hoại, thương chị ghê đi mà cũng giận con virus quỷ ma tác hại làm hai chị em cùng sốt vó. Cảm ơn Chị đã gởi cho hai bài thơ. Thân kính.

Cha Bùi Thượng Lưu, DCAC : Cảm ơn cha đã giúp đỡ nhóm thông tin tin tức linh thao đến mọi nơi. Lần sau lại nhờ cha giúp đỡ nữa. Xin Chúa trả công Cha. Kính.

Bác Tô Hiền (Tiền Hồ Nguyễn Đình Túc) : Cảm ơn bác đã gởi bài đến sớm nhất, bài bác viết rất hay nhưng quá dài trong khi Đặc San chỉ có số trang giới hạn, ... xin phép bác cho lấy một vài đoạn ngắn trong bài. Hẹn gặp bác ở khóa linh thao tới. Thân kính chào bác trong Đức Kitô.

Cha Vũ Thành, Houston USA : Thưa cha, cha còn ở giáo xứ cũ không ? lần ghé thăm cha đến nay đã lâu không liên lạc... tụi con vẫn nhớ cha, nhớ lần lần hạt vắn gọn với cha trong xe... Nhóm linh thao tại Đức, nhất là ACE đã tham dự do cha hướng dẫn, nhắc đến cha hoài... Xin cha nhớ ... và cầu nguyện cho Nhóm chúng con. Kính.

Anh Chị Nguyễn Văn Dẫn, Dalat/Việt Nam : Nhận được thư anh chị với lời chia sẻ chân tình,... ôn lại những ngày xưa trẻ còn lấm bon chen, tranh đua danh lợi. . . bỏ phí thời gian dành cho Chúa. . . . Cảm động lắm. Điểm cuối vẫn là lời khuyên nhau trong Chúa, khuyến khích nhau sống đạo. Mình xin trích một phần chia sẻ của anh lên Đặc San lần này, nhớ cầu nguyện cho nhau.

Cha Trần Văn Bằng, Đức : Biết cha bận lo chăm sóc giáo xứ, không dám quấy rầy nhưng vẫn nhớ đến cha trong cầu nguyện, nhất là những lời an ủi nồng ấm của cha trong những lúc khó khăn nhóm gặp phải. Xin cha luôn cầu nguyện cho Nhóm chúng con. Kính.

Chị Thanh Nhân, Houston : Hứa với chị tháng 3/2001 sẽ sang Houston họp mặt BTX, để gặp lại những khuôn mặt thân thương của bạn bè ngày xưa, cùng thấy cô khả kính, nhân tiện phá rầy Nhân một mẻ. Rất tiếc thời gian này bận các khóa linh thao, nên chẳng biết tính sao ra sao? Thôi cho mình "hứa lèo", "hứa thái" một lần nhé. Nhờ Nhân chuyển lời mình kính thăm Thầy cô và các bạn. Vợ chồng mình kính thăm Đức Ông Thường. Thân.

Cha Ngô Công Hoan, Philippine : *Thưa cha, con cao 1m60, đo từ chân lên đỉnh đầu, lần này con cao hơn, vì cổ dài ra và đã phát triển theo thời gian. Cha biết tại sao không? Vì chờ bài của cha đó thôi. Chờ thì chờ...nhưng tại con biết cha bận nhiều, không biết cha có giờ giấc để viết bài cho Đặc San được không? Nhóm nhớ Cha nhiều...*

Cha Nguyễn Trọng Tước : *Bây giờ cha ở nơi mô? biên cương hay nhà trường? Sau một năm tu học cha lại về với chúng con phải không? Đặc San lần này không có bài nóng hổi của cha, con xin dùng lại bài cũ, bài mà lần trước con xin một Cha đã cho luôn tất cả, con còn dự trữ như cảm nang và bây giờ mang ra. Cảm ơn cha đã tiên liệu giùm. Các Khóa năm nay thiếu bóng dáng Cha hướng dẫn, các tham dự viên nhớ nhiều. Bao giờ về lại USA cha nhớ liên lạc để chúng con xin cha cho vài khóa linh thao 2002. Cha cầu nguyện cho chúng con. Kính.*

Nhóm Tin Yêu, Belgique : *Anh chị em Tin Yêu thân mến. từ ngày rời Thầy xuống núi, thời gian đã hơn 10 năm trôi qua. Vẫn nhớ ngày cũ. Chắc hẳn bạn bè cùng khóa giờ đã lùm đùm lễ lễ con cái ... Dư hương cuộc họp mặt liên nhóm Tin Yêu, Y Nhã, Anh Quốc năm nào vẫn còn đậm sâu trong tâm hồn. Hy vọng Nhóm Tin Yêu Bỉ tái tổ chức cuộc họp như vậy để anh em liên quốc gia gặp nhau. Mong ước, thăm tất cả mọi người - Thân.*

Chị Thanh Trang và các bạn Nhóm linh thao Anh Quốc : *Từ lúc chia tay ba nhóm ở Bỉ đến nay không nhận được tin tức gì của Trang và các bạn, chỉ nghe các cha nói hằng năm vẫn sang Anh hướng dẫn các khóa. Nhớ liên lạc và cầu nguyện cho nhau. Thân.*

Diễm Trang, Sàlgòn, Việt Nam : *Cảm ơn Trang luôn thăm hỏi và cầu nguyện cho các khóa bên này. Anh chị em nhớ Trang nhiều. Mỗi lần họp nhóm đều nhắc đến Diễm Trang - Cầu nguyện cho nhau Thân.*

Trở về

*Hạnh phúc thay cha con trong mái ấm!
Đâu đơn giản vì tâm tính mỗi người,
Đứa con thứ muốn tung cánh phượng trời
Rời tình cha để tìm nguồn vui mới.*

*Lợi ích riêng anh rẽ đường biến đổi.
Xin tài sản rồi tự ý ra đi,
Bỏ gia đình không nói lời biệt ly
Theo chúng bạn cùng mây ngàn gió đợi.*

*Đời phiêu lưu anh sẵn sàng đi tới
Sống phóng đảng theo ý thích của mình
Xài phung phí anh sa bẫy cực hình
Nợ chồng chất nay trở thành nô lệ.*

*Kiểm miếng ăn lúc này không phải để
Thế xác đói, tâm hồn lại cô đơn.
Anh suy nghĩ: đâu là thiệt là hơn?
Khế gục đầu ăn năn cùng thống hối.*

*Lỡ bước đi vào con đường tội lỗi
Kiếm hạnh phúc quá giả tạo mong manh
Do bước đi trong đêm tối chẳng rành
Xin thành thật bước về đường nẻo chính.*

*Anh hồi tâm can đảm trong quyết định
Đứng vững lên trở về với người cha
Bằng lòng thành, sám hối, xin thứ tha
Những lầm lỗi vấp ngã bao năm tháng.*

*Ngóng đợi trông mỗi ngày từ tảng sáng
Người cha già thấp thoáng thấy con về
Tiến lại gần ôm con lòng hả hê
Sai đây tờ giết bê ăn mừng lớn.*

*"Con trở về, cha chẳng còn đau đớn.
Con vẫn là con yêu quý của cha,
Lòng cha đây hằng yêu mến thiết tha.
Con đã chết mà nay như sống lại".*

*(Phóng tác theo Lk 15,11-24)
Ngọc Hân 13.02.2001*

MỤC ĐÍCH CÁC KHÓA LINH THAO 3, 5, 8 NGÀY

Cha Julian Thành SJ

I - KHÓA CUỐI TUẦN (ba ngày):

Mục đích:

1) Dẫn anh em trên đường làm quen và kết thân với Thiên Chúa:

- biết nghe, tức cảm nhận các tiếng kêu mời, tác động, soi sáng của Chúa,
- vượt qua những hiểu lầm về Thiên Chúa (quan toà, độc tài, khó tính...),
- biết "thinh lặng" và giá trị của thinh lặng,,
- biết "mở lòng" tức là để những tâm tình thầm kín nẩy nở lên để Thiên Chúa chữa lành vết thương, được Ngài tha thứ tội lỗi, mang lại niềm vui và bình an đích thực đến chúng ta.

2) Hiểu và cảm nhận giá trị cao quý của loài người và mục tiêu cuộc sống theo Thánh Ý Chúa:

- vượt qua mọi mặc cảm tự ti, chán nản, tội lỗi, và các vết thương nội tâm từ quá khứ,
- tha thứ và mở lòng chấp nhận tha nhân,
- yêu mến anh em, tin tưởng họ, yêu đời và hy vọng,
- mong muốn giúp tha nhân.

3) Hiểu và thực sự ăn năn trở lại với Chúa:

- bỏ cuộc sống tội lỗi, ích kỷ, làm lạc,
- bỏ tham vọng, thần tượng trong cuộc sống,,
- dẫn thân và phục vụ tha nhân với lòng rộng rãi,
- lắng nghe ơn gọi Chúa dành cho mình..

4) Biết nhận định Thánh Ý Chúa:

- phân biệt thần loại, hiểu những mảnh khoé già dỗi của thần dữ (mang đến sự chết) và hương vị hiền lành, ngay thẳng của thần lành (dẫn đến sự sống).

5) Biết đọc và cầu nguyện với Kinh Thánh, trong các thánh lễ, trong Bí Tích Hòa Giải, qua thánh ca, khi cầu nguyện bộc phát, hoặc viết nhật ký, làm phút hồi tâm..

II - KHOÁ NĂM, TÁM NGÀY

Mục đích:

Muốn tiến xa hơn trên đường kết thân và làm đẹp lòng Thiên Chúa:

- quý mến tình bạn với Chúa Kitô,
- muốn hiểu đường lối của Chúa khác đường lối ích kỷ của chính mình ở chỗ nào,
- muốn có lòng "bình tâm" thực sự để quý mến Thiên Chúa trên hết mọi sự,
- sẵn sàng thoát khỏi những ràng buộc nội tâm, các thần tượng và mở lòng cho tình yêu Chúa,
- muốn tìm hiểu ơn kêu gọi Chúa dành cho chính mình và lựa chọn tương lai. Những ai chỉ muốn "tránh tội trọng" và "cứu linh hồn" thôi, tức là chỉ muốn tuân theo các điều răn tối thiểu, sống một cuộc sống "đạo đức" và bảo đảm "bình an" tâm hồn, chưa sẵn sàng cấm phòng 5 hay 8 ngày.

Điều kiện cần thiết để Linh Thao năm hay tám ngày:

Anh chị sẵn sàng cầu nguyện một cách đơn giản:

- biết cầu nguyện, xét mình, suy niệm Kinh Thánh một mình,
- biết làm thời khóa biểu thích hợp cho mình: giờ suy niệm, xét gẫm, thông dong...
- muốn tập cảm nhận các tác động của Thiên Chúa không có "nguyên do", tức không dùng những hình thức có thể gây cảm xúc thiêng liêng.
- muốn tập phân biệt thần loại tinh vi hơn, giữa "tốt thiệt" (từ lúc bắt đầu và kết thúc trong thánh ý Chúa) và "tốt giả" (tức là "tốt" lúc ban đầu mà kết thúc ngoài thánh ý Chúa).

Đối với các anh chị này, thinh lặng không còn là vấn đề. Ngược lại, họ đi tìm thinh lặng hoàn toàn và lâu dài như điều kiện cần thiết để đạt tới các kết quả trên.

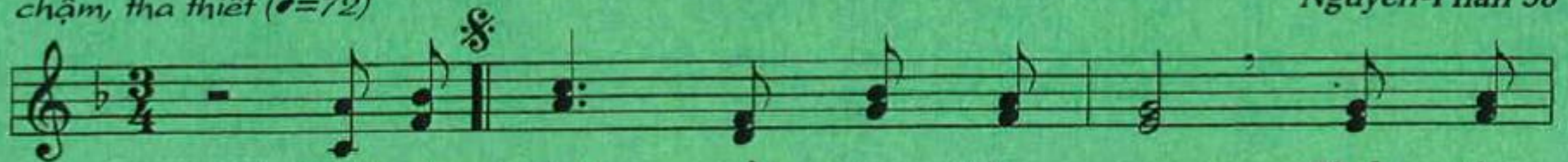
Các anh chị cảm thấy Chúa Kitô thu hút ngày càng nhiều,

- muốn nghe và đáp lại tiếng kêu mời của Ngài một cách khiêm nhường,,
- không mơ ước có những kinh nghiệm cao siêu theo ý muốn riêng,,
- biết rõ ràng lòng yếu đuối với tham vọng và tự ái của mình,
- đáng được Chúa cứu thoát để sống ngày càng tự do và bình tâm..

Khúc tri ân

chậm, tha thiết (♩=72)

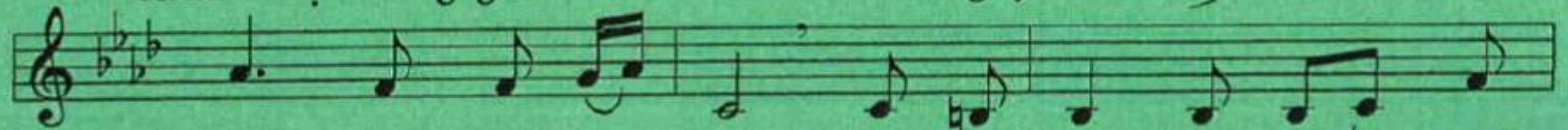
Nguyễn-Phan 98

ĐK.: Tình yêu Chúa ngồi sáng tâm can. Tình yêu
(Tình yêu) Chúa dịu bước con đi. Tình yêu

Chúa tràn lấp trên con. Tình yêu .. 1- Tình yêu
Chúa vượt thắng gian nguy.

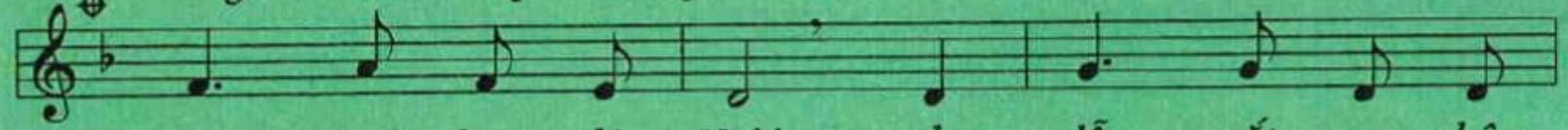
Chúa tuyệt vời vĩ đại, con lấy gì đền lại cho

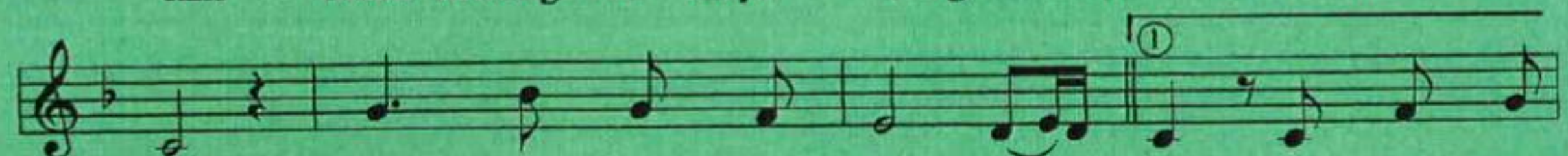
cân. Tình yêu Chúa đời đời vô tận, con lấy

gì đền đáp hồng ân. (ĐK: Tình yêu)

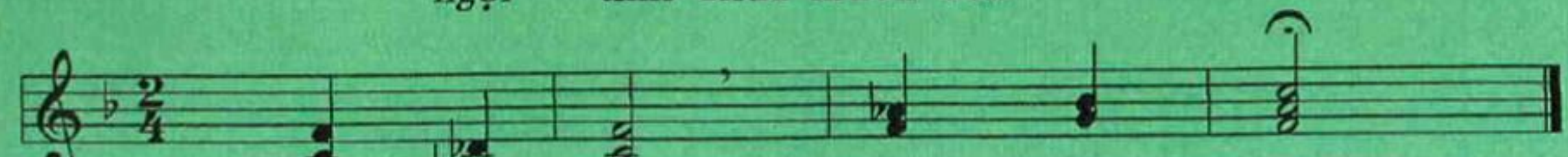
2- Con kính dâng lên Ngài của lễ sắt son chân
Xin Chúa thương vui nhận lòng mến sắt son chân

thành. Đây bánh thơm hương đồng với giọt rượu nho thanh
thành. Dâng Chúa chén cứu độ, ca

khuyết. ngợi tình Chúa muôn đời.

(Đề kết:) Như trầm hương về bên Chúa.
(dâng lên)